സംക്ഷിപ്ത
പതിപ്പ്

സ്ത്രീകളേ, ഞങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കേണമേ!

വിവാഹത്തിലും
സഭയിലും പുരുഷനും
സ്ത്രീയും
ഹ്രസ്വം. വ്യക്തം. പ്രയോജനകരം.

HANS-JÖRG RONSDORF

സ്ത്രീകളേ, ഞങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കേണമേ!

സംക്ഷിപ്ത പതിപ്പ്

വിവാഹത്തിലും സഭയിലും പുരുഷനും സ്ത്രീയും

ഹ്രസ്വം. വ്യക്തം. പ്രയോജനകരം.

Hans-Jörg Ronsdorf

അച്ചടിച്ച പതിപ്പ് (ജർമ്മൻ ഭാഷയിൽ) www.hans-joerg-ronsdorf.de-ൽ ഓർഡർ ചെയ്യാം

വില: € 3.80, തപാൽ ചെലവ് പുറമെ.

ജർമ്മൻ പതിപ്പ് Kindle eBook ആയും ലഭ്യമാണ്.

4-൦൦ പതിപ്പ്, 2026 നവംബർ (ജർമ്മൻ പതിപ്പ്)

ജർമ്മനിൽനിന്നുള്ള വിവർത്തനം, 2026 – സൗജന്യ ഡൗൺലോഡ്: www.hans-joerg-ronsdorf.de

© Hans-Jörg Ronsdorf – എല്ലാ അവകാശങ്ങളും നിക്ഷിപ്തം.

Albis 6½, 87477 Sulzberg

ടൈപ്പ്സെറ്റിംഗ്: Hans-Jörg Ronsdorf

ബന്ധപ്പെടാനുള്ള ഇമെയിൽ: hj-ronsdorf@t-online.de

ജർമ്മൻ പതിപ്പിന്റെ ISBN: 978-3-9820715-6-5

പുറംചട്ട രൂപകല്പന: Tobias Stricker

പ്രൂഫ് വായന: Gabriele Singer

അച്ചടി: www.wir-machen-druck.de

ജർമ്മൻ പതിപ്പിൽ ഉപയോഗിച്ച ബൈബിൾ വിവർത്തനം (മറ്റൊന്നു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ):

Elberfelder Übersetzung, Edition CSV, Hückeswagen www.csv-bibel.de (ജർമ്മൻ ബൈബിൾ വിവർത്തനം)

ഉള്ളടക്കം

1 മുഖവുര – എന്തിനു വീണ്ടും ഒരു പുസ്തകം? **6**

2 നമ്മുടെ അടിസ്ഥാനം – നാം എന്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു? **9**

3 ആരംഭത്തിലേക്കു മടങ്ങാം – ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചത് **12**

4 സൃഷ്ടിക്രമം – ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഏത്? **17**

5 വരാനിരുന്നത് – എന്നാൽ ദൈവം ഒരിക്കലും ആഗ്രഹിക്കാത്തത് **19**

6 ക്രിസ്തുവായ യേശുവും സ്ത്രീകളും **26**
6.1 യാക്കോബിന്റെ കിണറ്റിനരികിലെ ശമര്യസ്ത്രീ **27**
6.2 യേശുവിന്റെ കാൽക്കൽ – മാർത്തയും മറിയയും **28**
6.3 മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ, അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ അപ്പൊസ്തല **29**

7 മണവാട്ടിസഭയും സ്ത്രീകളുടെ ശുശ്രൂഷയും **31**
7.1 പൗലൊസും അവന്റെ സഹപ്രവർത്തകമാരും **31**
7.1.1 ഫേബ – ഡീക്കൻ, നേതാവ്, ലേഖനവാഹക 32
7.1.2 മാതൃകാദമ്പതികൾ: പ്രിസ്കയും അക്വിലാവും 33
7.1.3 യൂനിയ – ആദരണീയയായ അപ്പൊസ്തല 34

8 സഹോദരിമാർക്കു മൗനകല്പനയുണ്ടോ? **36**
8.1 പ്രവചനങ്ങളെ വിവേചിക്കൽ **38**
8.2 34-ഉം 35-ഉം വാക്യങ്ങൾ ഒരു ഉദ്ധരണിയോ? **38**
8.3 34-ഉം 35-ഉം വാക്യങ്ങൾ പിന്നീടു ചേർത്തതോ? **39**

9 സഹോദരിമാർക്ക് ഉപദേശവിലക്കുണ്ടോ? **43**

10 സർവ്വവിശ്വാസികളുടെ പൗരോഹിത്യം **50**

11 സഹോദരിമാർക്കു മൂപ്പന്മാരാകാമോ? **53**

12 ശിരോവസ്ത്രം – ഇന്നും? **58**

13 പുരുഷൻ തലയായി – ഏകപക്ഷീയമായ കീഴ്പെടലോ? **66**

14 ആണും പെണ്ണും എന്നില്ല **71**

15 ഞങ്ങളുടെ കുറ്റസമ്മതം **75**

16 ഉപസംഹാരം **77**

17 ഗ്രന്ഥകാരന്റെ മറ്റു പുസ്തകങ്ങൾ **82**

1 മുഖവുര – എന്തിനു വീണ്ടും ഒരു പുസ്തകം?

2020 നവംബറിൽ "സ്ത്രീകളേ, ഞങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കേണമേ!" (Frauen, vergebt uns!) എന്ന എന്റെ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ, അത് അമ്പരപ്പും രോഷവും ഉണ്ടാക്കി; കാരണം, ബൈബിളിനോടു വിശ്വസ്തരായ സഹോദരന്മാർക്ക് ഈ തലക്കെട്ടിനാൽ ഒരുതരം ബന്ദികളാക്കപ്പെട്ടതുപോലെ തോന്നി. സ്ത്രീയെക്കുറിച്ചുള്ള തങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാട് തിരുവെഴുത്തിനു യോജിച്ചതാണെങ്കിൽ അവർ എന്തിനു ക്ഷമ ചോദിക്കണം?

ഇപ്പോഴും വിഷയം പരസ്പരവിരുദ്ധമായ രണ്ടു നിലപാടുകളാണ് – താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പട്ടികരൂപത്തിലുള്ള താരതമ്യവും കാണൂ.

> ഒരു നിലപാട്, സ്ത്രീയുടെമേൽ തലയെന്ന നിലയിൽ പുരുഷനുള്ള അധികാരത്തെ പിന്താങ്ങുന്നു. പതനത്തിനു മുമ്പുതന്നെ സൃഷ്ടിക്രമം ഇങ്ങനെയായിരുന്നു എന്ന് അതു പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഭാര്യ ഭർത്താവിനു കീഴ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ആരാധനയിൽ മൗനമായിരിക്കുന്നു, സഭയ്ക്ക് അകത്തും പുറത്തും പുരുഷന്മാരെ ഉപദേശിക്കുകയോ നയിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല.
>
> വിരുദ്ധനിലപാട്, സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭംമുതൽ തുല്യതയിലും പരസ്പരപൂരകത്വത്തിലുമുള്ള ഒരു പങ്കാളിത്തം കാണുന്നു - ശ്രേണീവ്യത്യാസമില്ലാതെ. അന്യോന്യം കീഴ്പെടലാണ് അവരുടെ ഒരുമിച്ചുള്ള ജീവിതത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത്. സഭയിൽ സഹോദരിമാർ എല്ലാ മേഖലകളിലും സഹോദരന്മാരെപ്പോലെതന്നെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു.

രണ്ടു നിലപാടുകളും ബൈബിളിൽനിന്നു സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഈ രണ്ടു ലോകവീക്ഷണങ്ങളും പൊരുത്തപ്പെടാത്തവയാണ് – അനേകം പുസ്തകങ്ങൾ പഠിക്കുകയും പ്രഭാഷണങ്ങൾ കേൾക്കുകയും ധാരാളം ചർച്ചകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തശേഷം ഞാൻ എത്തിയ നിഗമനം ഇതാണ്. ദൈവമേ, ഇതെത്ര സങ്കടകരം! സഭകളെ നിർഭാഗ്യവശാൽ വിഭജിക്കുന്ന പ്രയാസമേറിയ ഒരു ദൈവശാസ്ത്രവിവാദത്തിനു മുമ്പിലാണ് നാം. ഇതേക്കുറിച്ചുള്ള വാദപ്രതിവാദം കൂടുതൽ തുറന്നതും വസ്തുനിഷ്ഠവും സമാധാനപരവുമായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഈ ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ ഞാൻ രണ്ടാമത്തെ നിലപാടിനെ പിന്താങ്ങുകയും വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 54 വയസ്സുവരെ ഞാൻ

ആദ്യത്തെ നിലപാട് പുലർത്തുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുവെഴുത്തു പഠിച്ചതിലൂടെ എനിക്കു രണ്ടാമത്തെ നിലപാടിലേക്കു മാറേണ്ടിവന്നു. അതേക്കുറിച്ചു ഞാൻ വിശദമായ ഒരു പുസ്തകം എഴുതി. അനേകം സഹോദരിമാർക്ക് ആ പുസ്തകം, ബോധപൂർവ്വമോ അല്ലാതെയോ ഏറെക്കാലം കൊതിച്ചിരുന്ന ഒരു വിമോചനവും വൈകാരികമായ ആശ്വാസവുമായിരുന്നു. ചില പ്രതികരണങ്ങൾ എന്നെ സന്തോഷംകൊണ്ടും ദുഃഖംകൊണ്ടും കണ്ണീരണിയിച്ചു. ഈ വിഷയത്തിൽ പലതും ഇപ്പോഴും ശരിയായിട്ടില്ല. അതിന് ഉത്തരവാദികൾ ബൈബിൾ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നുവെന്നു കരുതുന്ന സഹോദരന്മാരാണ്. തങ്ങളുടെ ഗ്രാഹ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർ ആരാധനകളിൽ സ്ത്രീകൾക്കു സംസാരിക്കുന്നതും ഉപദേശിക്കുന്നതും നേതൃത്വപരമായ ചുമതലകളും വിലക്കുന്നു. അനേകം സഹോദരിമാർക്ക് ഇതു മനസ്സിലാക്കാനോ ഉൾക്കൊള്ളാനോ കഴിയുന്നില്ല. അനേകർ ഇതുമൂലം വേദനിക്കുന്നു, എന്നാൽ അവർ അതേക്കുറിച്ചു മൗനം പാലിക്കുന്നു.

ഇതിനകം എന്റെ പുസ്തകം ഒരളവുവരെ പ്രചാരം നേടിയിട്ടുണ്ട്; എന്നാൽ സഹോദരന്മാർ അതു വായിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നു. അതു വളരെ സങ്കീർണ്ണമാണ്, വളരെ ദൈർഘ്യമേറിയതാണ്, വളരെ ഏകപക്ഷീയമാണ്, വളരെ മുൻവിധിയുള്ളതാണ്, വളരെ ഫെമിനിസ്റ്റാണ് എന്നൊക്കെയാണ് അവർ പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ചുരുക്കവും ലളിതവുമായ ഈ പുസ്തകം വീണ്ടും. കൂടുതൽ വിപുലമായ വിവരങ്ങൾക്ക് എന്റെ വെബ്സൈറ്റ് കാണൂ (ജർമ്മൻ ഭാഷയിൽ): **www.hans-joerg-ronsdorf.de**.

ശരിയായതാണ് ഞാൻ ചെയ്യുന്നതെന്നു ദൈവസന്നിധിയിൽ എനിക്ക് ഉറപ്പുണ്ടെങ്കിലും എനിക്കു തെറ്റുപറ്റാം. എങ്കിലും ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനോടും അവന്റെ വചനത്തോടും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഞാനും എന്റെ മനസ്സാക്ഷിയോടു ബന്ധിതനാണ്. ഇതു കേവലം ദൈവശാസ്ത്രപരമോ അമൂർത്തമോ ആയ ഒരു തർക്കവിഷയമല്ല, ഇതു ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പകുതിയെക്കുറിച്ചാണ്, മനുഷ്യരെയും അവരുടെ ജീവിതത്തെയും കുറിച്ചാണ്!

Hans-Jörg Ronsdorf, Sulzberg, 2026 നവംബർ

പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും കുറിച്ചുള്ള ശ്രേണീബദ്ധ വീക്ഷണം: കീഴ്പെടൽ, അധികാരം, തല: ശ്രേണീകേന്ദ്രിതം	**ശ്രേണിയില്ലാത്ത പരസ്പരപൂരകത്വം: ഗലാത്യർ 3:28 – എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിൽ ഒന്ന്! . കൃപാവരകേന്ദ്രിതം**
സൃഷ്ടിക്രമത്തിലെ ശ്രേണി, പുരുഷൻ സ്ത്രീക്കു മീതെ; തുല്യമൂല്യമുള്ളവർ, എന്നാൽ തുല്യാവകാശമില്ലാത്തവർ.	തുല്യരായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു, ഇരുവരും ദൈവസ്വരൂപം വഹിക്കുന്നവർ, അവർ പരസ്പരം പൂരിപ്പിക്കുന്നു, തുല്യനിലയിൽ, തുല്യസ്ഥാനമുള്ളവർ.
ഉല്പത്തി 3:16 “അവൻ നിന്നെ ഭരിക്കും” എന്നതു പതനത്തിന്റെ ദോഷകരമായ ഫലമായല്ല, ഒരു നിയമമായി / കല്പനയായി മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നു.	ദൈവം ആഗ്രഹിക്കാത്തതും നിർഭാഗ്യവശാൽ ചരിത്രത്തിൽ അങ്ങനെതന്നെ സംഭവിച്ചതുമായ പതനത്തിന്റെ ദുഃഖകരമായ ഫലങ്ങളെയാണ് ഉല്പത്തി 3:16 വിവരിക്കുന്നത്.
ഹവ്വ ചതിക്കപ്പെട്ടു, അതുകൊണ്ട് സ്ത്രീകൾ ഉപദേശിക്കാൻ പാടില്ല.	ആദാം മനഃപൂർവ്വം പാപം ചെയ്തു, ഹവ്വ വശീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഉപദേശവിലക്ക് ലിംഗഭേദത്തെയല്ല, ഉപദേശം സുവിശേഷത്തിനു യോജിച്ചതാണോ അല്ലയോ എന്നതിനെയാണ് സംബന്ധിക്കുന്നത്.
സ്ത്രീ സഭയിൽ മൗനമായിരിക്കുന്നു. ഉപദേശത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ സ്വന്തം വീട്ടിലും ഭർത്താവിനോടു മൗനം പാലിക്കുന്നു.	പെന്തക്കോസ്തിൽ സംഭവിച്ചതുപോലെ, പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ഒരുമിച്ചു പ്രവചിക്കുന്നു. യോവേൽ 2:28-29; പ്രവൃത്തികൾ 2:17
തലയായിരിക്കൽ എന്നാൽ പുരുഷന്റെ അധികാരം.	തലയും ശരീരവും ഐക്യത്തെയും പരസ്പരാശ്രയത്തെയും ഊന്നിപ്പറയുന്നു.
സ്ത്രീകൾക്കു പുരുഷന്റെമേൽ അധികാരം പാടില്ല.	അന്യോന്യം കീഴ്പെടൽ, ഉടമസ്ഥതയും അധികാരവും, 1 കൊരിന്ത്യർ 7:4
പുരുഷന്മാർക്കു മാത്രമേ നയിക്കാനും മൂപ്പന്മാരും ഡീക്കന്മാരും ആകാനും പാടുള്ളൂ.	ആത്മീയവരങ്ങൾ ലിംഗഭേദത്തോടു ബന്ധിതമല്ല.
ഗലാത്യർ 3:28 “ആണും പെണ്ണും എന്നില്ല ... നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിൽ ഒന്നാണ്” എന്നത് രക്ഷയിലെ ആത്മീയ തുല്യതയെ മാത്രമേ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളൂ; അതു സൃഷ്ടിക്രമത്തെ റദ്ദാക്കുന്നില്ല.	ഗലാത്യർ 3:28 ക്രിസ്തുവിലുള്ള പുതിയ സൃഷ്ടിയുടെ വിവരണമാണ്; അതു സഭയിൽ ഇപ്പോൾത്തന്നെ നിലവിലുണ്ട്. അവിടെത്തന്നെയാണ് എല്ലാ സാമൂഹികവും സാമുദായികവും ലിംഗപരവുമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി ഇല്ലാതാകുന്നത്.

2 നമ്മുടെ അടിസ്ഥാനം – നാം എന്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു?

എല്ലാ ക്രിസ്തീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും നിർണ്ണായകമായത് – അതേ, മാനദണ്ഡം – ബൈബിൾ മാത്രമാണ്, എന്നും അങ്ങനെതന്നെ. ഇന്നു നമ്മുടെ കൈയിലുള്ളതുപോലെ. അതാണ് നമ്മുടെ ഏകവും ആശ്രയയോഗ്യവുമായ ഉറവിടം. എല്ലാം അതിനെ ആധാരമാക്കി പരിശോധിക്കണം. പാരമ്പര്യങ്ങളും. അതിപുരാതനമായവയും പുതിയവയും. പലപ്പോഴും ബൈബിൾസത്യവും – അല്ലെങ്കിൽ കൂടുതൽ ശരിയായി പറഞ്ഞാൽ: നാം അതിനെ മനസ്സിലാക്കുന്ന വിധവും – ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യവും തുല്യമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. തിരുവെഴുത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റായ ഗ്രാഹ്യത്തിൽ പാരമ്പര്യങ്ങൾ അധിഷ്ഠിതമാകാം. കാലത്തിന്റെ ആത്മാവിനോടു പൊരുത്തപ്പെടലും ഒരുപോലെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടുകളുടെയോ ഏതാനും ദശകങ്ങളുടെയോ സംസ്കാരത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ കാലഹരണപ്പെട്ട ബോധ്യങ്ങളും ആചാരങ്ങളും കാലക്രമേണ കുന്നുകൂടി ഉറയ്ക്കുന്നു.

അവ സുവിശേഷത്തിന് ഒരു തടസ്സമായിത്തീരുന്നു.

അല്പം അതിശയോക്തിയോടെ ആളുകൾ പറയാറുണ്ട്: ബൈബിൾകൊണ്ട് എന്തും തെളിയിക്കാം. ഇതു യഥാർത്ഥത്തിൽ നമുക്ക് ഒരു വെല്ലുവിളിയാണ്, കാരണം ഈ പ്രസ്താവന സത്യമാണ്. ബൈബിളിൽനിന്നു കൂടുതലോ കുറവോ നന്നായി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന, പരസ്പരവിരുദ്ധമായ എത്രയെത്ര അഭിപ്രായങ്ങളാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിലുള്ളത്! കുറഞ്ഞത് രണ്ടോ അതിലധികമോ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത ഒരു ബൈബിൾവിഷയവുമില്ല.

ബൈബിൾ വായിക്കുമ്പോഴും അതു നമ്മുടെ വ്യക്തിജീവിതത്തിലോ സഭാജീവിതത്തിലോ പ്രയോഗിക്കുമ്പോഴും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ചില നിയമങ്ങളോ തത്വങ്ങളോ ഉണ്ട്. നമ്മുടെ വിഷയത്തിനും മറ്റേതു വിഷയത്തിനും പ്രാധാന്യമുള്ള ചിലത് ഞാൻ പറയാം.

വേദഭാഗം ആരോടാണ് സംസാരിക്കുന്നത്? പഴയനിയമത്തിലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ – ഉദാഹരണത്തിന് പുരോഹിതന്മാർക്കുള്ളവ – ഇന്നത്തെ സഭാജീവിതത്തിന് ഇനി ബാധകമായിരിക്കില്ല. ഇതിനെ “രക്ഷാചരിത്രപരമായ ബൈബിൾവ്യാഖ്യാനം” എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് ഇതാണ്:

പ്രസ്താവനകൾ ഏതു കാലത്ത്, ഏതു കാലത്തിനുവേണ്ടി ബാധകമാണ്?
പ്രസ്താവനകൾ യിസ്രായേൽ ജനതയോടാണോ,
പുതിയനിയമസഭയോടാണോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്?

സഭാജീവിതത്തിനുള്ള ഒരു നിർദ്ദേശം അസന്ദിഗ്ധവും വ്യക്തവുമാണോ, അതു പലതവണ വരുന്നുണ്ടോ? എങ്കിൽ അതിനെ മാനദണ്ഡമായ, കാലാതീതമായ ഒരു നിർദ്ദേശം എന്നു പറയാം. നേരെമറിച്ച്, പ്രയാസമുള്ള വേദഭാഗങ്ങളെ – പ്രത്യേകിച്ച് അവയുടെ കാതലായ പ്രസ്താവന പുതിയനിയമത്തിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രം വരുന്നതും, ബൈബിളിനോടു വിശ്വസ്തരായ അനേകം ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞരും വ്യാഖ്യാതാക്കളും അവയെക്കുറിച്ചു യോജിക്കാത്തതുമാണെങ്കിൽ – എല്ലാവർക്കും ബാധകമായ മാനദണ്ഡങ്ങളാക്കരുത്.

സന്ദർഭമാണ് നിർണ്ണായകം. സന്ദർഭത്തിൽനിന്ന് അടർത്തിയെടുത്ത പ്രസ്താവനകൾക്ക് എന്തിനെയും ഏത് ഉപദേശത്തെയും പിന്തുണയ്ക്കാൻ കഴിയും. നാം വായിക്കുന്ന മറ്റു സാഹിത്യകൃതികളിലും ഈ നിയമം നാം പാലിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇവിടെ തൊട്ടടുത്ത സന്ദർഭം മാത്രമല്ല, ഒടുവിൽ മുഴുവൻ തിരുവെഴുത്തിന്റെയും സന്ദർഭമാണ് പ്രധാനം. വ്യാഖ്യാനം ബൈബിളിന്റെ സമഗ്രചിത്രത്തിനു യോജിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നതാണ് ചോദ്യം.

ഒരു വേദഭാഗം എഴുതപ്പെട്ട കാലത്തെയും സ്ഥലത്തെയും കുറിച്ചുള്ള **ചരിത്രപരമായ സന്ദർഭവും പശ്ചാത്തലവും** ഒരുപോലെ പ്രധാനമാണ്. ഇത്തരം അറിവില്ലാതെയും ബൈബിൾ വായിക്കാം. അതുകൊണ്ട് അതിന്റെ ദൈവികമായ പ്രവർത്തനശക്തിക്ക് ഒരു കുറവും വരുന്നില്ല. എങ്കിലും ചരിത്രപശ്ചാത്തലം അറിയുന്നത് എപ്പോഴും സഹായകമാണ്. പുതിയനിയമത്തിലെ മിക്കവാറും എല്ലാ ലേഖനങ്ങളും ഏതെങ്കിലും അടിയന്തിര സാഹചര്യം നിമിത്തം അതതു സഭയ്ക്ക് എഴുതപ്പെട്ടവയാണല്ലോ. ആ സാഹചര്യം പുനർനിർമ്മിക്കാൻ നാം ശ്രമിക്കുന്നു.

ചിലപ്പോൾ **മൂലഭാഷയിൽ ഒരു വാക്കിന്റെ അർത്ഥം എന്താണ്** എന്നതു പ്രധാനമാണ്. കാരണം, ബൈബിളിലെ എബ്രായയും ഗ്രീക്കും ഇന്ന് ആരും സംസാരിക്കുന്നില്ല; നാം സംസാരിക്കുന്നതു തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ഭാഷയാണ്. കൃത്യമായ വിവർത്തനം പ്രധാനമാണ്. എന്നാൽ അത് എപ്പോഴും ഒരളവുവരെ ഒരു വ്യാഖ്യാനവുമാണ്. ഒരു വിവർത്തകൻ ഇതിനെയോ അതിനെയോ കുറിച്ച് എങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നുവോ, അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവർത്തനത്തെ സ്വാധീനിക്കും. ഇതിനു വേണ്ടത്ര ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്.

ഒടുവിൽ, ഇവിടെ ഒരു സൂചന: ചിലതു **അക്ഷരാർത്ഥത്തിലോ വാക്കുവാക്കായോ**, മറ്റു ചിലത് **ആലങ്കാരികമായോ ഉപമയായോ** മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. സൃഷ്ടിവിവരണത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾക്കും ഇതു ബാധകമായിരിക്കാം.

3 ആരംഭത്തിലേക്കു മടങ്ങാം – ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചത്

പുരുഷനായിരിക്കുന്നതും സ്ത്രീയായിരിക്കുന്നതും അവർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും മനസ്സിലാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ നാം എവിടെ തുടങ്ങണം? സ്വാഭാവികമായും: നാം സൃഷ്ടിവിവരണത്തിലേക്കു പോകുന്നു. ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ അതു നമുക്കു നൽകുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ, കൊരിന്തിലെയും എഫെസൊസിലെയും ഗുരുതരമായ ദുഷ്പ്രവണതകളെ വിമർശിക്കുകയും തിരുത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ ആരംഭത്തെ പലതവണ പരാമർശിക്കുന്നതു പൗലൊസാണ്. അവൻ സൃഷ്ടിവിവരണം ചിലപ്പോൾ പൊതുവായും, എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ പ്രത്യേകമായും പ്രയോഗിക്കുന്നു. **പൗലൊസിന്റെ വാക്കുകളിലൂടെ മാത്രം ഈ സൃഷ്ടിവിവരണത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു മതിയാകില്ല.** ആദ്യം നാമും ഏദെൻതോട്ടത്തിലേക്കു ചെന്ന്, അവിടെ എന്ത്, എങ്ങനെ സംഭവിച്ചു എന്നു നോക്കണം. പിന്നീടു നാം പൗലൊസിലേക്കു മടങ്ങിവരും.

മനുഷ്യചരിത്രത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലേക്കു പോകാം. എൽബർഫെൽഡർ ബൈബിളിൽനിന്നുള്ള (Elberfelder, ജർമ്മൻ ബൈബിൾ വിവർത്തനം) വേദഭാഗം ഞാൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

> ഉല്പത്തി 1:26-28 (ജർമ്മൻ എൽബർഫെൽഡർ ബൈബിളിൽനിന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തത്) ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു: നാം നമ്മുടെ സ്വരൂപത്തിൽ, നമ്മുടെ സാദൃശ്യപ്രകാരം മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കുക; അവർ സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യങ്ങളെയും ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളെയും കന്നുകാലികളെയും ഭൂമിയെ മുഴുവനും ഭൂമിയിൽ ചലിക്കുന്ന എല്ലാ ഇഴജന്തുക്കളെയും ഭരിക്കട്ടെ! ദൈവം മനുഷ്യനെ തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചു, ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ അവൻ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു; പുരുഷനും സ്ത്രീയുമായി അവൻ അവരെ സൃഷ്ടിച്ചു. ദൈവം അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു; ദൈവം അവരോട് അരുളിച്ചെയ്തു: നിങ്ങൾ സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവരായി പെരുകി ഭൂമിയിൽ നിറഞ്ഞ് അതിനെ അടക്കുവിൻ; സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യങ്ങളെയും ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളെയും ഭൂമിയിൽ ചലിക്കുന്ന സകല ജീവികളെയും ഭരിക്കുവിൻ!

സൃഷ്ടിയുടെ ആറാം ദിവസം, ആദ്യം മൃഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടശേഷം, മനുഷ്യൻ രംഗത്തു വരുന്നു. പുരുഷനും സ്ത്രീയുമായി മനുഷ്യൻ. ഒറ്റ ശ്വാസത്തിൽ രണ്ടു ലിംഗങ്ങളും പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. ഇരുവരും

വ്യക്തിപരമായും ഒരുമിച്ചും ദൈവസ്വരൂപം വഹിക്കുന്നവരാണ്. വ്യത്യാസമില്ലാതെ. സ്ഥാനക്രമമില്ലാതെ. ശ്രേണിയില്ലാതെ. ഇരുവരും ഒരുമിച്ചു സൃഷ്ടിയെ ഭരിക്കണം. കരുതലോടെ അതിനെ പരിപാലിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം. അതിനു രണ്ടു ലിംഗങ്ങളും ആവശ്യമാണ്.

ആറാം ദിവസം ലോകം ഇപ്പോഴും ക്രമത്തിലാണ്,
ആയിരിക്കേണ്ടതുപോലെതന്നെ.

മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിയിലേക്ക് അടുത്തുചെന്നു വിശദമായി കാണിക്കുന്ന ഒരു രണ്ടാം വിവരണമുണ്ട്. പഴയനിയമത്തിലെ – എബ്രായ ബൈബിളിലെ – ഈ അതിപുരാതന വേദഭാഗങ്ങൾ തീർച്ചയായും നിഗൂഢമാണ്; ഇന്നു നമുക്ക് അവ മനസ്സിലാക്കുക അത്ര എളുപ്പമായിരിക്കില്ല. ഇവിടെയും എന്ത് അക്ഷരാർത്ഥത്തിലും എന്ത് ആലങ്കാരികമായും ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന ചോദ്യം ഉയരുന്നു. ഇന്നത്തെ മനുഷ്യരായ നമുക്കു ചില ചോദ്യങ്ങൾ ബാക്കിയാകുന്നു. നാമായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ ഈ വിവരണം വ്യത്യസ്തമായോ കൂടുതൽ വിശദമായോ എഴുതുമായിരുന്നു. എന്തായാലും, നമുക്കുള്ളതുകൊണ്ടു നാം തൃപ്തരാകണം. അടിസ്ഥാനപരമായി എല്ലാം നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതും യുക്തിസഹവും ഒപ്പം ആഴമുള്ളതുമാണ്. ദൈവത്തിനു മാത്രമേ ഈ സംഭവങ്ങൾ നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്താൻ കഴിയൂ. രണ്ടു മനുഷ്യർ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, അവരല്ല, പിന്നീടു മോശെയാണ് അത് എഴുതിയത്.

ആദാമാണ് ആദ്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് തുടർന്നുള്ള വിവരണത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്:

> ഉല്പത്തി 2:18-20 (ജർമ്മൻ എൽബർഫെൽഡർ ബൈബിളിൽനിന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തത്) യഹോവയായ ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു: മനുഷ്യൻ ഏകനായിരിക്കുന്നതു നല്ലതല്ല; ഞാൻ അവന് അനുരൂപമായ ഒരു തുണ ഉണ്ടാക്കും. യഹോവയായ ദൈവം നിലത്തുനിന്നു വയലിലെ എല്ലാ മൃഗങ്ങളെയും ആകാശത്തിലെ എല്ലാ പക്ഷികളെയും രൂപപ്പെടുത്തി, മനുഷ്യൻ അവയ്ക്ക് എന്തു പേരിടും എന്നു കാണാൻ അവയെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; മനുഷ്യൻ ഓരോ ജീവിക്കും എന്തു പേരിട്ടുവോ, അതുതന്നെ അതിന്റെ പേരായിരിക്കണം. മനുഷ്യൻ എല്ലാ കന്നുകാലികൾക്കും ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾക്കും വയലിലെ എല്ലാ മൃഗങ്ങൾക്കും പേരിട്ടു. എന്നാൽ ആദാമിന് അനുരൂപമായ ഒരു തുണ കണ്ടുകിട്ടിയില്ല.

ആദാം ഏകനാണ്. മൃഗങ്ങളിൽ ഒന്നും അവന് അനുരൂപമല്ലെന്ന് സ്രഷ്ടാവ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഈ നിമിഷം ആദാമിനു വേണ്ടത് ഒരു വളർത്തുമൃഗമല്ല, വിശ്വസ്ത സുഹൃത്തായ ഒരു നായയുമല്ല. അല്ല, അവന് അനുരൂപമായ ഒരാളെയാണ് അവനു വേണ്ടത്. മനസ്സിനും ഹൃദയത്തിനും ചേർന്ന ഒരു കൂട്ട്. മുഖാമുഖം നിൽക്കുന്ന ഒരു തുല്യപങ്കാളി. ഏകാന്തത അവസാനിപ്പിക്കാൻ ദൈവത്തിന് ഒരു രണ്ടാം ആദാമിനെ സൃഷ്ടിച്ചുകൂടായിരുന്നോ? എന്നാൽ ഒരു രണ്ടാം ആദാമല്ല അവന്റെ കുറവ്. അവന് ഒരു തുണയാണ് കുറവ്. അവന് അനുരൂപമായ ഒരുവൾ. അതായത്, ഒരു മനുഷ്യൻ. തുല്യശക്തിയുള്ളവൾ. ഒരു ദാസനോ സഹായിയോ അല്ല കുറവ്. അങ്ങനെയൊരാൾക്കും സഹായിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ അയാൾ അവന് അനുരൂപനായിരിക്കില്ല. അയാൾ അവനു കീഴിലായിരിക്കും. അവനെപ്പോലെ ഒരു മനുഷ്യനെ, മുഖാമുഖം നിൽക്കുന്ന ഒരു തുല്യപങ്കാളിയെ കണ്ടെത്തുക എന്നതാണ് കാര്യം. തുല്യശക്തിയുള്ള ഒരു വ്യക്തിത്വം. അവളോടു ചേർന്ന് അവന് ഒന്നായിത്തീരാൻ കഴിയും. അവന്റെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ ഓരോ വശത്തിനും ഒരു പ്രതിരൂപം, ഒരു പൂരകം.

ആദാം ആദ്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത് അവൻ തലയോ നേതാവോ ആകേണ്ടതിനല്ല. അല്ല, ഏകാന്തത അനുഭവിച്ചറിയാനാണ് അവൻ ആദ്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. തനിക്ക് അനുരൂപമായ തുണയെ കണ്ടുമുട്ടാനും അവളോടൊപ്പം ജീവിക്കാനുമുള്ള അവന്റെ ഒരുക്കമാണ് അത്.

സ്ത്രീയുടെ സൃഷ്ടിയെ വിവരിക്കുന്ന തുടർന്നുള്ള വേദഭാഗം നിഗൂഢമാണ്, എന്നാൽ ഏറെ അർത്ഥവത്തുമാണ്:

> ഉല്പത്തി 2:21-22 (ജർമ്മൻ എൽബർഫെൽഡർ ബൈബിളിൽനിന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തത്) യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യന് ഒരു ഗാഢനിദ്ര വരുത്തി; അവൻ നിദ്രപ്രാപിച്ചു. ദൈവം അവന്റെ വാരിയെല്ലുകളിൽ ഒന്ന് എടുത്ത്, അതിന്റെ സ്ഥാനം മാംസംകൊണ്ട് അടച്ചു; യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനിൽനിന്ന് എടുത്ത വാരിയെല്ലുകൊണ്ട് ഒരു സ്ത്രീയെ പണിത് അവളെ മനുഷ്യന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.

ഉറങ്ങുന്ന ആദാമിന്റെ വശത്തുനിന്ന് ദൈവം ആദ്യസ്ത്രീയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. വിവർത്തനത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു സൂചന: ആദാം “നിദ്രപ്രാപിച്ചില്ല”, കാരണം അങ്ങനെയെങ്കിൽ അവൻ മരിക്കുമായിരുന്നു. ഒരു വാരിയെല്ലല്ല, അവന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ഒരു വശമാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഈ ചുരുക്കം വാക്കുകളിൽനിന്നു നാം എന്തു പഠിക്കുന്നു? സ്ത്രീ മണ്ണിൽനിന്നു രൂപപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവളല്ല, പുരുഷനിൽനിന്ന് എടുക്കപ്പെട്ടവളാണ്. അവന് അനുരൂപയായിരിക്കാൻ. അവൾ അവന്റെ വശത്തുനിന്ന് എടുക്കപ്പെട്ടു, പിന്നീട് സ്ത്രീയെന്ന നിലയിൽ - ആലങ്കാരികമായി പറഞ്ഞാൽ - ആ വശം വീണ്ടും അടയ്ക്കാൻ. അവന്റെ അരികിൽ ജീവിക്കാനാണ് അവൾ അവന്റെ വശത്തുനിന്ന് എടുക്കപ്പെട്ടത്. അവനു കീഴിലല്ല, അവനു മീതെയല്ല. ആദാമിനെ പൂർണ്ണനാക്കുന്ന, ജീവിതാനുഭവത്തിൽനിന്നു പറഞ്ഞാൽ തീർച്ചയായും അവളെയും പൂർണ്ണയാക്കുന്ന ഒരു പൂരകമായി. തുല്യയായ ഒരു തുണ രൂപപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അത് ഒരു ഹൃദയബന്ധമായി, ഒരു പ്രണയബന്ധമായി മാറുന്നു – അവന്റെ വശത്തുനിന്നാണല്ലോ അവൾ ജനിച്ചത്.

ആദാമും ഹവ്വയും ഒരേ സമയത്തു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടില്ല; അങ്ങനെയായിരുന്നെങ്കിൽ പരസ്പരാശ്രയത്തിനും ഒന്നായിരിക്കലിനും ഏകദേഹമാകലിനും ഈ അർത്ഥവും ആഴവും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.

ദൈവം സ്ത്രീയെ പുരുഷന്റെ അടുക്കൽ – മണവാട്ടിയെ മണവാളന്റെ അടുക്കൽ എന്നപോലെ – കൊണ്ടുവരുന്ന ആ നിമിഷങ്ങളിൽ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു:

> ഉല്പത്തി 2:23-25 (ജർമ്മൻ എൽബർഫെൽഡർ ബൈബിളിൽനിന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തത്) അപ്പോൾ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു: ഇത് ഇപ്പോൾ എന്റെ അസ്ഥികളിൽനിന്നുള്ള അസ്ഥിയും എന്റെ മാംസത്തിൽനിന്നുള്ള മാംസവും ആകുന്നു; ഇവൾ നാരി എന്നു വിളിക്കപ്പെടും, കാരണം നരനിൽനിന്ന് ഇവൾ എടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് പുരുഷൻ തന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും വിട്ടു തന്റെ ഭാര്യയോടു പറ്റിച്ചേരും; അവർ ഏകദേഹമായിരിക്കും. മനുഷ്യനും അവന്റെ ഭാര്യയും ഇരുവരും നഗ്നരായിരുന്നു; അവർക്കു നാണം തോന്നിയില്ല.

ഈ വ്യക്തിയെ കണ്ട് ആദാം വിസ്മയഭരിതനാകുന്നു. അവൻ വിളിച്ചുപറയുന്നു: ഒടുവിൽ എന്നെപ്പോലെ ഒരുവൾ! അവൾ അവനു തുല്യയാണ്, എന്നാൽ അവന്റെ സ്ത്രീരൂപം – നാരി. അവൻ അത്രമാത്രം ആകൃഷ്ടനായതിനാൽ ഭാവിയിൽ പുരുഷന്മാർ തങ്ങളുടെ ഭാര്യയോടു പറ്റിച്ചേരാൻ സ്വന്തം വീടു വിട്ടുപോകും. മറിച്ചല്ല. ഇവിടെ പുരുഷന്മാരാണ് സ്ത്രീകളുടെ അടുക്കലേക്കു ചെല്ലുന്നത്. ഏകദേഹമാകാൻ. ആത്മാവിലും ദേഹിയിലും ദേഹത്തിലും ഒരു അനന്യമായ ഐക്യമാകാൻ. ഒരു ഹൃദയക്കൂട്ടായ്മ. ഒരു വിവാഹ ഉടമ്പടിയിലെ ദാമ്പത്യക്കൂട്ടായ്മ. ഉറ്റ

സുഹൃത്തുക്കളായി – അവനും അവളും. തുല്യമൂല്യമുള്ള ഒരു പങ്കാളിത്തത്തിൽ. തുല്യമൂല്യവും തുല്യസ്ഥാനവുമുള്ള രണ്ടു വ്യക്തികൾക്കിടയിൽ മാത്രമേ ഇത്തരം ഒരു ഐക്യക്കൂട്ടായ്മ സാധ്യമാകൂ.

ഒറ്റനോട്ടത്തിൽത്തന്നെ ആദാം ഇതു തിരിച്ചറിയുന്നു. അവന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നവൾ അവനെ തുല്യനിലയിൽ കണ്ടുമുട്ടുന്നു. ഒരുപക്ഷേ ശരീരത്തിന്റെ ഉയരംകൊണ്ടല്ല, എന്നാൽ തീർച്ചയായും ഒരു വ്യക്തിയെന്ന നിലയിലുള്ള അവളുടെ സത്തകൊണ്ട്. മറ്റേയാളെ അറിയുന്നതിലൂടെയാണ് അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ ശരിയായി അറിയുന്നത്.

പതനത്തിനു മുമ്പുള്ള കളങ്കമില്ലാത്ത ഒരു അവസ്ഥയിലാണ് ഇരുവരും കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. ലജ്ജയില്ലാത്ത അവരുടെ നഗ്നത ഇന്ന് അതേപടി നിലവിലില്ലാത്ത ഒന്നാണ്. ആ കാലം എത്രനാൾ നീണ്ടുനിന്നു, എത്രനാൾ അത് ആസ്വദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നു നമുക്ക് അറിയില്ല. അതു തീർച്ചയായും കുറെ നീണ്ട ഒരു കാലമായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ ഊഹിക്കുന്നു.

4 സൃഷ്ടിക്രമം – ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഏത്?

സൃഷ്ടിക്രമം എന്ന പദം അടുത്തു പരിശോധിക്കാനുള്ള സമയമാണിത്. കൃത്യമായി ഇവിടെവച്ച്: പറുദീസയിൽ. പാപം ഇതുവരെ സംഭവിക്കാത്ത, പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയും ഉദ്ദേശ്യവും ഇപ്പോഴും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്ന ഇടത്ത്.

അനേകം സഹോദരീസഹോദരന്മാർ ഈ പദം ഉപയോഗിക്കുന്നത് അത് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു എന്ന മട്ടിലാണ്: ആദാം ആദ്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു, അതുകൊണ്ട് അവനാണ് നേതൃസ്ഥാനത്ത്. കൂടുതൽ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെ. ഹവ്വ അവനുവേണ്ടി ഉണ്ടായിരിക്കാൻ, അവന് ഒരു തുണയായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. ഇതിൽനിന്ന് സ്ത്രീ പുരുഷനു കീഴ്പെട്ടിരിക്കണം എന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്തുന്നു. എല്ലാറ്റിലും – പുതിയനിയമവും ഏഴു പ്രാവശ്യം അങ്ങനെ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ആദാം ഹവ്വയുടെമേൽ തലയാണ് എന്ന്.

ഈ വീക്ഷണം വ്യാപകമാണ്. സൃഷ്ടിസംഭവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിനു പ്രേരണയായതു പുതിയനിയമത്തിലെ ഏതാനും ചില പ്രസ്താവനകളാണ്; അവ നാം പിന്നീടു പരിശോധിക്കും.

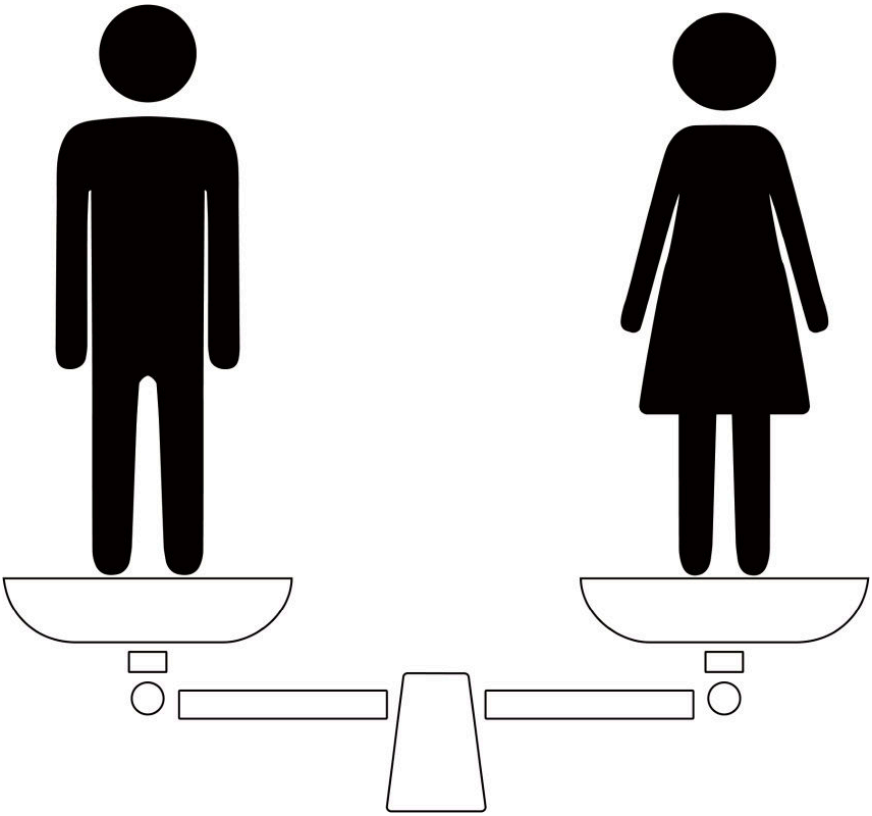
ഓരോ വായനക്കാരിയും വായനക്കാരനും സ്വയം ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകണം: **ഉല്പത്തി 1, 2 അധ്യായങ്ങളിലെ വേദഭാഗം മാത്രം നോക്കിയാൽ, ദൈവം ആഗ്രഹിച്ച ആദാമിന്റെ ഒരു നേതൃസ്ഥാനം നിങ്ങൾ അവിടെ കാണുന്നുണ്ടോ? അതോ ഹവ്വയുടെ ഒരു കീഴ്പെടലോ?**

ഈ വേദഭാഗങ്ങളിൽ ശ്രേണിയില്ല, കീഴ്പെടലോ നേതൃത്വമോ അധികാരമോ ഇല്ല. ഞാൻ മുകളിൽ വിവരിച്ചതുപോലെ, നേരെ വിപരീതമാണ് അവിടെയുള്ളത്. ഞാൻ ഇതു തിരിച്ചറിയേണ്ടിവന്നു: സൃഷ്ടിക്രമമെന്ന നിലയിൽ സ്ത്രീയുടെ കീഴ്പെടൽ നിലവിലില്ല. അതായത്, ദൈവം ആഗ്രഹിച്ച ഒരു ശ്രേണീപരമായ തരംതിരിവോ സ്ഥാനമോ പങ്കോ ഇല്ല. **അത് ഈ വേദഭാഗത്തിലേക്കു വായിച്ചുകയറ്റുന്നതാണ്.**

കൃത്യമായി അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ സൃഷ്ടിക്രമത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നത്. പതനത്തിനു മുമ്പുള്ള സൃഷ്ടിക്രമത്തിനുവേണ്ടി. അതിനുശേഷം സൃഷ്ടി**ക്രമം** എന്നു പറയാനേ കഴിയില്ല. പതനദിവസംമുതൽ അത് ഒരു **സൃഷ്ടിക്രമക്കേടാണ്. ഈ ക്രമക്കേടിനെ** നാം

അനുകരിക്കുകയല്ല, സുവിശേഷത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലും ശക്തിയിലും എതിർക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

പൊതുവെ, "സൃഷ്ടിക്രമം" എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നുവെങ്കിൽത്തന്നെ മിതമായി ഉപയോഗിക്കണം. ആത്യന്തികമായി നമ്മുടെ വ്യാഖ്യാനം മാത്രമായ ഒന്നിനെ പിടിച്ചെടുത്ത് ഉറപ്പിച്ചുനിർത്താനാണ് ഈ പദം ശ്രമിക്കുന്നത്.

5 വരാനിരുന്നത് – എന്നാൽ ദൈവം ഒരിക്കലും ആഗ്രഹിക്കാത്തത്

ഇനി പതനം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന സംഭവത്തിന്റെ വിവരണം നമുക്കു നോക്കാം. പഴത്തിൽനിന്ന് എടുക്കാൻ സർപ്പം ഹവ്വയെ വശീകരിക്കുന്നു; അവൾ അത് ആദാമിനും കൊടുക്കുന്നു, അവനും അതു തിന്നുന്നു. മുൻകൂട്ടി പറയട്ടെ: ഈ ദാരുണമായ പ്രവൃത്തികളിൽനിന്ന്, സ്ത്രീ എളുപ്പം വശീകരിക്കപ്പെടുന്നവളാണെന്നും ഇവിടെ അവൾ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം മുൻകൈയെടുത്തെന്നും ഭർത്താവിന്റെ വഴി പിന്തുടർന്നില്ലെന്നും നിഗമനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. യഹൂദന്മാരും സഭാപിതാക്കന്മാരും ഇന്നുവരെയുള്ളവരും ഇതിനെ ഇങ്ങനെയും ഇതുപോലെയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും സ്ത്രീയെന്ന നിലയിൽ എല്ലാ സ്ത്രീകൾക്കും ബാധകമാക്കുകയും ചെയ്തു.

എനിക്കു പ്രധാനമായും പതനത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള ഫലങ്ങളാണ് വിഷയമെങ്കിലും, ഓരോ ഘട്ടവും വിവരിക്കുന്ന വേദഭാഗം മുഴുവനും ഞാൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

> ഉല്പത്തി 3:4-6 (ജർമ്മൻ എൽബർഫെൽഡർ ബൈബിളിൽനിന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തത്) സർപ്പം സ്ത്രീയോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ മരിക്കുകയേയില്ല; നിങ്ങൾ അതു തിന്നുന്ന നാളിൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണു തുറക്കുമെന്നും നിങ്ങൾ നന്മതിന്മകളെ അറിയുന്നവരായി ദൈവത്തെപ്പോലെ ആകുമെന്നും ദൈവം അറിയുന്നു. ആ വൃക്ഷം തിന്നാൻ നല്ലതും കണ്ണിന് ആനന്ദകരവും അറിവു നൽകാൻ കാമ്യവുമാണെന്നു സ്ത്രീ കണ്ടു; അവൾ അതിന്റെ ഫലം പറിച്ചു തിന്നു; തന്നോടുകൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ഭർത്താവിനും കൊടുത്തു; അവനും തിന്നു.

ഹവ്വ ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ, ഈ വൃക്ഷത്തിൽനിന്നു തിന്നരുതെന്ന വിലക്ക് ആദാമിനു ദൈവത്തിൽനിന്നു നേരിട്ടു ലഭിച്ചിരുന്നു (2:17). അതുകൊണ്ട് ഹവ്വ അത് ഒരുപക്ഷേ അവനിൽനിന്നു മാത്രമായിരിക്കാം കേട്ടത്. ഇപ്പോൾ സംസാരിക്കുന്ന സർപ്പം അവളെ വശീകരിക്കുന്നതിൽ വിജയിക്കുന്നു. വ്യക്തമായും ആദാമിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ; ഏറ്റവും വൈകിയാലും ഇപ്പോഴെങ്കിലും അവൻ ഇടപെടേണ്ടതായിരുന്നു. ഹവ്വ ദുർബലയായി പരീക്ഷയ്ക്കും വശീകരണത്തിനും വഴങ്ങുന്നതുപോലെതന്നെ ദുർബലനാണ് ആദാമും; എതിർപ്പില്ലാതെ, ഒന്നും മിണ്ടാതെ, വിലക്കപ്പെട്ട ഫലം അവൻ ഹവ്വയിൽനിന്നു വാങ്ങുന്നു. ഇരുവരും തെറ്റായി പെരുമാറുന്നു,

ഇരുവരും മാരകമായ ഒരു തെറ്റു ചെയ്യുന്നു, പാപം ചെയ്യുന്നു. ഹവ്വ വശീകരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ആദാം വശീകരണമോ വഞ്ചനയോ കൂടാതെ ബോധപൂർവ്വം ദൈവത്തിന്റെ വിലക്കിനെതിരെ പാപം ചെയ്യുന്നു.

പിന്നെ ദൈവം മനുഷ്യദമ്പതികളെയും സർപ്പത്തെയും നേരിടുന്നു. സംഭവിച്ചത് എന്താണെന്ന് എല്ലാവർക്കും ബോധ്യമുണ്ട്. സംഭവിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു ദൈവം ഓരോരുത്തരോടും വ്യക്തിപരമായി ചോദിക്കുന്നു. ഏറെ അർത്ഥമുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ദൈവം ഈ ക്രമത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരോടു സംസാരിക്കുന്നു:

ആദാം – ഹവ്വ – സർപ്പം – ഹവ്വ – ആദാം.

ഉല്പത്തി 3:13-15 (ജർമ്മൻ എൽബർഫെൽഡർ ബൈബിളിൽനിന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തത്) മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു: അങ്ങ് എനിക്കു തന്ന സ്ത്രീ, അവൾ വൃക്ഷത്തിൽനിന്ന് എനിക്കു തന്നു; ഞാൻ തിന്നു. യഹോവയായ ദൈവം സ്ത്രീയോട് അരുളിച്ചെയ്തു: നീ ഈ ചെയ്തത് എന്ത്! സ്ത്രീ പറഞ്ഞു: സർപ്പം എന്നെ ചതിച്ചു; ഞാൻ തിന്നു. യഹോവയായ ദൈവം സർപ്പത്തോട് അരുളിച്ചെയ്തു: നീ ഇതു ചെയ്തതുകൊണ്ട് എല്ലാ കന്നുകാലികളിലും വയലിലെ എല്ലാ മൃഗങ്ങളിലുംവച്ചു നീ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും! നീ ഉരസ്സുകൊണ്ട് ഇഴഞ്ഞ് ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും പൊടി തിന്നും. ഞാൻ നിനക്കും സ്ത്രീക്കും തമ്മിലും നിന്റെ സന്തതിക്കും അവളുടെ സന്തതിക്കും തമ്മിലും ശത്രുത്വം ഉണ്ടാക്കും; അവൻ നിന്റെ തല തകർക്കും, നീ അവന്റെ കുതികാൽ തകർക്കും.

ആദാമിനു തന്റെ കുറ്റത്തെക്കുറിച്ചു ബോധ്യമുണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ പൂർണ്ണമായി ഇല്ലതാനും, കാരണം അവൻ ഉടനെ അതു ഹവ്വയുടെമേൽ ചുമത്തുന്നു. സ്വയം രക്ഷപ്പെടാൻ ഇങ്ങനെ ഭാര്യയെ ഉത്തരവാദിയാക്കുന്നതു ദയനീയവും ഭീരുത്വവുമാണ്.[1] താൻ ഏറെ സന്തോഷിച്ചിരുന്ന ആ സ്ത്രീയെ തനിക്കു സമ്മാനിച്ച ദൈവത്തെപ്പോലും അവൻ പരോക്ഷമായി കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. **അവളല്ല, അവനാണ് കല്പന നേരിട്ടു കേട്ടത്; അവൻ ഹവ്വയോട് ഉറച്ച സ്വരത്തിൽ "അരുത്" എന്നു പറയേണ്ടതായിരുന്നു.**

ഹവ്വ തന്റെ തെറ്റ് അംഗീകരിക്കുന്നു. തന്നെ തടയാതിരുന്ന ആദാമിനെയോ ദൈവത്തെയോ അല്ല, സർപ്പത്തെയാണ് അവൾ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നത്. അവൾ സർപ്പത്തിൽനിന്ന് അകലം പാലിക്കുന്നു. ആ മാരകമായ സാഹചര്യത്തിൽ

1. ആദാം ഹവ്വയെ തനിക്കു കീഴിലുള്ളവളായി കണ്ടിരുന്നില്ലെന്നു തോന്നുന്നു; അങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾ തന്നെ ഇത്ര എളുപ്പം വീഴ്ത്താൻ അവൻ ഒരുപക്ഷേ സമ്മതിക്കുമായിരുന്നില്ല.

ശരിയായ ഏക കാര്യം അതായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവൾ ഉണർന്നിരുന്നു; ഈ ശത്രുവിനെതിരെ അവൾ നിലയുറപ്പിക്കുന്നു. ഈ സംഭാഷണത്തിൽ ഭാര്യയുടെ പക്ഷത്തു നിൽക്കാത്ത ആദാമിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി.

ഈ വഞ്ചന നിമിത്തം സർപ്പം എന്നേക്കും ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും, നിലത്തോളം താഴ്ത്തപ്പെടും. ഹവ്വ തിന്മയുടെ കാരണക്കാരനെ വ്യക്തമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു; അപ്പോൾ മഹത്തായ ഒരു വാഗ്ദത്തം ലഭിക്കുന്നു – അതിന്റെ വ്യാപ്തി അന്നു തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അവളുടെ സന്തതി – ശരിയായിത്തന്നെയാണ് നിങ്ങൾ വായിക്കുന്നത്, ഒരു പുരുഷന്റെയല്ല, സ്ത്രീയുടെ സന്തതി – സർപ്പത്തിന്റെ തല തകർക്കും.

ഇനി ഹവ്വയ്ക്കും പിന്നെ ആദാമിനുമുള്ള ഫലങ്ങൾ പറയപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ എൽബർഫെൽഡറിനെക്കാൾ വ്യക്തമായ സൂറിക് ബൈബിളിൽനിന്നു (Zürcher Bibel, ജർമ്മൻ ബൈബിൾ വിവർത്തനം) ഞാൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

> ഉല്പത്തി 3:16 അവൻ സ്ത്രീയോട് അരുളിച്ചെയ്തു: ഞാൻ നിനക്കു വളരെ ക്ലേശം വരുത്തും, നിന്റെ ഗർഭധാരണങ്ങൾ അനേകമാക്കും; വേദനയോടെ നീ മക്കളെ പ്രസവിക്കും.
>
> നിന്റെ ആഗ്രഹം നിന്റെ ഭർത്താവിനോടായിരിക്കും; അവൻ നിന്നെ ഭരിക്കും.

സർപ്പം ശപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, **ലംഘനം ഉണ്ടായിട്ടും സ്ത്രീയുടെമേൽ ഒരു ശാപവും വരുന്നില്ല**. ഈ ശിക്ഷാവചനങ്ങളുടെ ആശയം ഇതാണ്:

> ഞാൻ തീർച്ചയായും വർദ്ധിപ്പിക്കും: (1) വയലിലെ നിന്റെ കഠിനാധ്വാനവും (2) നിന്റെ ഗർഭധാരണവും.
>
> പ്രയത്നത്തോടെ നീ മക്കളെ പ്രസവിക്കും.
>
> നിന്റെ [സ്നേഹത്തോടെയുള്ള] ആഗ്രഹം നിന്റെ ഭർത്താവിനോട് [ആയിരിക്കും]. എന്നാൽ അവൻ [തന്റെമേൽതന്നെ മത്സരബുദ്ധിയോടെ ഭരണം നടത്തുകയും] നിന്നെ ഭരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും.

ക്ലേശവും കഠിനാധ്വാനവും കൃഷിപ്പണിയാണ്. ശപിക്കപ്പെട്ട നിലം നിമിത്തം ഹവ്വ ആദാമിനോടൊപ്പം കഷ്ടപ്പെടുന്നു. ശാപം അവരിൽ ഒരാളുടെമേലോ ഇരുവരുടെയുംമേലോ അല്ല, നിലത്തിന്മേലാണ് വരുന്നത്. അതുമൂലം ഇരുവരും കഷ്ടപ്പെടും.

എന്നാൽ പ്രത്യാശയുണ്ട്. കാരണം, ദൈവം ഹവ്വയുടെ ഗർഭധാരണങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കും. അതുകൊണ്ട് സർപ്പത്തെ കൊല്ലുന്ന സന്തതി തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകും. ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ കൃപ പ്രകാശിക്കുന്നു; വശീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടും കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്നതും പ്രത്യാശ ലഭിക്കുന്നതും സ്ത്രീയാണ്. ആദാമല്ല.

ശിക്ഷയായി പ്രസവത്തിൽ കൂടുതൽ വേദനയുണ്ടാകാൻ ദൈവം സ്ത്രീയുടെ ശരീരഘടന മാറ്റുന്നില്ല. അതുവരെ അവൾ ഒരു കുഞ്ഞിനെയും പ്രസവിച്ചിട്ടില്ല. കഠിനാധ്വാനം പ്രസവവേദനയെയല്ല, കൃഷിപ്പണിയെയാണ് സംബന്ധിക്കുന്നത്.

ഇനി ഭർത്താവുമായുള്ള അവളുടെ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാഗത്തേക്കു വരാം. ഇതൊരു വാഗ്ദത്തമല്ല, ദാരുണമായ ഒരു വചനമാണ്. എണ്ണമറ്റ സ്ത്രീകൾക്ക് അതു കഷ്ടതയുടെയും അടിച്ചമർത്തലിന്റെയും ഒരു ചരിത്രത്തിനു തുടക്കമിടുന്നു; അതിനെച്ചൊല്ലി പുരുഷന്മാർ ലജ്ജിക്കേണ്ടതാണ്. **പുരുഷൻ സ്ത്രീയെ ഭരിക്കുന്നതു ദൈവഹിതമല്ല, പുരുഷന്റെ പാപപൂർണ്ണവും പതിതവുമായ ഇച്ഛയാണ്. ഇതാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം.** പാലിക്കേണ്ട ഒരു സൃഷ്ടിക്രമത്തെയല്ല അതു വിവരിക്കുന്നത്. അത് ഒരു ക്രമക്കേടിനെ വിവരിക്കുന്നു. കാരണം, ഉല്പത്തി 1, 2 അധ്യായങ്ങളിലെ നല്ല ക്രമം ഇവിടെ താളംതെറ്റി തകർന്നിരിക്കുന്നു.

ഈ ബൈബിൾവചനം സ്ത്രീയുടെ കീഴ്പെടലിന് അടിസ്ഥാനമാക്കുന്നവർ സർപ്പത്തിന്റെ പക്ഷത്തു നിൽക്കുന്നു. ഹവ്വയ്ക്കും സർപ്പത്തിനും തമ്മിൽ ശത്രുത്വം ഉണ്ടാകുമെന്ന് സർപ്പത്തോടു മുൻകൂട്ടി പറയപ്പെട്ടിരുന്നു. സർപ്പമായിരുന്നു ആക്രമണകാരി; എവിടെയും എങ്ങനെയും സാധ്യമായിടത്തോളം സ്ത്രീയോടു വിവേചനം കാണിക്കാൻ അതു പുരുഷന്റെ ആധിപത്യത്തെ മുതലെടുത്തു, ഇന്നും മുതലെടുക്കുന്നു. കാരണം, സർപ്പത്തെ ജയിക്കുന്നവൻ സ്ത്രീയിൽനിന്നാണല്ലോ വരാനിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സ്ത്രീയെ ആക്രമിച്ചു ദുർബലയാക്കുക എന്നതായിരുന്നു ലക്ഷ്യം.

ഒരുമിച്ചു ഭരിക്കാനാണ് പുരുഷനും സ്ത്രീയും വിളിക്കപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ പുരുഷൻ ഭരണം പിടിച്ചെടുക്കുകയും ദുർബലലിംഗമെന്ന നിലയിൽ സ്ത്രീയെ ബലമായി കീഴടക്കി തന്റെ സേവകയാക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഏദെനു പുറത്ത് സ്ത്രീയുടെ ദുഃഖകരമായ വിധി എന്തായിരുന്നുവെന്ന് പിതൃമേധാവിത്വം എന്ന പദം പൊതുവെ നന്നായി വിവരിക്കുന്നു. ചുരുക്കം ചില അപവാദങ്ങളൊഴികെ.

പരസ്പരപിന്തുണയുടെയും ശക്തിയുടെയും തുല്യതയുടെയും തുല്യർക്കിടയിലെ അംഗീകാരത്തിന്റെയും, മുഖാമുഖം നിൽക്കുന്ന പങ്കാളിയെ ഏറ്റവും അടുത്ത സഹചാരിയായി കാണുന്നതിന്റെയും ആദിമബന്ധം, ഭയാനകമാംവിധം ക്രമം തെറ്റിയ, വൈകാരികമായി അസമമായ, അധികാരത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ, പലപ്പോഴും സ്നേഹമില്ലാത്ത ഒരു ബന്ധമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീക്കു തന്റെ ഭർത്താവിനോടും അവന്റെ വാത്സല്യത്തോടും വിശ്വാസത്തോടും സംരക്ഷണത്തോടും ആഗ്രഹമുണ്ടായിരിക്കും; എന്നാൽ അവൻ അവളുടെമേൽ ആധിപത്യം പുലർത്തും. ഇതു ഭീതിജനകമായ ഒരു തകർച്ചയും മാറ്റവുമാണ്.

ഈ ലിംഗസംഘർഷം പിന്നീട് എല്ലാ ജനതകളുടെയും സംസ്കാരങ്ങളുടെ എല്ലാ തലങ്ങളിലും പ്രകടമാകും. അതിനു കാരണമായ തിന്മയെ വേരോടെ പിടികൂടിയാൽ മാത്രമേ അതു സൗഖ്യമാകൂ.

ഒടുവിൽ, ആദാമിനോടുള്ള ശിക്ഷാവചനങ്ങളിലേക്ക് ഒരു നോട്ടം; അവ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇരുണ്ടതാണ്; തന്റെ ജീവിതവും അതിജീവനപോരാട്ടവും അവനോടൊപ്പം പങ്കിടുന്ന സ്ത്രീക്കും ആത്യന്തികമായി അവ ബാധകമാണ്:

> ഉല്പത്തി 3:17-19 (ജർമ്മൻ എൽബർഫെൽഡർ ബൈബിളിൽനിന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തത്) ആദാമിനോട് അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു: നീ നിന്റെ ഭാര്യയുടെ വാക്കു കേൾക്കുകയും, തിന്നരുത് എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ചു പറഞ്ഞ വൃക്ഷത്തിൽനിന്നു തിന്നുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് – നീ നിമിത്തം നിലം ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കട്ടെ: ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും കഠിനാധ്വാനത്തോടെ നീ അതിൽനിന്നു തിന്നും; അതു നിനക്കു മുള്ളും പറക്കാരയും മുളപ്പിക്കും; നീ വയലിലെ സസ്യം തിന്നും.
>
> മണ്ണിലേക്കു തിരികെച്ചേരുവോളം മുഖത്തെ വിയർപ്പോടെ നീ ആഹാരം കഴിക്കും; കാരണം, അതിൽനിന്നാണല്ലോ നീ എടുക്കപ്പെട്ടത്. നീ പൊടിയാകുന്നു, പൊടിയിലേക്കുതന്നെ നീ തിരികെച്ചേരും!

ഹവ്വ നിമിത്തമല്ല, ആദാം നിമിത്തമാണ് നിലം ശപിക്കപ്പെട്ടത്. അവന്റെ പാപം വലുതാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഹവ്വ ഒരു ഇരയും അവൻ ഒരു കുറ്റവാളിയുമായിരുന്നു എന്നു പറയാം. സ്ത്രീയുടെ സന്തതി – അതായത്, അവന് ഒരു തുണയായി നൽകപ്പെട്ട സ്ത്രീയുടെ ഒരു പിൻതലമുറക്കാരൻ – വിദൂരഭാവിയിലും അവന് ഒരു തുണയായിരിക്കും: അവളുടെ സന്തതി (യേശുക്രിസ്തു) പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവനെ പൊടിയിൽനിന്നു ജീവനിലേക്കു വലിച്ചെടുക്കും. ഒരുനാൾ നമുക്ക് ആദാമിനോടും

സംസാരിക്കാൻ കഴിയും – അപ്പോൾ അവന് അതേക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കാൻ താത്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ.

പതനവിവരണത്തിലാണ്, സൃഷ്ടിവിവരണങ്ങളിലല്ല, ഒരു ലിംഗത്തിനു മറ്റേതിന്മേലുള്ള മേധാവിത്വം ആദ്യമായി പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇവിടെ അത് ഒരു അന്തർലീനമായ മേധാവിത്വമല്ല; അധികാരവും ബലവും അക്രമവുംകൊണ്ട് അന്യായമായി, ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിക്രമത്തിനു വിരുദ്ധമായി പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഒന്നാണ്. സ്രഷ്ടാവ് ഹവ്വയോടു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ: “നിന്റെ ആഗ്രഹം നിന്റെ ഭർത്താവിനോടായിരിക്കും; അവൻ നിന്നെ ഭരിക്കും” (ഉല്പത്തി 3:16) അർത്ഥമാക്കുന്നത് ഇതാണ്: നമ്മുടെ പാപപൂർണ്ണമായ മനുഷ്യാവസ്ഥയിൽ, സ്ത്രീക്കു തന്നോടുള്ള സ്വാഭാവികമായ ആഗ്രഹത്തെ പുരുഷൻ അവളെ ഭരിക്കാനും ബലമായി കീഴടക്കാനും മുതലെടുക്കുന്നു. സ്ത്രീയെ ബലമായി കീഴടക്കുന്നതു യഥാർത്ഥത്തിൽ പുരുഷന്റെ പതിതസ്വഭാവത്തിന്റെ ഒരു ലക്ഷണമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതവും പ്രവൃത്തിയും പതനത്തിന്റെ ഫലങ്ങളുടെമേലുള്ള വിജയമാണെങ്കിൽ, തകർന്ന ഈ ബന്ധത്തിന്മേലും സ്ത്രീയെ ബലമായി കീഴടക്കുന്നതിന്മേലും ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതിന്മേലും അതിനുള്ള സ്വാധീനം വ്യക്തമാണ്: അവൻ അവളെ സ്വതന്ത്രയാക്കി പുറത്തുകൊണ്ടുവരും. അങ്ങനെതന്നെ സംഭവിക്കാനിരുന്നു.

Hans-Jörg Ronsdorf 10.4.2021
Die biblische Schöpfungsordnung für Mann und Frau
Am Anfang: Die gute Schöpfungsordnung Genesis 1 - 2
Gleichwertig, ergänzend, ohne Hierarchie
Harmonie mit Gott und miteinander
Harmonie mit Gott und miteinander durch Sünde kontaminiert und zerstört
Nach dem Fall Genesis 3: SchöpfungsUNordnung
Götzendienst, Patriarchat, Unterwerfung Sklaverei, Ausbeutung u.v.m.
Jesus besiegt die Sünde. Wiederherstellung beginnt.
Durch Jesu Tod und Auferstehung beginnt eine neue Schöpfung
Das Evangelium verändert Menschen; in der Gemeinde verschwinden die Folge der Sünde, die wir bekämpfen sollen.
Neuer Himmel Neue Erde Besser als Eden Offb 21 u. 22
Das Geschlecht spielt in Christus, in der neuen Schöpfung keine Rolle mehr.

6 ക്രിസ്തുവായ യേശുവും സ്ത്രീകളും

പതനത്തിന്റെ ഫലങ്ങളെ ജയിക്കുന്നതു കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുവേലയോടെ മാത്രമല്ല ആരംഭിക്കുന്നത്. 2000 വർഷം മുമ്പ്, യഹൂദവും ഗ്രീക്ക്-റോമനുമായ ഒരു ചുറ്റുപാടിൽ, അവൻ സ്ത്രീകളോട് ഇടപെടുകയും അവരെ കണ്ടുമുട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന രീതി യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് ഒരു പുതിയ യുഗത്തിന്റെ ആരംഭമാണ്. ഇങ്ങനെയൊരു പുരുഷൻ അതിനുമുമ്പ് ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്ത്രീകളോട് എങ്ങനെ പെരുമാറണമെന്നു പുരുഷവർഗ്ഗത്തിനു കാണിച്ചുകൊടുക്കാൻ ദൈവം ജഡത്തിൽ ഒരു പുരുഷനായി വന്നതുപോലെ ഒരാൾക്കു തോന്നിയേക്കാം.

കുത്തുവാക്കില്ലാതെ ശാസിക്കുകയും മേൽക്കോയ്മ ഭാവിക്കാതെ പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്ത പ്രവാചകനായിരുന്നു അവൻ. അവരുടെ ചോദ്യങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളും വാദങ്ങളും അവൻ ഗൗരവമായി എടുത്തു. തികച്ചും സ്വാഭാവികമായി അവൻ അവരോട് ഇടപെട്ടു; അവരുടെ സ്ത്രീത്വത്തെ ഒരിക്കലും പരിഹസിച്ചില്ല. സ്ത്രീയായി ജനിക്കാത്തതിനു മനുഷ്യർ ദൈവത്തോടു നന്ദി പറഞ്ഞിരുന്ന അന്നത്തെ സംസ്കാരത്തിൽ പതിവായിരുന്നതിൽനിന്നു തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായി. നിസ്സാരകാര്യങ്ങൾക്കുപോലും ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുത്ത് ഒഴിവാക്കാവുന്ന ഒരു സ്വത്തായിരുന്നു അന്നു സ്ത്രീ. സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും ഒരുപോലെ കഠിനമായ ഒരു വിധിയായിരുന്നു; സ്ത്രീവിമോചനത്തിന്റെയും തുല്യാവകാശത്തിന്റെയും ഈ കാലത്ത്, നമ്മുടെ പാശ്ചാത്യലോകത്ത്, നമുക്ക് അതു സങ്കല്പിക്കാൻപോലും കഴിയില്ല. ഹവ്വയുടെ പുത്രിമാരുടെ കാര്യം മശീഹ ഏറ്റെടുത്തു. **അവനിൽ സ്ത്രീയുടെ ശ്രേണീപരമായ ഒരു കീഴ്പെടലിനെക്കുറിച്ചുള്ള യാതൊരു സൂചനയുമില്ല; സഭയിലോ വിവാഹത്തിലോ സമൂഹത്തിലോ സംസാരിക്കുന്നതിനോ നയിക്കുന്നതിനോ ഉപദേശിക്കുന്നതിനോ ഉള്ള ഒരു വിലക്കും ഇല്ലാത്തതുപോലെതന്നെ.**

ഒരു സ്ത്രീയാണ് ജീവന്റെ വചനത്തിനു ജന്മം നൽകിയത്. പന്തിരുവരെപ്പോലെ അനേകം സ്ത്രീകൾ അവനെ അനുഗമിക്കുകയും അവനെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രൂശിലേക്കുള്ള അവന്റെ ഏറ്റവും കഠിനമായ വഴിയിലും അവർ അവനെ അനുഗമിച്ചു. ശിഷ്യന്മാർ എപ്പോഴേ ഓടിപ്പോയിരുന്നപ്പോഴും അവർ ക്രൂശിനരികിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവൻ ആദ്യം പ്രത്യക്ഷനാകുന്നത് ഒരു സ്ത്രീക്കാണ്. ഒഴിഞ്ഞ കല്ലറയ്ക്കരികിലെ സ്ത്രീകൾ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ സാക്ഷികളായിത്തീരുന്നു. ആ സംസ്കാരങ്ങളിൽ നിയമപരമായ അർത്ഥത്തിൽ സാക്ഷികളാകാൻ സ്ത്രീകൾ യോഗ്യരായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. യേശു ഈ വിവേചനം ലളിതമായി ഇല്ലാതാക്കുന്നു.

സ്ഥലപരിമിതി നിമിത്തം, യേശു കണ്ടുമുട്ടിയ അനേകം സ്ത്രീകളിൽ മൂന്നുപേരെ മാത്രമേ നാം നോക്കുന്നുള്ളൂ; മുകളിൽ പറഞ്ഞതു യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ വീണ്ടും കണ്ടെത്താൻ.

6.1 യാക്കോബിന്റെ കിണറ്റിനരികിലെ ശമര്യസ്ത്രീ

യോഹന്നാൻ 4 വായിക്കൂ, ഈ കഥയിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങൂ. ആരും വെള്ളം കോരാൻ വരാത്ത ഉച്ചവെയിലിൽ, അപ്പോൾ മാത്രമേ അവൾ കിണറ്റിനരികിൽ വരാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ. അവിടെ യേശു ഈ സ്ത്രീക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു. അവളെ കണ്ടുമുട്ടാൻ അവൻ ഒരു വലിയ വളഞ്ഞവഴി സഞ്ചരിച്ചു. അഞ്ചു പുരുഷന്മാർ അവളെ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നു; ഒരാളിൽനിന്നു മറ്റൊരാളിലേക്കു കൈമാറപ്പെട്ട്, ഉപയോഗിച്ചു തള്ളപ്പെട്ടവൾ. അതിജീവിക്കാൻ അവൾക്ക് ആറാമതൊരാളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നു; തകർന്ന സൽപ്പേരുമായി ജീവിക്കേണ്ടിവന്നു. അക്കാലത്ത് ഒരു പുരുഷൻ ഒരു സ്ത്രീയോടു പരസ്യമായി സംസാരിക്കുമായിരുന്നില്ല; ഒരു യഹൂദൻ ഒരു ശമര്യസ്ത്രീയോട് ഒട്ടും സംസാരിക്കുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ യേശു അതു ചെയ്തു! അവൻ ഈ സ്ത്രീക്കു മശീഹയായി തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനുമുമ്പ് അവൻ അത് ഒരിക്കലും ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നു. ജീവജലത്തെക്കുറിച്ചും ആരാധനയെക്കുറിച്ചും അവൻ അവളോടു സംസാരിക്കുന്നത്ര നേരം ഒരു ദൈവശാസ്ത്രവിഷയത്തെക്കുറിച്ചു മറ്റാരോടും അവൻ സംസാരിക്കുന്നില്ല. അവൻ സമയമെടുക്കുന്നു. അവൻ അവളുടെ ഹൃദയം നേടുന്നു. നസറെത്തിൽനിന്നുള്ള ആ പുരുഷന്, സുഖാറിലെ ആ പുരുഷന്, അവൾ അത്രയും വിലയുള്ളവളായിരുന്നു.

ദൈവവുമായുള്ള ഈ കണ്ടുമുട്ടലിനുശേഷം എല്ലാ ഭയത്തിൽനിന്നും ലജ്ജയിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രയായ അവൾ തന്റെ ഗ്രാമത്തെ മുഴുവൻ സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു. അനേകർ വിശ്വസിക്കുന്നു. യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും രണ്ടു ദിവസംകൂടി അവിടെ താമസിക്കുന്നു.

പിന്നീടു ശമര്യയിലെ ഈ വിശ്വാസികൾ വീടുകളിൽ സഭകളായി കൂടിവരും. ഈ കൂടിവരവുകളിൽ ആ സ്ത്രീ, സുഖാറിലെ ആ പുരുഷനെക്കുറിച്ചും തന്റെ മശീഹയെക്കുറിച്ചും അവനുമായുള്ള തന്റെ അതുല്യമായ കണ്ടുമുട്ടലിനെക്കുറിച്ചും തീർച്ചയായും സംസാരിക്കും. ആരാധനയെക്കുറിച്ച് അവൻ തന്നോടു പറഞ്ഞത് അവൾ മറ്റുള്ളവർക്കു പകർന്നുകൊടുക്കും. കാരണം, കൂടിവന്നിരിക്കുന്ന സഭയാണ് പിതാവ് ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന ഇടം. ഈ സ്ത്രീയും ആരാധിക്കാനായി സഭയിൽ തീർച്ചയായും തന്റെ ശബ്ദം ഉയർത്തും. അല്ലെങ്കിൽ, ഒരു സ്ത്രീയായ അവൾക്കുതന്നെ അവൻ ആരാധനയെക്കുറിച്ചു വിശദീകരിച്ചുകൊടുത്തത് എന്തിന്?

ഈ ഒരു കഥകൊണ്ടുതന്നെ ഒരു മൗനകല്പന അർത്ഥശൂന്യമാണെന്നു തെളിയുന്നു.

6.2 യേശുവിന്റെ കാൽക്കൽ – മാർത്തയും മറിയയും

യേശുവിനും ശിഷ്യന്മാർക്കും വേണ്ടി ഭക്ഷണം ഒരുക്കുമ്പോൾ തന്റെ സഹോദരി മറിയ തന്നെ സഹായിക്കുന്നില്ലെന്നു മാർത്ത യേശുവിനോടു പരാതിപ്പെടുന്ന കഥ (ലൂക്കൊസ് 10:38-42) ഏറെ അറിയപ്പെടുന്നതാണ്. അവനിൽനിന്നു പഠിക്കാൻ ശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം യേശുവിന്റെ കാൽക്കൽ ഇരിക്കാനാണ് മറിയ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. യേശു മറിയയെ ന്യായീകരിക്കുന്നു; അത് ആവശ്യംപോലുമാണെന്നും അവളിൽനിന്ന് എടുത്തുകളയപ്പെടാത്ത നല്ല അംശം അവൾ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നും അവൻ പറയുന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്ത്? ദൈവരാജ്യത്തിൽ സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ പഠിക്കണം. റബ്ബിമാരുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾ ഏതാണ്ട് ഇല്ലായിരുന്നു. യേശു മറ്റൊരു വിധത്തിൽ ചെയ്യുന്നു. പഠിക്കാനും ഉപദേശിക്കാനും പുരുഷനും സ്ത്രീയും ഒരുപോലെ പ്രാപ്തരാണ്. ഇവിടെയും യേശു തന്റെ കാലത്തെ ഒരു കീഴ്വഴക്കം ലംഘിക്കുന്നു; നമ്മുടെ ഇടയിൽ അത് എപ്പോഴേ ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. പിന്നീടു പൗലൊസ് തിമൊഥെയൊസിന് എഴുതുന്നു (2 തിമൊഥെയൊസ് 2:2): അനേകം സാക്ഷികളുടെ മുമ്പിൽവച്ചു താൻ കേട്ടതു മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിക്കാൻ പ്രാപ്തരാകുന്ന മനുഷ്യരെ – സ്ത്രീകളെയും പുരുഷന്മാരെയും – അവൻ ഭരമേല്പിക്കണം. ഇത് ഈ സാഹചര്യത്തെ ഉചിതമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു: യേശു തന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ അങ്ങനെയുള്ള മനുഷ്യരെ – ശിഷ്യകളെയും ശിഷ്യന്മാരെയും – ഭരമേല്പിക്കുന്നു; അതുവഴി അവർ പിന്നീടു മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിക്കാൻ പ്രാപ്തരാകുന്നു. **ഇതു**

സ്ത്രീകൾക്കുള്ള ഒരു പൊതുവായ ഉപദേശവിലക്കിനു വ്യക്തമായും വിരുദ്ധമാണ്.

യേശുവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ ലിംഗഭേദത്തിന് ഇനി ഒരു പങ്കുമില്ല. അവൻ മുഖം നോക്കിയില്ല (മത്തായി 22:16). ലിംഗങ്ങൾ നിഷ്പക്ഷമാക്കപ്പെട്ടു എന്നല്ല അതിന്റെ അർത്ഥം; ഇരുവരെയും യേശു ഒരുപോലെ, വ്യത്യാസമില്ലാതെ മാനിക്കുന്നു എന്നാണ്: **ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ ആരോ, അവൻ എന്റെ സഹോദരനും എന്റെ സഹോദരിയും ആകുന്നു!** (മർക്കൊസ് 3:33-35)

6.3 മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ, അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ അപ്പൊസ്തല

3-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സഭാപിതാവായ റോമിലെ ഹിപ്പൊലിറ്റസ് (Hippolyt von Rom) മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയെ ഇങ്ങനെയാണ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. എന്തുകൊണ്ട്? പുനരുത്ഥാനത്തിനുശേഷം യേശു ആദ്യം കണ്ടുമുട്ടിയത് അവളെയാണ്. ഒരുപക്ഷേ മറ്റെല്ലാവരെക്കാളും അധികം അവൾ അവനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. ഭൂതബാധയുടെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നും ദുരിതത്തിൽനിന്നും യേശു അവളെ സ്വതന്ത്രയാക്കിയിരുന്നു. അന്നുമുതൽ, അവൻ സൗഖ്യമാക്കിയിരുന്ന മറ്റു സ്ത്രീകളോടൊപ്പം അവൾ അവനെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു (ലൂക്കൊസ് 8:2-3). അവന് അവളുടെ ഹൃദയം അറിയാമായിരുന്നു. തോട്ടത്തിലെ ആ അതുല്യനിമിഷം അനുഭവിക്കാൻ ഒരു സ്ത്രീയായ അവൾക്കു മാത്രമാണ് അവസരം ലഭിച്ചത്. മനുഷ്യർ എന്നെങ്കിലും കേട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാറ്റിനെയും കവിയുന്ന വാക്കുകൾ യേശുവിൽനിന്നു കേൾക്കാനുള്ള ഭാഗ്യവും വ്യക്തമായും അവൾക്കു മാത്രമായിരുന്നു:

> നീ എന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവരോടു പറയുക: ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെയും നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെയും, എന്റെ ദൈവത്തിന്റെയും നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെയും അടുക്കലേക്കു കയറിപ്പോകുന്നു (യോഹന്നാൻ 20:17).

അങ്ങനെ അവൾ ശിഷ്യന്മാർക്കുവേണ്ടി അയയ്ക്കപ്പെട്ടവളായി, അപ്പൊസ്തലയായി മാറുന്നു. ഔദ്യോഗികമല്ലെങ്കിലും അവൾക്കു ചേരുന്ന ഒരു ബഹുമതിനാമം. ഒരു പുരുഷനെയല്ല, പന്തിരുവരിൽ ഒരാളെയല്ല ഈ സന്ദേശം ഭരമേല്പിക്കുന്നത്. ഒരു സ്ത്രീയെയാണ്, ഒരു വിശ്വസ്തസാക്ഷിയെന്ന നിലയിൽ,

അതു ഭരമേല്പിക്കുന്നത്. **കൂടിവരവുകളിലും അവൾ ഈ കണ്ടുമുട്ടലിനെക്കുറിച്ചു വീണ്ടും വീണ്ടും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവില്ലേ?**

7 മണവാട്ടിസഭയും സ്ത്രീകളുടെ ശുശ്രൂഷയും

എല്ലാ വിശ്വാസികളും, യേശുവിനെ ഏറ്റുപറയുന്ന എല്ലാവരും – പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ഒരുപോലെ – ഒരുമിച്ചു കുഞ്ഞാടിന്റെ മണവാട്ടിയാണ്.

ദൈവഹിതപ്രകാരം ആദാമും ഹവ്വയും പരസ്പരം ഭരിക്കുകയല്ല, ഒരുമിച്ചും അടുത്തടുത്തും ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിനിയോഗം നിറവേറ്റുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് സൃഷ്ടിവിവരണത്തിൽ തെറ്റില്ലാതെ കാണാം. ഒരാൾക്കു മറ്റേയാളെക്കാൾ യാതൊരു മുൻഗണനയുമില്ല; ഒരു ലിംഗത്തിനും നിയന്ത്രണങ്ങളുമില്ല. ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിപ്രകാരമുള്ള ഒരു വിവാഹം ഇങ്ങനെയാണ്; ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും ഇരു ലിംഗങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ഇടപെടലും അടിസ്ഥാനപരമായി ഇങ്ങനെതന്നെ.

പതനം ഈ ചിത്രത്തെ ആഴത്തിൽ തകർത്തു: സന്തുലനം നശിച്ചു; ഇപ്പോൾ പുരുഷൻ – അപവാദങ്ങൾ ഒഴിച്ചാൽ – സ്ത്രീയെ ഭരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പാപത്താലാണ് സ്ത്രീ ആദ്യമായി കീഴിലാക്കപ്പെടുന്നത്. അതേ, ബലമായി കീഴടക്കപ്പെടുകയും പിന്നണിയിലേക്കു തള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. പൊതുരംഗം പുരുഷനുവേണ്ടി മാത്രം നീക്കിവയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീയാകട്ടെ, തന്റെ അവസ്ഥയിൽനിന്ന് ഏറ്റവും നല്ലതു നേടാൻ സ്വന്തം തന്ത്രങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കും.

എന്നാൽ സഭയിൽ എങ്ങനെയാണ്, ദൈവരാജ്യത്തിൽ എങ്ങനെയാണ്? അസമത്വത്തിന്റെയും സംഘർഷത്തിന്റെയും ഏകപക്ഷീയമായ കീഴ്പെടലിന്റെയും ഈ പാപപൂർണ്ണമായ മാതൃക അവിടെയും തുടരണമോ? അങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ അങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാവുന്ന വാക്കുകൾ പൗലൊസിന്റെയും പത്രൊസിന്റെയും ലേഖനങ്ങളിലുണ്ട്. എന്നാൽ ആദ്യം നമുക്കു പൗലൊസിനെ ഒന്നു നോക്കാം.

7.1 പൗലൊസും അവന്റെ സഹപ്രവർത്തകമാരും

ഉപരിപ്ലവമായി മനസ്സിലാക്കിയാൽ, രണ്ടോ ഒരുപക്ഷേ മൂന്നോ ബൈബിൾഭാഗങ്ങൾ പൗലൊസിനെ ഒരു **സ്ത്രീവിരോധി**യായി തോന്നിപ്പിക്കുന്നു. സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ, മിക്കവാറും നേരെ വിപരീതമാണ് സത്യം. തന്റെ പരമമായ മാതൃകയായ യേശുവിനെപ്പോലെ അവനും

സ്ത്രീകളോടു വിപ്ലവകരമായി, അതായത് പുരുഷന്മാർക്കു തുല്യാവകാശമുള്ളവരായി, പെരുമാറുന്നു. അവൻ ഒരു **സ്ത്രീസുഹൃത്ത്** ആയിരുന്നു. അവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു വ്യത്യാസവും കാണിക്കുന്നില്ല. കർത്താവിലുള്ള സഹോദരിമാരെക്കുറിച്ച് അവൻ എഴുതുന്നതിലെ സ്വാഭാവികത ശ്രദ്ധേയമാണ്. ക്ഷീണമറിയാത്ത അപ്പൊസ്തലനും മിഷനറിയുമായ പൗലൊസിന്റെ പ്രവർത്തനം അനേകം സ്ത്രീകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടതും അവരുമായി കോർത്തിണക്കപ്പെട്ടതുമായിരുന്നു. അവർ അവന്റെ ദൗത്യത്തിൽ പങ്കാളികളായിരുന്നു; ഒരു ചങ്ങലയിലെ കണ്ണികൾപോലെ ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത സഹപ്രവർത്തകർ. സ്ത്രീകൾ രണ്ടാംനിരയിലെ കൈയാളുകളായിരുന്നില്ല; അവർ വിശ്വസ്തതയാൽ ശ്രദ്ധേയരായിരുന്നു, പൗലൊസിനെപ്പോലെ വചനശുശ്രൂഷ ചെയ്തു. അങ്ങനെയുള്ള ധാരാളം സ്ത്രീകളെ നമുക്ക് എണ്ണിപ്പറയാം; ഞാൻ മൂന്നുപേരിൽ ഒതുക്കുന്നു. റോമർ 16-ൽ 29 വ്യക്തികളുടെ പേരു പറയുന്നു; അവരിൽ കുറഞ്ഞത് 10 പേർ സ്ത്രീകളാണ്; അവരുടെ ശുശ്രൂഷയെയും അധ്വാനത്തെയും പൗലൊസ് പുരുഷന്മാരുടേതിനെക്കാൾ അധികം പ്രശംസിക്കുന്നു. നമുക്ക് അവിടെ തുടങ്ങാം.

7.1.1 ഫേബ – ഡീക്കൻ, നേതാവ്, ലേഖനവാഹക

റോമർ 16-ലെ വന്ദനങ്ങൾ ഫേബയിൽനിന്നാണ് തുടങ്ങുന്നത്. തക്ക കാരണത്തോടെ. പൗലൊസിന്റെ ഒരുപക്ഷേ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ലേഖനം റോമയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാനുള്ള വിശ്വാസ്യതയും സാമ്പത്തികശേഷിയും ഉള്ളത് അവൾക്കാണ്. ലേഖനവാഹകൻ ലേഖനം വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, അതേക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു പതിവ്. പൗലൊസ് കൊരിന്തിൽവച്ച് എഴുതിയ ഈ ലേഖനത്തെക്കുറിച്ച് അവൻതന്നെ നേരിട്ട് ഉപദേശിക്കുകയും പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ, ഈ ദൗത്യം നിറവേറ്റാൻ ഫേബ പ്രാപ്തയായിരുന്നു. ലേഖനം വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കാനും ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നിടത്ത് അതു വിശദീകരിക്കാനും അവൾ റോമയിൽ വീടുകളിൽ കൂടിവരുന്ന വിവിധ സഭകൾ സന്ദർശിച്ചു.

അവൾതന്നെ ഒരു ശുശ്രൂഷകയായിരുന്നു – കൊരിന്തിന്റെ കിഴക്കേ തുറമുഖമായ കെംക്രെയയിൽ വീട്ടിൽ കൂടിവരുന്ന സഭയുടെ ഒരു ഡീക്കൻ. അതിലുപരി, ഒരുപക്ഷേ അവൾ ഈ സഭയുടെ നേതാവുമായിരുന്നു. ജർമ്മൻ വിവർത്തനങ്ങൾ അനുസരിച്ച് പൗലൊസ് അവളെ ഒരു സഹായി, തുണ

അല്ലെങ്കിൽ താങ്ങ് എന്നു വിളിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം അധ്യക്ഷ (ഗ്രീക്ക്: prostatis) എന്നാണ്; അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു നേതൃസ്ഥാനത്തെയാണ്, ഉദാഹരണത്തിന് വീട്ടിൽ കൂടിവരുന്ന ഈ സഭയിൽ. കെംക്രെയയിൽ വീട്ടിൽ കൂടിവരുന്ന സഭയിൽ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ഫേബയെ പൗലൊസ് ഈ ദൗത്യം ഏല്പിക്കുകയും, അതേസമയം സഭയിൽ സംസാരിക്കുന്നതും ഉപദേശിക്കുന്നതും നയിക്കുന്നതും സ്ത്രീകൾക്കു പൊതുവായി വിലക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു സങ്കല്പിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്.

മറുവശത്ത്, ഈ വാക്യങ്ങളിലേക്കു നാം അധികം വായിച്ചുകയറ്റാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല; എന്നാൽ അവൾ ഒരു സാധാരണ തപാൽക്കാരിയുടെ ജോലി മാത്രം ചെയ്തു എന്നമട്ടിൽ അവയെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതും നല്ലതല്ല.

7.1.2 മാതൃകാദമ്പതികൾ: പ്രിസ്കയും അക്വിലാവും

ഏറ്റവും കൂടുതൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന ദമ്പതികളായ പ്രിസ്കയും അക്വിലാവും ഒരുപക്ഷേ പൗലൊസിന്റെ മിഷനറിവേലയിൽ ഏറ്റവും ദീർഘകാലം കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന, ഏറ്റവും അടുപ്പമുള്ള സഹപ്രവർത്തകരാണ്. ദമ്പതികളിൽ എപ്പോഴും ഭർത്താവിന്റെ പേരാണ് ആദ്യം പറഞ്ഞിരുന്നതെങ്കിലും, പുതിയനിയമം ഭാര്യയായ പ്രിസ്കയുടെ പേര് നാലു പ്രാവശ്യം (ആറു പരാമർശങ്ങളിൽ) ആദ്യം പറയുന്നു. എന്തുകൊണ്ട്? ശുശ്രൂഷയിൽ അവൾ മുന്നിട്ടുനിൽക്കുകയും നയിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ അവൾ ഭർത്താവിനെക്കാൾ കഴിവുള്ളവളായിരുന്നതുകൊണ്ട്. എന്നിട്ടും ഇരുവരും ഒരു ടീമിലെ പങ്കാളികളായി, തുല്യമൂല്യമുള്ളവരും തുല്യസ്ഥാനമുള്ളവരുമായി, ഐക്യത്തിൽ ഒരുമിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു. ഓരോരുത്തർക്കും മറ്റേയാളുടെ കഴിവുകളും ദൗർബല്യങ്ങളും അറിയാമായിരുന്നു. സ്ത്രീകളിലേക്കു സുവിശേഷം മിക്കവാറും എത്തിയതു പുരുഷന്മാരിലൂടെയല്ല, സ്ത്രീകളിലൂടെയായിരുന്നതിനാൽ, ഒരു സ്ത്രീയെന്ന നിലയിൽ പ്രിസ്ക തന്ത്രപരമായും പ്രധാനപ്പെട്ടവളായിരുന്നു. ഇരുവരും – പ്രിസ്ക മുമ്പിൽ – അപ്പൊല്ലോസിനെ ഉപദേശിച്ചു (പ്രവൃത്തികൾ 18:26). പൗലൊസിൽനിന്നുതന്നെ ഉപദേശം ലഭിച്ച്, ഒരുമിച്ചു കൂടാരം പണിത അനേകം മണിക്കൂറുകളിൽ ചോദ്യോത്തരങ്ങളിലൂടെ പരിശീലനം നേടിയ ഇരുവരും മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിക്കാൻ സജ്ജരായിരുന്നു.

ഇവിടെ ഒരു സ്ത്രീയായ പ്രിസ്കയെത്തന്നെ പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കണം. അവളുടെ ഭർത്താവ് പിന്തുണയുമായി അവളുടെ പിന്നിൽ, രണ്ടാംനിരയിൽ നിന്നു; എന്നാൽ അതുമൂലം ഒരു ശ്രേണി ഉണ്ടാകാൻ ഇടയായില്ല. പ്രിസ്കതന്നെ അപ്പൊല്ലോസിനെയും തീർച്ചയായും മറ്റ് അനേകരെയും ഉപദേശിച്ചിരിക്കെ, പൗലൊസ് സ്ത്രീകൾക്ക് ഒരു പൊതുവായ ഉപദേശവിലക്ക് നൽകിയിരിക്കും എന്നു സങ്കല്പിക്കാനാവില്ല. ഈ ദമ്പതികൾ എല്ലാ ദമ്പതികൾക്കും ഒരു മാതൃകയാണ്.

7.1.3 യൂനിയ – ആദരണീയയായ അപ്പൊസ്തല

മിഷനറിമാരായ മറ്റൊരു ദമ്പതികളെയും പൗലൊസ് ബഹുമാനിക്കുന്നു: അന്ത്രൊനിക്കൊസും യൂനിയയും. ഇരുവരെയും അപ്പൊസ്തലന്മാർ എന്നു വിളിക്കുന്നു (റോമർ 16:7). പുതിയനിയമത്തിന്റെ ആദ്യകാല വ്യാഖ്യാതാക്കളായ സഭാപിതാക്കന്മാർ യൂനിയയെക്കുറിച്ച് ഏറെ ആദരവോടെ സംസാരിക്കുന്നു. ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റം (Johannes Chrysostomos, ക്രിസ്തുവർഷം 344-407) യൂനിയയെക്കുറിച്ച് എഴുതുന്നു: "ഒരു അപ്പൊസ്തലനായിരിക്കുക എന്നതു വലിയ കാര്യമാണ്. എന്നാൽ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ഇടയിൽ ശ്രദ്ധേയയായിരിക്കുക – അത് എത്ര വലിയ പ്രശംസയാണെന്നു ചിന്തിക്കുക. അപ്പൊസ്തലൻ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിനു യോഗ്യയായി കണക്കാക്കപ്പെടാൻ ഈ സ്ത്രീയുടെ ജ്ഞാനം എത്ര വലുതായിരുന്നിരിക്കണം."

പുരുഷമേധാവിത്വമുള്ള സഭാലോകത്തിന്, അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസ് ഒരു സ്ത്രീയെ അപ്പൊസ്തല എന്നു വിളിക്കുന്നത് അംഗീകരിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. അതുകൊണ്ട് യൂനിയയെ യൂനിയസ് ആക്കുന്ന, അതായത് ഒരു പുരുഷനാമമാക്കുന്ന വിവർത്തനങ്ങളുണ്ട്. ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ലാത്തത് ഉണ്ടാകാനും കഴിയില്ല. എന്നാൽ ഇതൊരു സ്ത്രീനാമമാണെന്ന് ഗവേഷണം ഇപ്പോൾ പലതവണ സ്ഥിരീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഏത് അർത്ഥത്തിലാണ് ഇരുവരും അപ്പൊസ്തലന്മാരായിരുന്നത് എന്നതു തുറന്ന ചോദ്യമായി അവശേഷിക്കുന്നു. ഒരുപക്ഷേ ഒരു സഭ അവരെ അയച്ചതായിരിക്കാം. ഒരുപക്ഷേ സഭാസ്ഥാപനത്തിന്റെ ഒരു അപ്പൊസ്തലികശുശ്രൂഷ അവർ ചെയ്തിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനെ കണ്ടവരിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരും ഇപ്പോൾ പലസ്തീനു പുറത്തു ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും എന്ന അർത്ഥത്തിലാകാം അവർ അപ്പൊസ്തലന്മാരായിരുന്നത്.

ഇവിടെയും ഞാൻ ആവർത്തിക്കുന്നു: **സ്ത്രീകൾക്കുള്ള സംസാരവിലക്കും ഉപദേശവിലക്കും നേതൃത്വവിലക്കും ഒരു അപ്പൊസ്തലയ്ക്കു പാലിക്കാൻ ഏറെ പ്രയാസമായിരിക്കും.** ഇരുവരും കുറച്ചുകാലം പൗലൊസിനോടൊപ്പം തടവിലായിരുന്നു എന്നതിൽനിന്ന്, ഇരുവരും മിക്കവാറും പരസ്യമായും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിരുന്നു എന്ന നിഗമനത്തിലെത്താം.

8 സഹോദരിമാർക്കു മൗനകല്പനയുണ്ടോ?

ഈ മൂന്നുപേരെയും പൗലൊസിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള മറ്റു സ്ത്രീകളെയും കാണുമ്പോൾ, വീട്ടിൽ കൂടിവന്ന സഭയിൽ – അതായത് ഇന്നു നാം ആരാധന എന്നു വിളിക്കുന്നതിൽ – സ്ത്രീകൾ മൗനമായിരിക്കണം എന്ന ചിന്ത ആർക്കും ഉണ്ടാവുകയില്ല. അങ്ങനെ ആയിരിക്കണമെന്നോ അങ്ങനെ ആചരിച്ചിരുന്നെന്നോ ഉള്ള ഒരു സൂചനയും പുതിയനിയമത്തിൽ മറ്റെവിടെയും ഇല്ല. **അങ്ങനെയൊന്ന് ഉണ്ടാകാം എന്ന ആശയംപോലും നമുക്കു തോന്നുമായിരുന്നില്ല.**

അങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടിവരുന്ന ഒരു ചെറിയ വേദഭാഗം ഒഴികെ. 1 കൊരിന്ത്യർ 14:34-35-ലെ ഈ വേദഭാഗമാണ് വിഷയം:

> സ്ത്രീകൾ സഭകളിൽ മൗനമായിരിക്കട്ടെ; സംസാരിക്കാൻ അവർക്ക് അനുവാദമില്ല; ന്യായപ്രമാണവും പറയുന്നതുപോലെ അവർ കീഴ്പെട്ടിരിക്കട്ടെ.
>
> എന്നാൽ അവർ എന്തെങ്കിലും പഠിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, വീട്ടിൽവച്ചു സ്വന്തം ഭർത്താക്കന്മാരോടു ചോദിക്കട്ടെ; സ്ത്രീ സഭയിൽ സംസാരിക്കുന്നതു ലജ്ജാകരമാണല്ലോ.

ഇതു കർത്താവിന്റെ നേരിട്ടുള്ളതും അസന്ദിഗ്ധവുമായ ഒരു കല്പനയായി മനസ്സിലാക്കപ്പെടാം. എന്നാൽ അതേക്കുറിച്ചു ന്യായമായ സംശയങ്ങളുണ്ട്. വിമോചനവാദപരമോ ഫെമിനിസ്റ്റോ ആയ ഒരു മനോഭാവം നിമിത്തമല്ല, തിരുവെഴുത്തുതന്നെ അടിസ്ഥാനമാക്കി.

11:5-ൽ പൗലൊസ് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രവചിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു (യോവേൽ 2:28; പ്രവൃത്തികൾ 2:17 എന്നിവയോടു യോജിപ്പിൽ). അവർ അത് എവിടെയാണ് ചെയ്യുന്നത്? ചിലർ പറയുന്നു, സഭായോഗത്തിൽ; മറ്റുചിലർ പറയുന്നു, 14-ാം അധ്യായത്തിലെ ഈ 34-35 വാക്യങ്ങൾ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നതുപോലെ, സഭായോഗത്തിനു പുറത്തുമാത്രം. എന്നാൽ പൗലൊസിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ പ്രാർത്ഥനയും പ്രവചനവും **പ്രധാനമായും** നടക്കുന്നതു കൂടിവരവിലാണ്. 14-ാം അധ്യായത്തിൽ അവൻ അത് ഇങ്ങനെയാണ് വിവരിക്കുന്നത്. അവിടെ സ്ത്രീകൾ പങ്കെടുക്കുന്നതു പൗലൊസിനു സ്വാഭാവികമാണ്. പലതവണ അവൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു.

- 5-ാം വാക്യം: നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു; അതിലുപരി, നിങ്ങൾ പ്രവചിക്കണമെന്നും!
- 12-ാം വാക്യം: സഭയുടെ ആത്മികവർദ്ധനയ്ക്കായി നിങ്ങൾ (എല്ലാവരും) സമൃദ്ധിയുള്ളവരാകാൻ ശ്രമിക്കുവിൻ.
- 23-ാം വാക്യം: സഭ മുഴുവനും ഒരു സ്ഥലത്തു കൂടിവരികയും എല്ലാവരും അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ...
- 26-ാം വാക്യം: ആകയാൽ സഹോദരന്മാരേ, എന്ത്? നിങ്ങൾ കൂടിവരുമ്പോൾ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനും ഒരു സങ്കീർത്തനം ഉണ്ട്, ഒരു ഉപദേശം ഉണ്ട്, ഒരു വെളിപ്പാട് ഉണ്ട്, ഒരു ഭാഷ ഉണ്ട്, ഒരു വ്യാഖ്യാനം ഉണ്ട്; എല്ലാം ആത്മികവർദ്ധനയ്ക്കായി നടക്കട്ടെ.

സഹോദരന്മാർ (ഗ്രീക്ക്: adelphoi) എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു സഹോദരങ്ങളെ, അതായത് സഹോദരന്മാരും **ഒപ്പം** സഹോദരിമാരും എന്നാണ് – പുരുഷന്മാരിൽ മാത്രം ഒതുക്കാൻ നമുക്കു കഴിയാത്ത മറ്റനേകം വാക്യങ്ങളിലെന്നപോലെ (1 കൊരിന്ത്യലേഖനത്തിൽ ഈ വാക്ക് 27 പ്രാവശ്യം വരുന്നു; മിക്കവാറും എല്ലായിടത്തും സഹോദരന്മാരും **ഒപ്പം** സഹോദരിമാരുമാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്).

- 31-ാം വാക്യം: എല്ലാവരും പഠിക്കേണ്ടതിനും എല്ലാവരും ആശ്വസിക്കപ്പെടേണ്ടതിനും നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നൊന്നായി എല്ലാവർക്കും പ്രവചിക്കാമല്ലോ.

ബൈബിൾ ദൈവവചനമായിരിക്കുന്ന ഏതൊരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കും ബൈബിൾപാഠത്തിനുള്ളിലെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ അസാധ്യമാണ്. എന്നാൽ 34-35 വാക്യങ്ങൾ മിക്ക വായനക്കാർക്കും പാഠത്തിൽ ഒരു അന്യവസ്തുപോലെ തോന്നുന്നു. ഇതിന് ആദ്യമേ ബൈബിൾവിമർശനവുമായോ തെറ്റായ മനോഭാവവുമായോ ബന്ധമില്ല; ഇവിടെ ഒരു വൈരുദ്ധ്യം ന്യായമായും തിരിച്ചറിയുന്ന സാമാന്യബുദ്ധിയുമായാണ് അതിനു ബന്ധം.

ഈ വൈരുദ്ധ്യം നമുക്ക് എങ്ങനെ പരിഹരിക്കാം? സ്ത്രീകൾ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രവചിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, എല്ലാവരും അതിനു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഈ വാക്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിലും, പൗലൊസ് സ്ത്രീകളുടെ ശുശ്രൂഷകളെ വിവരിക്കുന്നതിന്റെ വെളിച്ചത്തിലും, സാർവ്വത്രികവും എല്ലാ കാലത്തിനും ബാധകവുമായ ഒരു മൗനകല്പനയാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നത് അസാധ്യമാണ്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ:

വൈരുദ്ധ്യമില്ലാത്ത, യുക്തിസഹമായ ഒരു അർത്ഥം നൽകുന്ന മറ്റൊരു വിശദീകരണം ഈ വേദഭാഗത്തിന് ആവശ്യമാണ്. മിക്ക വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഈ വൈരുദ്ധ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ ധാരാളം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ – അല്ലെങ്കിൽ കൂടുതൽ ശരിയായി പറഞ്ഞാൽ വിശദീകരണശ്രമങ്ങൾ – ഉണ്ട്. അവയിൽ ചുരുക്കം ചിലത് ഞാൻ ഇവിടെ പറയാം; എന്നിട്ടു മറ്റൊരു പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കാം.

8.1 പ്രവചനങ്ങളെ വിവേചിക്കൽ

കൊരിന്തിലെ സ്ത്രീകൾ വീട്ടിൽവച്ചു ഭർത്താക്കന്മാരോടു ചോദിക്കണമെങ്കിൽ, അവർക്കു ചോദ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു എന്നും മിക്കവാറും അവർക്കു വേണ്ടത്ര പഠിപ്പ് ലഭിച്ചിരുന്നില്ല എന്നുമാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം. അവർക്ക് അറിവു കുറവായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒന്നുകിൽ അവർ സഭായോഗങ്ങളിൽ ഇടയ്ക്കുകയറി കൂടെക്കൂടെ ചോദിച്ചു; അല്ലെങ്കിൽ ജ്ഞാനപൂർവ്വമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു – അതും പൗലൊസ് ഇവിടെ കീഴ്പെട്ടിരിക്കുക എന്നു വിളിക്കുന്നതിനു നേരെ വിപരീതമായ ഒരു രീതിയിൽ. അങ്ങനെ അവർ ശല്യമുണ്ടാക്കി; സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവത്തിനു ചേരാത്ത ക്രമക്കേട് ഉണ്ടായി. അപ്പോൾ, അവർ എന്തെങ്കിലും പറയുന്നുണ്ടോ എന്നതല്ല, എങ്ങനെ, എന്തു പറഞ്ഞു എന്നതായിരിക്കും വിഷയം.

ഭർത്താക്കന്മാരുടെയോ എല്ലാ പുരുഷന്മാരുടെയോ പ്രവചനങ്ങളെ വിവേചിക്കുന്നതിൽനിന്ന് (29-൩൦ വാക്യം) സ്ത്രീകൾ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു എന്നും ഇതിന് അർത്ഥമാകാം; കാരണം, ഭാര്യമാർ പരസ്യവിമർശനത്തിലൂടെ ഭർത്താക്കന്മാരെ അപമാനിക്കുന്നത് അന്നത്തെ സംസ്കാരത്തിൽ ലജ്ജാകരമായിരുന്നു.

8.2 34-ഉം 35-ഉം വാക്യങ്ങൾ ഒരു ഉദ്ധരണിയോ?

ചില കൊരിന്ത്യരെ ഖണ്ഡിക്കാൻ പൗലൊസ് ഇവിടെ അവരെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതാകാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അവ പൗലൊസിന്റെ വാക്കുകളായിരിക്കില്ല. 1 കൊരിന്ത്യലേഖനത്തിൽ പൗലൊസ് ഒരു കത്തിൽനിന്ന് സ്വതന്ത്രമായോ വാക്കുവാക്കായോ പലതവണ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ: 6:12-13; 7:1; 8:1, 4; 10:23; 15:12. എല്ലാ ഉദ്ധരണികളും

എപ്പോഴും ഉദ്ധരണിയെന്നു പേരെടുത്തു പറയുന്നില്ല; അത് ഒരു ഉദ്ധരണിയാണോ എന്നു സന്ദർഭത്തിൽനിന്നാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. കൊരിന്തിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് ഇങ്ങനെയൊരു മൗനകല്പന ആവശ്യപ്പെട്ട പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു വാമൊഴിയായോ ഒരു കത്തിലൂടെയോ അവന് അറിവു ലഭിച്ചിരുന്നു. ഇത്തരം മൗന-ആവശ്യങ്ങൾ അന്നത്തെ ഗ്രീക്കുകാരുടെയും റോമാക്കാരുടെയും സംസ്കാരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ന്യായപ്രമാണത്തെ ആധാരമാക്കുന്നതു വിചിത്രമാണ്; കാരണം, മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഒരു കീഴ്പെടൽകല്പന ഇല്ലാത്തതുപോലെതന്നെ ഒരു മൗനകല്പനയും ഇല്ല. സ്ത്രീകളുടെ കീഴ്പെടലിനെക്കുറിച്ചോ മൗനത്തെക്കുറിച്ചോ പഴയനിയമത്തിൽ നാം ഒന്നും കാണുന്നില്ല, സൃഷ്ടിവിവരണത്തിലും ഇല്ല. മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഇനി ജീവിതനിയമമല്ലെന്നും ആരാധനയുടെ ക്രമീകരണത്തിന് ഒട്ടും മാനദണ്ഡമല്ലെന്നും വ്യക്തമായി സ്ഥാപിക്കുന്നതു പൗലൊസുതന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ട്, അങ്ങനെയുള്ളവർ ആധാരമാക്കിയ ഒരു യഹൂദ, അല്ലെങ്കിൽ ഗ്രീക്ക്, അല്ലെങ്കിൽ റോമൻ വ്യാഖ്യാനമോ നിയമമോ ആയിരിക്കാം ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്; ദൈവികന്യായപ്രമാണമോ ക്രിസ്തുവിന്റെ ന്യായപ്രമാണമോ അല്ല. ഇവിടെ ഒരു ഉദ്ധരണിയാണുള്ളത് എന്ന വീക്ഷണത്തെ ഇതു പിന്തുണയ്ക്കുന്നു.

ഇതൊരു ഉദ്ധരണിയാണെങ്കിൽ, 36-ാം വാക്യത്തിൽ പൗലൊസ് ന്യായീകരിക്കാനാവാത്ത ഈ ആവശ്യത്തോടു വ്യക്തമായി, രോഷത്തോടെപോലും പ്രതികരിക്കുന്നു. ജർമ്മൻ ഭാഷയിലും ബൈബിൾവിവർത്തനങ്ങളിലും ഇത് ഇങ്ങനെ വ്യക്തമാകുന്നില്ല. അവന്റെ പ്രതികരണം ഇങ്ങനെ പറയാം: “എന്ത്?” അല്ലെങ്കിൽ “അസംബന്ധം!” അല്ലെങ്കിൽ: സ്ത്രീകൾ സഭയിൽ മൗനമായിരിക്കണമെന്നോ? “ഒരിക്കലുമില്ല.” അതു പൗലൊസിന്റെ ശക്തമായ ഒരു ഇടപെടലും എതിർപ്പും ആയിരിക്കും.

8.3 34-ഉം 35-ഉം വാക്യങ്ങൾ പിന്നീടു ചേർത്തതോ?

ഈ വാക്യങ്ങൾ അപരിചിതമായി തോന്നുന്നു; പൗലൊസിൽ മറ്റെവിടെയും ഇങ്ങനെ കാണാത്ത ഉള്ളടക്കമാണ് അവയ്ക്കുള്ളത്. ഈ വാക്യങ്ങൾ പകർപ്പെഴുത്തുകാർ കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണെന്നതിനു പുരാതന കൈയെഴുത്തുപ്രതികളിൽനിന്ന് ഇപ്പോൾ വ്യക്തമായ സൂചനകളുണ്ട്.

നമുക്ക് ആന്തരികമായ സംശയങ്ങൾ മാത്രമേ – അതായത് പരസ്പരവിരുദ്ധമോ മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമുള്ളതോ ആയ പ്രസ്താവനകൾ മാത്രമേ – ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെങ്കിൽ, വ്യക്തതയ്ക്കായി നാം ഇപ്പോഴും കാത്തിരിക്കേണ്ടിവരുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇതു സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതായി തോന്നുന്ന കൈയെഴുത്തുപ്രതികളിലെ തെളിവുകളുണ്ട്.

ഈ രണ്ടു വാക്യങ്ങൾ കൈയെഴുത്തുപ്രതികളിൽ പലതവണ വ്യത്യസ്ത സ്ഥാനങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നു എന്ന വസ്തുതയാണ് ന്യായമായ ആദ്യസംശയം ഉണർത്തുന്നത്. ഒരിക്കൽ, നമ്മുടെ ബൈബിളുകളിൽ സാധാരണ കാണുന്ന സ്ഥാനത്ത്, അതായത് 33-ാം വാക്യത്തിനുശേഷം. **എന്നാൽ മറ്റു ചിലതിൽ അവ 40-ാം വാക്യത്തിനുശേഷമാണ്.** ഏറ്റവും ലളിതമായ വിശദീകരണം ഇതാണ്: ആരോ ഒരാൾ ഒരു കോഡെക്സിന്റെ അരികിൽ അവ എഴുതി. അടുത്ത പകർപ്പെഴുത്തുകാരൻ ഈ അരികുകുറിപ്പ് മുഖ്യപാഠത്തിലേക്കു മാറ്റി; ഏതു സ്ഥാനത്തു ചേർക്കണമെന്ന് അയാൾതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. അത് എപ്പോഴും ഒരേ സ്ഥാനമായിരുന്നെങ്കിൽ ഒന്നും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുമായിരുന്നില്ല.

കോഡെക്സ് വത്തിക്കാനൂസ് (Codex Vaticanus) എന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട 4-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കൈയെഴുത്തുപ്രതിയിലെ ഒരു കണ്ടെത്തൽ ഈ ആദ്യസംശയം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. പുതിയനിയമത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വലിയ കൈയെഴുത്തുപ്രതികളിൽ ഒന്ന്. ഈ പാഠത്തിൽ ഈ വാക്യങ്ങളും മറ്റു ചില വാക്യങ്ങളും പിന്നീടു ചേർത്തവയായി യഥാർത്ഥത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

6-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കോഡെക്സ് ഫുൾഡെൻസിസിലും (Codex Fuldensis) രണ്ടു പാഠഭേദങ്ങളുമുണ്ട്; അവയിൽ 34-ഉം 35-ഉം വാക്യങ്ങൾ **ഇല്ലാത്ത** പാഠമാണ് തിരുത്തലായി മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നത്.

അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ഈ രണ്ടു കോഡെക്സുകളുടെയും (കൈയെഴുത്തുപ്രതികളുടെയും) മൂലപ്രതികളിൽ ഈ വാക്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല!

അപ്പോൾ അവ പൗലൊസിൽനിന്നുള്ളവയുമല്ല. പൗലൊസ് എഴുതാത്തതിനാൽ അതു ദൈവശ്വാസീയവുമല്ല, കേവലം തെറ്റുമാണ്. നല്ല വിത്തിനിടയിൽ വിതയ്ക്കപ്പെട്ട്, ഇന്നുവരെ വളരുന്ന തെറ്റായ വിത്തുപോലെ. ഈ രണ്ടു വാക്യങ്ങളുടെ ഫലങ്ങൾ – അവ സ്ത്രീകൾക്ക് എന്തു വരുത്തിവച്ചു എന്നും, ഈ വാക്കുകൾ എത്രമാത്രം കണ്ണീരും കലഹവും വേർപിരിയലും

കൊണ്ടുവന്നു എന്നും – പരിഗണിച്ചാൽ, ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സംശയം നന്നായി മനസ്സിലാക്കാം.

ഈ വാക്യങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുമ്പോൾ 1 കൊരിന്ത്യർ 14-ന്റെ അവസാനഭാഗം വീണ്ടും യുക്തിസഹമാകുന്നു; വ്യക്തമായ ഒരു ചിന്താധാര ലഭിക്കുന്നു.

മൗനകല്പന അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഗൗരവമായി എടുക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്ക് സ്തുതിഗീതം പാടുന്നതിൽ പങ്കുചേരാനോ (14:15) ആമേൻ പറയാനോ (14:16) പാടില്ലാത്തതാണ്. എന്നാൽ മൗനകല്പന ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നിടത്തും അവർ ഇതു ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇതു പൊരുത്തക്കേടാണ്; ഈ വ്യാഖ്യാനമനുസരിച്ച് പൗലൊസ്പോലും തന്നോടുതന്നെ എങ്ങനെ വിരുദ്ധനാകും എന്ന് ഇതു കാണിക്കുന്നു. യഹൂദന്മാരുടെ സിനഗോഗിൽ അങ്ങനെയായിരുന്നിരിക്കാം; എന്നാൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവന്റെ സഭായോഗങ്ങളിൽ അങ്ങനെയല്ല.

അധ്യായത്തിന്റെയും ലേഖനത്തിന്റെയും പുതിയനിയമത്തിന്റെയും സന്ദർഭം പരിഗണിക്കാതെ, പൗലൊസിന്റെ ഈ വചനംകൊണ്ട് പുരുഷന്മാർ സ്ത്രീകൾക്കു ദോഷകരമായി ഈ വ്യാഖ്യാനം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും അതുവഴി എല്ലാ സ്ത്രീകളെയും മൗനമായിരിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തതു ദാരുണമാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. അതുവഴി അവർ കൂടിവരവുകളിൽനിന്ന് ധാരാളം ആത്മീയസമ്പത്ത് – കർത്താവിന്റെ ശബ്ദംതന്നെയല്ലെങ്കിൽ – കവർന്നെടുക്കുന്നു. കാരണം, സഹോദരിമാർക്കും ദൈവാത്മാവും ആത്മാവിന്റെ കൃപാവരങ്ങളും ഉണ്ടല്ലോ. ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കൂടിവരവിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പകുതി മൗനമായിരിക്കണമെന്നു വരുമോ? അല്ലെങ്കിൽ ആത്മാവ് പുരുഷന്മാരിലൂടെ മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നോ?

തിരുവെഴുത്തിനെ എപ്പോഴും തിരുവെഴുത്തുമായി ഒത്തുനോക്കാനും, ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമാന്തരഭാഗങ്ങൾ തേടാനുമാണ് ഞാൻ പഠിച്ചത്. സ്ത്രീകൾക്കുള്ള ഒരു മൗനകല്പന ഉൾക്കൊള്ളുന്നതോ, അത് ഉണ്ടെന്നു പരോക്ഷമായി മുൻകൂട്ടി കരുതുന്നതോ, അതു കല്പിക്കുന്നതോ ആയ മറ്റൊരു വേദഭാഗമുണ്ടോ? ഇല്ല.

ആകെ നോക്കിയാൽ, സ്ത്രീകളുടെ പങ്കാളിത്തം നേരിട്ടോ പരോക്ഷമായോ കാണിക്കുകയും ഊഹിക്കാൻ ഇടനൽകുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രസ്താവനകൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. മൗനകല്പന ഒരൊറ്റ വേദഭാഗമാണ്. അതും അസാധാരണമായ ഒന്ന്; അതുകൊണ്ട് ഒന്നുകിൽ അത് അനുചിതമായതിനാൽ വിലക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സംസാരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ അത് അനധികൃതമായ ഒരു കൂട്ടിച്ചേർക്കലോ ഒരു ഉദ്ധരണിയോ ആയി, പൗലൊസിൽനിന്നുള്ളതല്ല.

അങ്ങനെയെങ്കിൽ അത് ഒരു അപ്പൊസ്തലിക നിർദ്ദേശമായിരിക്കില്ല, നേരെ വിപരീതമായിരിക്കും.

ഇത്ര ദുർബലമായ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സഹോദരിമാർക്കു ദോഷകരമായി തീരുമാനിക്കാനും, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കൂടിവരവിൽ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അവർക്കു സംസാരം വിലക്കാനും ഒരാൾക്ക് എങ്ങനെ തോന്നുന്നു? അതേസമയം ഈ വിഷയം ആരെങ്കിലും എടുത്തിടുമ്പോൾ അങ്ങേയറ്റം വികാരപരമായും ക്ഷോഭത്തോടെയും പ്രതികരിക്കാനും? ഇതിൽ ശഠിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരോട്, ഒരിക്കൽ സഹോദരിമാരുടെ സ്ഥാനത്തു നിന്നു ചിന്തിക്കാൻ ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി അപേക്ഷിച്ചോട്ടെ? അതായത്, ഇത്ര ദൂരവ്യാപകവും കർശനവും വിശദീകരിക്കാനാവാത്തതും പരസ്പരവിരുദ്ധംപോലുമായ ഒരു നിർദ്ദേശം വെറും രണ്ടു വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു കർത്താവിന്റെ കല്പനയായി സ്വീകരിക്കാൻ? കർത്താവിന്റെ കല്പനകൾ മനസ്സിലാക്കാവുന്നവയാണ്; അപരിചിതമോ സംശയാസ്പദമോ അല്ല; അവ ആത്മികവർദ്ധനയ്ക്കും നമ്മുടെ നന്മയ്ക്കുമുള്ളതാണ്, ഒരു ലിംഗത്തെ വിലകുറച്ചു കാണാനുള്ളതല്ല.

ഈ ചോദ്യം ചോദിക്കാതിരിക്കാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നില്ല: **ഹവ്വയുടെ പുത്രിമാർ മൗനമായിരിക്കാനും അവരുടെ വായ് അടയ്ക്കപ്പെടാനും ഏറ്റവും താത്പര്യം ആർക്കാണ്? തോട്ടത്തിൽവച്ചുതന്നെ സ്ത്രീയെ ആക്രമിച്ച ആ പഴയ സർപ്പത്തിനാണ്. എന്നാൽ ദൈവം സ്ത്രീയുടെ പക്ഷത്തു നിൽക്കുന്നു; അവളുടെ സന്തതി സർപ്പത്തിന്റെ തല തകർക്കും.**

വചനവും പാട്ടും, ഒരു പ്രസംഗമോ ജീവിതസാക്ഷ്യമോ വഴി ആരാധനയിൽ സഹോദരിമാർ പങ്കെടുക്കുന്നതിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നവരുടെമേൽ ചിലപ്പോൾ ഫെമിനിസമോ ലൗകികത്വമോ ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. അതിനു ഞാൻ ഇങ്ങനെ മറുപടി പറയണം: സ്ത്രീകളെ പൊതുരംഗത്തുനിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന, അങ്ങനെ അവരോടു വിവേചനം കാണിക്കുന്ന ഒരു ലൗകികനിയമമാണ് ഈ രണ്ടു വാക്യങ്ങൾ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ – അതിനു വളരെ സാധ്യതയുണ്ട് – ഈ വിഷയത്തിൽ ആരാണ് ലൗകികർ?

വഞ്ചനാപരമായി ബൈബിളിൽ കടന്നുകൂടിയ, ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെയോ രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെയോ ഒരു ലൗകികകല്പന നിമിത്തം ഇന്നും സ്ത്രീകൾ സഭായോഗങ്ങളിൽ മൗനമായിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അതു ദാരുണമായ ഒരു നാണക്കേടാണ്!

9 സഹോദരിമാർക്ക് ഉപദേശവിലക്കുണ്ടോ?

പൗലൊസും യേശുവും സ്ത്രീകളോട് ഇടപെട്ട രീതി കാണുമ്പോൾ, സ്ത്രീകൾ ഉപദേശിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന ചിന്ത നമുക്കു തോന്നുമായിരുന്നില്ല. ആരാധനയിൽ ഒരു ഉപദേശം പറയാൻ കഴിയുന്നവരിലും (1 കൊരിന്ത്യർ 14:26), പ്രിസ്ക അപ്പൊല്ലോസിനെ ഉപദേശിച്ചതുപോലെ ഉപദേശിക്കുന്നവരിലും (പ്രവൃത്തികൾ 18:26), നന്മ ഉപദേശിക്കുന്നവരായിരിക്കേണ്ടവരിലും (തീത്തൊസ് 2:3) അവർ ഉൾപ്പെടുന്നു. പഠിച്ചതു മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു പകർന്നുകൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യരിൽ പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ അവരും ഉൾപ്പെടുന്നു (2 തിമൊഥെയൊസ് 2:2). ഉപദേശിക്കാനുള്ള ആത്മീയവരവും പുരുഷന്മാരിൽ ഒതുങ്ങുന്നില്ല (റോമർ 12:7).

സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരെപ്പോലെതന്നെ ഉപദേശിക്കണമെന്നു യേശു ആഗ്രഹിക്കുന്നു: (മത്തായി 28:19-20) ആകയാൽ നിങ്ങൾ പോയി സകലജാതികളെയും ശിഷ്യരാക്കുവിൻ; പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ അവരെ സ്നാനപ്പെടുത്തുവിൻ; **ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചതൊക്കെയും പ്രമാണിക്കാൻ അവരെ ഉപദേശിക്കുവിൻ.**

എന്നാൽ സംസാരവിലക്കിന്റെ കാര്യത്തിലെന്നപോലെ, സ്ത്രീകൾ ഉപദേശിക്കരുതെന്നും നയിക്കുകയോ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്നും കൃത്യമായി അങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്ന **ഒരൊറ്റ** തിരുവെഴുത്തുവാക്യം മാത്രമേയുള്ളൂ. ഈ വാക്യങ്ങൾ ആരാധനയെ മാത്രമാണോ, അതോ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടോ എന്നതിനെക്കുറിച്ചു വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ആരാധനയിൽ ഒരു മൗനകല്പന ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ മിക്കതും വ്യക്തമാകുമായിരുന്നു: സംസാരിക്കാൻ പാടില്ലാത്തയാൾക്ക് അവിടെ ഉപദേശിക്കാനും കഴിയില്ല.

1 തിമൊഥെയൊസിലെ ഈ വേദഭാഗം നമുക്കു കൃത്യമായി അറിയാത്ത, എഫെസൊസിലെ ചരിത്രപരവും പ്രശ്നസങ്കുലവുമായ ഒരു സാഹചര്യത്തെയാണ് സംബന്ധിക്കുന്നത്. നമുക്ക് ഈ ലേഖനം മാത്രമേയുള്ളൂ, അതായത് കഥയുടെ ഒരു വശം മാത്രം. അറിവില്ലായ്മയിൽനിന്നോ മൗനത്തിൽനിന്നോ നിഗമനങ്ങളിലെത്തി അവയെ

എല്ലാ കാലത്തേക്കുമുള്ള നിർബന്ധിത കല്പനകളായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് നാം ഇതു പരിഗണിക്കണം. ആ അർത്ഥത്തിൽ ഈ ലേഖനം നമുക്ക് എഴുതിയതല്ല, നമുക്കുവേണ്ടി എഴുതിയതാണ്. എന്നാൽ സ്വീകർത്താക്കൾക്ക് അവരുടെ സാഹചര്യത്തിൽ എല്ലാം മനസ്സിലായിരുന്നു. 8-15 വാക്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ഭാഗം മുഴുവൻ പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്; നാം 11-14 വാക്യങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങുന്നു. ഈ അധ്യായത്തിന്റെ അവസാനം ഈ ഭാഗത്തിന്റെ മുഴുവൻ ആശയാനുവാദം നൽകിയിരിക്കുന്നു.

> [1 തിമൊഥെയൊസ് 2:11-14, ജർമ്മൻ എൽബർഫെൽഡർ ബൈബിളിൽനിന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തത്] ഒരു സ്ത്രീ ശാന്തതയോടെ, പൂർണ്ണമായ കീഴ്പെടലോടെ പഠിക്കട്ടെ. എന്നാൽ ഉപദേശിക്കാനോ പുരുഷനെ ഭരിക്കാനോ ഞാൻ ഒരു സ്ത്രീയെ അനുവദിക്കുന്നില്ല; അവൾ ശാന്തതയോടെ ഇരിക്കട്ടെ. കാരണം, ആദാം ആദ്യം രൂപപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു, പിന്നെ ഹവ്വ; ആദാം ചതിക്കപ്പെട്ടില്ല, സ്ത്രീയോ ചതിക്കപ്പെട്ടു ലംഘനത്തിൽ അകപ്പെട്ടു.

ഒരു സ്ത്രീ പഠിക്കണം എന്ന വാക്യം മാത്രമാണ് ഈ ഭാഗത്ത് കല്പനാരൂപത്തിലുള്ളത്; അതു വിപ്ലവകരവുമാണ്. മിക്ക സ്ത്രീകൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസം ലഭ്യമായിരുന്നില്ല; അത് ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുമില്ല. ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ഒരു താക്കോൽ ഇവിടെയാണ്. സ്ത്രീ – ഇവിടെ ഒരു പ്രത്യേക സ്ത്രീയെയോ (“ഒരു” സ്ത്രീ) ഒരു കൂട്ടം സ്ത്രീകളെയോ മാത്രമേ ഉദ്ദേശിക്കാൻ കഴിയൂ – സ്വീകരിക്കാനുള്ള മനസ്സോടെ പഠിക്കണം. 1 തിമൊഥെയൊസ്സ്ലേഖനത്തിൽ പലതവണ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന അർദ്ധജ്ഞാനവുമായോ ദുരുപദേശങ്ങളുമായോ അധികാരഭാവത്തോടെ അവർ ഉപദേശിക്കാതിരിക്കാനും, തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാരെ പഠിപ്പിക്കാമെന്നു കരുതാതിരിക്കാനും.

“ഭരിക്കുക” എന്ന വാക്ക് ഇവിടെ ആത്മീയനേതൃത്വത്തെയോ ഉപദേശാധികാരത്തെയോ അല്ല ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ആ ഗ്രീക്ക് വാക്ക് പുതിയനിയമത്തിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രമേ വരുന്നുള്ളൂ; അന്നത്തെ സംസാരഭാഷയിൽ അതിനു നിഷേധാത്മകമായ ഒരു അർത്ഥമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. അധികാരത്തിനോ ആധികാരികതയ്ക്കോ പൗലൊസ് ഉപയോഗിക്കുന്നതു മറ്റു വാക്കുകളാണ്. അതുകൊണ്ട് തിമൊഥെയൊസിനുള്ള ലേഖനത്തിൽ അത് ഒരു വഴിവിട്ട പെരുമാറ്റത്തെ – നിഷേധാത്മകവും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നതും അതിരുകടന്നതുപോലുമായ ഒരു പെരുമാറ്റത്തെ – വിവരിക്കുന്നു. പുരുഷന്മാർക്കും അവൻ ഇതുതന്നെ

വിലക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടെ അതു പ്രത്യേകമായി സ്ത്രീകളുടെ ഒരു പ്രശ്നമായിരുന്നു. **ഉപദേശിക്കലും ഭരിക്കലും** ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ഒരു കൂട്ടുകെട്ടല്ല, തെറ്റായ ഒന്നാണ്; അതിന്റെ അർത്ഥം എന്താകാമെന്നുപോലും നമുക്കു കൃത്യമായി അറിയില്ല. കാരണം, പരാമർശിക്കപ്പെട്ട പ്രശ്നം കൃത്യമായി എന്തായിരുന്നു എന്ന് ഈ വാക്കുകളിൽനിന്നു പുനർനിർമ്മിക്കാൻ ശ്രമിക്കാനേ നമുക്കു കഴിയൂ. **ഉപദേശിക്കാനുള്ള അധികാരം ലഭിക്കുന്നതു പത്ഥ്യോപദേശം പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽനിന്നും, ഉപദേശിക്കാനുള്ള ഒരു കൃപാവരത്തിൽനിന്നും, സഭയുടെയും അതിന്റെ നേതൃത്വത്തിന്റെയും അംഗീകാരത്തിൽനിന്നും പിന്തുണയിൽനിന്നുമാണ്.**

കൂടുതൽ കൃത്യമായി വിവർത്തനം ചെയ്താൽ ഇങ്ങനെയാണ്: ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീയെ അനുവദിക്കുന്നില്ല ... അങ്ങനെ ഈ വേദഭാഗം ഒരു പ്രാദേശിക സാഹചര്യത്തെയാണ് അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നത്; ആ സ്ത്രീ തന്റെ ഗൃഹപാഠം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ അതു നല്ലതിലേക്കു മാറാമായിരുന്നു. കൃത്യമായി ഈ തിരുത്തലുകൾ ആവശ്യപ്പെടുക എന്നതാണ് മുഴുവൻ ലേഖനത്തിന്റെയും ഉദ്ദേശ്യം; അതു പല വ്യക്തികളെയും ദുരുപദേശങ്ങളെയും പേരെടുത്തു പരാമർശിക്കുന്നു (1 തിമൊഥെയൊസ് 1:3-6; 1:19-20; 4:1-10; 5:13-16; 6:3-10; 6:20-21).

ഇനി പൗലൊസ് ആദാമിന്റെയും ഹവ്വയുടെയും കഥ ചുരുക്കി പരാമർശിക്കുന്നു. ഒരു താരതമ്യവും ഉദാഹരണവുമായി. ആദാമിന്റെ ഒരു മുൻഗണന വിവരിക്കാനല്ല. ഹവ്വയുടെ – അങ്ങനെ എല്ലാ സ്ത്രീകളുടെയും – കൂടുതലായ ദൗർബല്യമോ പരീക്ഷയിൽ വീഴാനുള്ള സാധ്യതയോ ഒരു ഉപദേശവിലക്കിനു കാരണമായി കാണിക്കാനുമല്ല. ആദാം ആദ്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു എന്ന വസ്തുത അവന്റെ നേതൃസ്ഥാനത്തിനും അതുവഴി പതനത്തിനു മുമ്പുള്ള ഒരു സൃഷ്ടിക്രമത്തിനും അടിസ്ഥാനമാകുന്നില്ല; പൗലൊസ് യഥാർത്ഥ ക്രമം അതേപടി പറയുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ: ആദാം ആദ്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് സ്ത്രീകൾ ഉപദേശിക്കാൻ പാടില്ല എന്നു പൗലൊസ് പറയുന്നില്ല. “കാരണം” എന്ന ചെറിയ വാക്ക് മൂലഭാഷയിൽ ചിലപ്പോൾ, എന്നാൽ എല്ലായ്പ്പോഴുമല്ല, ഒരു കാരണം പറയുന്നതിന്റെ തുടക്കമാണ്; മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലെന്നപോലെ ഇവിടെയും അതു പഴയനിയമത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു താരതമ്യത്തിന്റെയും ചിത്രത്തിന്റെയും തുടക്കം മാത്രമാണ്.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പൗലൊസ് എന്തിന് ആദാമിനെയും ഹവ്വയെയും പരാമർശിക്കുന്നു എന്നു കൃത്യമായി അറിയാമായിരുന്നതു സ്വീകർത്താക്കൾക്കു മാത്രമാണ്. ദൂരവ്യാപകമായ നിഗമനങ്ങളിലെത്താതെ, താഴെപ്പറയുന്ന വിശദീകരണങ്ങൾ സാധ്യവും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണെന്നു നാം കരുതുന്നു:

എഫെസൊസിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്ന ജ്ഞാനവാദ ഉപദേശങ്ങളിൽ ബൈബിളിലെ സൃഷ്ടിവിവരണം വിജാതീയ ഘടകങ്ങളുമായി, പ്രത്യേകിച്ച് ജ്ഞാനവാദവുമായി (ഗ്നോസിസ്) കലർത്തപ്പെട്ടിരുന്നു (6:20). അവ ഹവ്വയെ ആദ്യത്തവളായും ആദാമിലേക്കു ദേഹിയെ ഊതിക്കയറ്റിയ സ്ത്രീശക്തിയായും ഉയർത്തിക്കാട്ടി. ക്രമത്തിന് ഊന്നൽ നൽകിയുള്ള ഈ പരാമർശം ഒരുപക്ഷേ ഒരു തിരുത്തലായിരുന്നിരിക്കാം. എഫെസൊസിലെ നഗരജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്ന അർത്തെമിസ് ആരാധനയും അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട പുരാണകഥകളും ഉപദേശങ്ങളും ആചാരങ്ങളും ഒരു പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. സഭയ്ക്ക് അത് ഒരു ഭീഷണിയായിരുന്നു. ഇവിടെ അതു പരാമർശിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, പ്രവൃത്തികൾ 19-ൽ അതിന്റെ സജീവമായ ഒരു ചിത്രം ലഭിക്കുന്നു. പൗലൊസിന് ആ അപകടങ്ങൾ നന്നായി അറിയാമായിരുന്നു; അവൻ വേണ്ടത്ര കാലം എഫെസൊസിൽ ഉണ്ടായിരുന്നല്ലോ.

ഹവ്വ ആദാമിനുശേഷം മാത്രമല്ല, ആദാമിൽനിന്നും ആദാമിനുവേണ്ടിയും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു – എല്ലാം അവനുമായി പങ്കിടുന്ന, തുണയായ, തുല്യയായ ഒരു പങ്കാളിയായിരിക്കാൻ. സർപ്പം അവളെ സമീപിക്കുമ്പോൾ അവൾ ചതിക്കപ്പെടുന്നു; കാരണം, ഈ സാഹചര്യത്തെ തനിച്ചു നേരിടാനാണ് അവൾ ആഗ്രഹിച്ചതെന്നു തോന്നുന്നു. ജീവന്മരണപ്രധാനമായ ഈ അപകടത്തിൽ, ഈ വെല്ലുവിളിയെ ഒരുമിച്ചു നേരിടാൻ അവൾ തന്റെ പങ്കാളിയുടെ അടുക്കലേക്കു തിരിയുന്നില്ല. അതുപോലെ എഫെസൊസിലെ സ്ത്രീകളും – ആത്യന്തികമായി എല്ലാ സ്ത്രീകളും – പങ്കാളിയെ അവഗണിക്കാതെ, അവരോടൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കുകയും ആവശ്യമെങ്കിൽ അവരിൽനിന്നു പഠിക്കുകയും വേണം.

ഹവ്വ ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പാണ് വിലക്കപ്പെട്ട ഫലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കല്പന ആദാമിനു ലഭിച്ചത്. ആ അർത്ഥത്തിൽ ഹവ്വ അതു തന്റെ ഭർത്താവിൽനിന്നു കേൾക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ഹവ്വ ഒരുപക്ഷേ ചതിക്കപ്പെട്ടത് അവൾ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടാകാം. പഠിക്കാനും സുവിശേഷത്തിന്റെയും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും

ഉപദേശത്തിൽ വേരൂന്നിയവരായിരിക്കാനും എഫെസൊസിലെ ചില സ്ത്രീകൾക്കുള്ള ഒരു മുന്നറിയിപ്പായിരുന്നു അത്. **അതിനുശേഷമേ അവർക്ക് ഉപദേശിക്കാൻ കഴിയൂ, പുരുഷന്മാരെയും.** ആദാം ചതിക്കപ്പെട്ടില്ല; ദൈവത്തിൽനിന്നു നേരിട്ട് അവൻ കല്പന അറിഞ്ഞിരുന്നു; പൂർണ്ണമായ അറിവോടെ അവൻ പാപം ചെയ്തു. ഉല്പത്തിപ്പുസ്തകത്തിൽ നാം കണ്ടതുപോലെ, അവന്റെ പാപം വശീകരണമായിരുന്നില്ല; കണ്ണുതുറന്നുകൊണ്ടുള്ള പാപമായിരുന്നു – അതായത് പൂർണ്ണമായ അറിവോടെയും സമ്മതത്തോടെയും.

പൗലൊസിന്റെ ലേഖനം ദുരുപദേശത്തെ എതിർക്കാൻ ലക്ഷ്യമിടുന്നതിനാൽ (1:3 മുതൽ), 2:12-നെ സ്ത്രീകൾ ശരിയായ ഉപദേശം നൽകുന്നതിനുള്ള വിലക്കായി വായിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? സ്ത്രീകൾ ദുരുപദേശം നൽകുന്നതിനുള്ള വിലക്കായി വായിക്കാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്?

അനുചിതമായ രീതിയിൽ തെറ്റായതു പഠിപ്പിക്കുക എന്നത് എഫെസൊസിലെ ഒരു സ്ത്രീയുടെയോ പല സ്ത്രീകളുടെയോ വ്യക്തമായ ഒരു പ്രശ്നമായിരുന്നു. എന്നാൽ പുരുഷന്മാരും കൃത്യമായി ഇതുതന്നെ ചെയ്യരുത് എന്നതു വ്യക്തമാണ്. സത്യം പഠിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവരും ശുശ്രൂഷാമനോഭാവത്തോടെ മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിക്കണം.

ഇനി 1 തിമൊഥെയൊസ് 2:8-15-ന്റെ ഒരു വിശദീകരണസഹിതമുള്ള വിവർത്തനം. പ്രയാസമുള്ള ഈ വേദഭാഗം ചുരുക്കത്തിൽ ഞാൻ ഇങ്ങനെ അവതരിപ്പിക്കും:

പ്രിയ തിമൊഥെയൊസേ, ചില പുരുഷന്മാരും ചില സ്ത്രീകളും അവരുടെ ദുരുപദേശങ്ങളും നിമിത്തം എഫെസൊസിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കാൻ താഴെപ്പറയുന്നവ സംഭവിക്കണം: പുരുഷന്മാർ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തുടങ്ങട്ടെ. അവർ കണ്ടുമുട്ടുന്ന എല്ലായിടത്തും. പരസ്യമായും. കെട്ടുകഥകളെയും ദുരുപദേശങ്ങളെയും കുറിച്ചു തർക്കിക്കുന്നതിനു പകരം. കോപവും കലഹവും പ്രാർത്ഥനയെ തടയുന്നു. ഒരുമിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥന സ്വസ്ഥവും സമാധാനപൂർണ്ണവുമായ ജീവിതത്തിലേക്കും സഹവാസത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു. കലഹത്തിൽനിന്നും അക്രമത്തിൽനിന്നും ശുദ്ധമായ, ഉയർത്തിയതും തുറന്നതും സ്വീകരിക്കുന്നതുമായ കൈകളോടെ അവർ ഒരുമിച്ചു രക്ഷകനായ നമ്മുടെ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിങ്കൽ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കുംവേണ്ടി മധ്യസ്ഥത വഹിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.

തീർച്ചയായും സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരെപ്പോലെതന്നെ പ്രാർത്ഥിക്കണം. അതിൽ പ്രധാനം, സ്ത്രീകൾ – ഞാൻ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു ധനികരായ സ്ത്രീകളെയാണ് – അവർ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലായിടത്തും എളിമയോടെ പെരുമാറണം എന്നതാണ്. പരസ്പരം മറികടക്കാൻ പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും ശ്രദ്ധ തങ്ങളിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്ന അവരുടെ അലങ്കാരം, ചെലവേറിയതും കണ്ണഞ്ചിപ്പിക്കുന്നതുമായ കേശാലങ്കാരങ്ങളിലോ പൊന്നും മുത്തുംകൊണ്ടുള്ള ആഭരണങ്ങളിലോ വിലയേറിയതും വിചിത്രവുമായ വസ്ത്രങ്ങളിലോ ആയിരിക്കരുത്. മശീഹയെ അനുഗമിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്ക് ഇങ്ങനെ സ്വയം പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല; ഈ വിധത്തിൽ സ്വാധീനവും ആധിപത്യവും പ്രയോഗിക്കേണ്ടതുമില്ല. കൂടുതൽ വിലയുള്ള, എല്ലാ മനുഷ്യരും മാനിക്കുന്ന ഒരു അലങ്കാരവും സ്വാധീനവുമുണ്ട്: സൽപ്രവൃത്തികൾ.

സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യം എന്താണെന്നു സ്ത്രീ പഠിക്കണം. പഠിക്കാനുള്ള മനസ്സോടെ, ശ്രദ്ധയോടെ, അറിയാനുള്ള ആകാംക്ഷയോടെ. സ്വന്തം വീട്ടിൽ. പ്രത്യേകിച്ച് ഈ സ്ത്രീകളിൽ ചിലരെ, ഈ തെറ്റായ കെട്ടുകഥകളും ഉപദേശങ്ങളും എല്ലാം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ ഇപ്പോൾ അനുവദിക്കുന്നില്ല. അവർ ഭർത്താവിനു മീതെ തങ്ങളെത്തന്നെ ഉയർത്തുകയും സ്വേച്ഛാപരമായി അവന്റെമേൽ ആധിപത്യം പുലർത്തുകയും അവനെ പഠിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അവരുടെ ഭർത്താക്കന്മാരോ സഭയിലെ പുരുഷന്മാരോ പത്ഥ്യോപദേശം വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ അവർ ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കണം. കാരണം, അവർക്ക് അത് ആവശ്യമാണ്; അവർക്കു പരിജ്ഞാനം കുറവാണ്; വീടുകളിൽ അവർ കെട്ടുകഥകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഈ അറിവില്ലായ്മ വലിയ നാശം വരുത്തുന്നു.

ആദാമിന്റെയും ഹവ്വയുടെയും സൃഷ്ടി ഇതിനു കൃത്യമായി യോജിച്ച ഉദാഹരണമാണ്. ആദാമാണ് ആദ്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്; ഹവ്വയെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നത് അവനായിരുന്നു. അവൻ ചതിക്കപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ ഹവ്വ ചതിക്കപ്പെടുകയും വഞ്ചിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പരീക്ഷയിൽ അവൾ തന്റെ പങ്കാളിയുടെ അടുക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞില്ല. സ്ത്രീകൾ മനസ്സോടെ പഠിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഹവ്വയെപ്പോലെ അവരും വഞ്ചിക്കപ്പെടുകയും മറ്റുള്ളവർക്ക് ഒരു കെണിയായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. എഫെസൊസിലെ ചില സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാരിൽനിന്നു പഠിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അങ്ങനെതന്നെ സംഭവിക്കും. പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞശേഷമേ അവർക്കു മറ്റുള്ളവരെ – പുരുഷന്മാരെയും – ഉപദേശിക്കാവൂ.

പ്രസവത്തിൽ തങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടും എന്ന് ഈ സ്ത്രീകൾ അറിയണം. ഹവ്വയുടെ വശീകരണം ഉണ്ടായിട്ടും, പ്രസവത്തിന്റെ വലിയ അപകടസാധ്യതകൾ ഉണ്ടായിട്ടും. നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ദൈവം മാത്രമാണ് രക്ഷിക്കുന്നത്; മനുഷ്യർ ഉണ്ടാക്കിയ എഫെസൊസിന്റെ രക്ഷാദേവതയായ അർത്തെമിസ് അല്ല. അതുകൊണ്ട് അവർ വിശ്വാസത്തിലും സ്നേഹത്തിലും വിശുദ്ധിയിലും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കണം. ആദാമിനെയും ഹവ്വയെയുംപോലെ ഏകദേഹമായ ദമ്പതികളായി ഒരുമിച്ച്. കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനെ സ്ത്രീകൾ ഭയപ്പെടരുത്. വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ആരും അവരെ വിലക്കരുത്. പുരുഷന്മാർ ലൈംഗികമായി ആത്മനിയന്ത്രണം പാലിക്കുകയും, അധികമായ ഗർഭധാരണങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാർക്ക് അപകടമാണെന്ന് ഓർക്കുകയും വേണം.

10 സർവ്വവിശ്വാസികളുടെ പൗരോഹിത്യം

പറുദീസത്തോട്ടത്തിൽ, പതനത്തിനു മുമ്പുള്ള നിഷ്കളങ്കതയിൽ, ആദാമും ഹവ്വയും ഭരിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാരും, ദൈവസാന്നിധ്യത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാരുമാണ്. അവനോടൊപ്പവും അവനുവേണ്ടിയും. വേല ചെയ്യുക, കാക്കുക എന്നിവ പിന്നീടു പുരോഹിതശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ട വാക്കുകളാണ് (ഉല്പത്തി 2:15).

ഏദെനിലെ പറുദീസത്തോട്ടം ദൈവാലയത്തിലെ അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്റെ ഒരു ചിത്രമാണ്. പുതിയതും മെച്ചപ്പെട്ടതുമായ ഏദെൻ, അതായത് പുതിയ ഭൂമി, ഭൂമി മുഴുവൻ വ്യാപിക്കുന്ന ഒരു ആഗോള അതിവിശുദ്ധസ്ഥലമായിരിക്കും. ഭൂമി മുഴുവൻ ഒരു പറുദീസത്തോട്ടമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് പുതിയ സൃഷ്ടിയുടെ ഒരു ചിത്രമായ പുതിയ യെരൂശലേമിന് ഒരു ഭീമാകാരമായ സമചതുരക്കട്ടയുടെ ആകൃതി (വെളിപ്പാട് 21). ദൈവാലയത്തിലെ അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിനും ഇതേ ആകൃതിയാണ്. സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും, രാജാക്കന്മാരും രാജ്ഞിമാരും, പുരോഹിതന്മാരും പുരോഹിതകളും വസിക്കുന്ന പുതിയ ഭൂമി.

അവിടെ പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ ഒരു ശ്രേണി ഉണ്ടാകുമോ? ഇല്ലെന്നു ചിലർ കരുതുന്നു, കാരണം അതു പുതിയ സൃഷ്ടിയാണ്. ശ്രേണി പഴയതും പതിച്ചതുമായ സൃഷ്ടിക്കു മാത്രമേ ബാധകമാകൂ എന്ന് അവർ പറയുന്നു. എന്നാൽ സഭയിൽ പുതിയ സൃഷ്ടി ഇതിനകം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അവിടെ ഈ ഭാവി പരസ്പരമുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ ഇപ്പോൾത്തന്നെ ദൃശ്യമാകുന്നു. അപ്പോൾ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കാത്ത ഒരു ശ്രേണി സഭയിൽ ഇപ്പോഴും എന്തിനുണ്ടാകണം? **യേശുവിന്റെ സഭയിൽ പ്രധാനം പരസ്പരമുള്ളതും സ്വമനസ്സാലെയുള്ളതുമായ കീഴ്പെടൽ മാത്രമാണ്.**

സർവ്വവിശ്വാസികളുടെ പൗരോഹിത്യം എന്ന ഈ സത്യം നവീകരണം വീണ്ടും വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവന്നു. എന്നാൽ സഭകളുടെ പ്രയോഗത്തിൽ അതു പ്രതിഫലിച്ചിട്ടില്ല, അല്ലെങ്കിൽ കഷ്ടിച്ചേ പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ആരും – കത്തോലിക്കാസഭപോലും – സർവ്വവിശ്വാസികളുടെ പൗരോഹിത്യത്തെ സംശയിക്കുന്നില്ല. ഈ സത്യം സഭാജീവിതത്തിനു പ്രായോഗികമായി എന്ത് അർത്ഥമാക്കുന്നു എന്നതാണ് ചോദ്യം. സ്ത്രീയും പുരുഷനുമായ ഓരോ വിശ്വാസിയും ഒരു പുരോഹിതനാണ് എന്നതുതന്നെ, ആരാധനയിൽ ഇരു

ലിംഗങ്ങൾക്കും ഒരേ പങ്കോ ശുശ്രൂഷകളോ ആകാം എന്നതിനു മതിയായ കാരണമാകേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ അങ്ങനെയല്ല. ഒരു വശത്ത്, സർവ്വവിശ്വാസികളുടെ പൗരോഹിത്യം വ്യക്തിപരമായി ജീവിക്കപ്പെടുന്നു. പ്രാർത്ഥനയും ദൈവവുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയും വ്യക്തിപരമായ, വ്യക്തിഗതമായ ഒരു അനുഗ്രഹമാണ്. പൗരോഹിത്യത്തിന്റെയും അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട യാഗശുശ്രൂഷയുടെയും മാതൃക വരുന്നതു പഴയനിയമത്തിൽനിന്നാണ്; അവിടെ പുരോഹിതൻ ആരാധന നയിക്കുകയും യാഗം അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. **അതുകൊണ്ട്, സർവ്വവിശ്വാസികളുടെ പൗരോഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ, ആരാധകരായി ഒരുമിച്ചു സ്വർഗ്ഗീയവിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്ന വിശ്വാസികളുടെ കൂടിവരവിനെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കുന്നതു സ്വാഭാവികമാണ്.** ആത്മീയ യാഗപീഠമായ കർത്തൃമേശയ്ക്കരികിൽ ഒരുമിച്ചു സ്തോത്രത്തിന്റെ ആത്മീയയാഗങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും. അവിടെ ലിംഗങ്ങൾ തമ്മിൽ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകാമോ, ഉണ്ടാകാൻ പാടുണ്ടോ? **പുതിയ ഉടമ്പടിയിൽ ദൈവവചനം ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണിക്കുന്നില്ല. അപ്പോൾ നാമും അവ കാണിക്കരുത്.**

പഴയ ഉടമ്പടിയിൽ പുരുഷന്മാർ മാത്രമായിരുന്നു പുരോഹിതന്മാർ. എന്നാൽ എല്ലാ പുരുഷന്മാർക്കും പുരോഹിതനോ ലേവ്യനോ ആകാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ലേവ്യനായി ജനിക്കണമായിരുന്നു; പുരോഹിതനാകാൻ അഹരോന്റെ കുടുംബത്തിൽനിന്നു വരണമായിരുന്നു. അതിനു പുറമെ ആചാരപരമായി ശുദ്ധനായിരിക്കുകയും ശാരീരിക വൈകല്യങ്ങൾ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും വേണമായിരുന്നു.

ഇടയ്ക്ക് ഒരു കാര്യം: പുരോഹിതന്റെ ജോലി ഒരു കശാപ്പുകാരന്റേതുപോലെ അക്രമാസക്തവും ക്ലേശകരവുമായിരുന്നു. മധ്യപൂർവ്വദേശത്തെ ചൂടിൽ മൃഗങ്ങളെ കഷണങ്ങളാക്കുന്നതു വിയർപ്പൊഴുക്കുന്ന ജോലിയായിരുന്നു; ശരാശരി സ്ത്രീകളെക്കാൾ ശക്തരായ പുരുഷന്മാർക്ക് അതു കൂടുതൽ നന്നായി ചെയ്യാമായിരുന്നു. ഇത്തരം ആരാധനാപരമായ പുരോഹിതജോലി ഇന്നില്ല.

ഒരു പ്രത്യേക (പുരുഷന്മാരുടെ) ലേവ്യപൗരോഹിത്യം രൂപപ്പെട്ടതുതന്നെ യിസ്രായേലിന്റെ പരാജയത്തിന്റെ ഒരു അടയാളമാണെന്നും നാം ശ്രദ്ധിക്കണം; കാരണം, പൊൻകാളക്കുട്ടിയിലൂടെ ജനം വിഗ്രഹാരാധനയിലേക്കു വശീകരിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം മാത്രമാണ് അതു രൂപപ്പെടുന്നത് (പുറപ്പാട് 32); അതിനെതിരെ ലേവ്യർ മാത്രമേ എഴുന്നേൽക്കുന്നുള്ളൂ (26-29 വാക്യങ്ങൾ).

തന്റെ ജനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആദ്യ ഉദ്ദേശ്യം, അവർ എല്ലാവരും "പുരോഹിതന്മാരുടെ ഒരു രാജ്യം" ആയിരിക്കണം എന്നതായിരുന്നു (പുറപ്പാട് 19:6); ഈ ദർശനം ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിലും ക്രിസ്തുവിലൂടെയും യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നു (വെളിപ്പാട് 1:6; എബ്രായർ 13:15). ദൈവത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം സാധിച്ചിരിക്കുന്നു: സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും ഇപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ പുരോഹിതന്മാരാണ്.

നമ്മുടെ ജീവിതം – പുരുഷന്മാരുടേതു മാത്രമല്ല, പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും ജീവിതം – ദൈവത്തിനു ജീവനുള്ള ഒരു യാഗമായിരിക്കണം; ജീവിതം മുഴുവൻ ഒരു പുരോഹിതശുശ്രൂഷയാണ് (റോമർ 12:1-2).

11 സഹോദരിമാർക്കു മൂപ്പന്മാരാകാമോ?

സഹോദരിമാർക്കു പൊതുവായ ഒരു മൗനകല്പനയും പൊതുവായ ഒരു ഉപദേശവിലക്കും ഇല്ലെങ്കിൽ, അവർക്കു മൂപ്പന്മാരാകാമോ?

ചില സഭകൾക്ക് ഔദ്യോഗിക മൂപ്പന്മാരുണ്ട്; അങ്ങനെയുള്ളവർ ആരാണെന്ന് ഓരോ സഭാംഗത്തിനും അറിയാം. മൂപ്പന്മാരുടെ ഒരു ശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ചു മാത്രം പറയുന്ന സഭകളുമുണ്ട്; അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ് എന്ന കാര്യത്തിൽ അത് അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരു വ്യത്യാസവും വരുത്തുന്നില്ല: ഉപദേശിക്കുക, ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ സംരക്ഷിക്കുകയും നയിക്കുകയും ചെയ്യുക, കരുതൽ, മേൽനോട്ടം, ആത്മീയപരിപാലനം.

പൂർണ്ണമായി ഒറ്റപ്പെട്ടു ജീവിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഓരോരുത്തരും തന്റെ കാലത്തിന്റെ സന്തതിയാണ്. കാലം മാറുന്നു, ചിലപ്പോൾ നല്ലതിലേക്ക്. ഇതുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്താണ് പറയാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്? പിതൃമേധാവിത്വം സമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനക്രമമായിരുന്ന ഒരു കാലത്താണ് പുതിയനിയമലേഖനങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടത് എന്ന്. സ്ത്രീ പുരുഷനെക്കാൾ കഴിവു കുറഞ്ഞവളും താഴ്ന്നവളുമാണെന്നു കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു; തത്ഫലമായി പൊതുരംഗത്ത് അവൾക്കു സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്ത്രീകൾക്കു വോട്ടവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ചെറുതോ വലുതോ ആയ തോതിലുള്ള കൃത്യമായി ഈ വിവേചനമാണ് പതനത്തിലൂടെ കടന്നുവന്നത്.

യേശുവും പൗലൊസും കാലത്തിന്റെ ആത്മാവിനോടു പൊരുത്തപ്പെട്ടില്ല; ദൈവസ്വരൂപം വഹിക്കുന്നവരെന്ന നിലയിൽ സ്ത്രീകൾക്കുള്ള മാന്യത അവർ അവർക്കു നൽകി എന്നു നാം കണ്ടു. എങ്കിലും നമുക്ക് അറിയാവുന്നിടത്തോളം, അപ്പൊസ്തലന്മാരും അവരുടെ സഹപ്രവർത്തകരും മിക്കവാറും പുരുഷന്മാരായ മൂപ്പന്മാരെ മാത്രമേ നിയമിച്ചുള്ളൂ. അതു തികച്ചും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. **ഉണ്ടായിരുന്നതിൽനിന്ന് – മനുഷ്യർ അവരുടെ സംസ്കാരത്തിൽ എവിടെ ജീവിച്ചിരുന്നുവോ അവിടെനിന്ന്, അവർ എവിടെ ആയിരിക്കണമെന്നു മറ്റുള്ളവർ ആഗ്രഹിച്ചുവോ അവിടെനിന്നല്ല – അവർക്കു തുടങ്ങേണ്ടിയിരുന്നു.** എന്നാൽ അത് എപ്പോഴും അങ്ങനെതന്നെ തുടരണമെന്നോ തുടരേണ്ടതാണെന്നോ അതിന് അർത്ഥമില്ല. കൊരിന്തിലെ ഫേബ (റോമർ 16:1) പൗലൊസിന്റെ കാലത്തുതന്നെ സാധ്യമായിരുന്ന ഒരു അപവാദം മാത്രമാണ്. നേതൃത്വം അടിസ്ഥാനപരമായി

പുരുഷന്മാരുടെ മാത്രം കാര്യമല്ല. സ്ത്രീകളാണ് മികച്ച നേതാക്കൾ എന്നു കാണിക്കുന്ന വിപുലമായ പഠനങ്ങൾപോലുമുണ്ട്. അതു വിലയിരുത്താൻ എനിക്കു കഴിയില്ല; എന്നാൽ സ്ത്രീകൾക്ക് യാതൊരു മാനസികമോ ബൗദ്ധികമോ ആയ പരിമിതികളുമില്ല എന്ന് അത് അടിസ്ഥാനപരമായി വ്യക്തമാക്കുന്നു.

എന്നാൽ പുതിയനിയമം എന്തു പറയുന്നു? ഈ ചോദ്യത്തെക്കുറിച്ച് 1 തിമൊഥെയൊസ് 3:1-ൽ, മിക്കവാറും ആരും ശ്രദ്ധിക്കാത്ത ഒരു പ്രധാന സൂചനയുണ്ട്:

> ഈ വചനം വിശ്വാസ്യം: ആരെങ്കിലും ഒരു അദ്ധ്യക്ഷശുശ്രൂഷ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, ആ വ്യക്തി നല്ലൊരു വേല ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഒരു സ്ത്രീയുടെ തെറ്റായ ഉപദേശത്തെയും ഭരണത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ഭാഗത്തിനു തൊട്ടുപിന്നാലെയാണ് ഈ വാക്യം വരുന്നത്. **ഈ വാക്യം ഒരു പുതിയ ഭാഗം ആരംഭിക്കുന്നില്ല; 2:8-15-ന്റെ ഉപസംഹാരമാണ് അത്.** മൂലരേഖകളിൽ ഖണ്ഡികകളോ വാക്യനമ്പരുകളോ തലക്കെട്ടുകളോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 3-ാം അധ്യായത്തിലെ 1-ാം വാക്യം 2:11-15-ലെ സ്ത്രീയെയോ സ്ത്രീകളെയോ ആണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു പുരുഷൻ ഇത്തരം ഒരു ശുശ്രൂഷ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ എന്നല്ല അവിടെ പറയുന്നത്. ഒരു സ്ത്രീയോ സ്ത്രീകളോ ഇത്തരം ഒരു ശുശ്രൂഷ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ എന്നും അതിന് ഒരുപോലെ അർത്ഥമാകാം. **"ആരെങ്കിലും" എന്ന വാക്ക് നിഷ്പക്ഷമാണ്, പുല്ലിംഗമോ സ്ത്രീലിംഗമോ അല്ല.**

സ്ത്രീകൾ മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ആദ്യം സ്വയം പഠിക്കണമെന്നു പൗലൊസ് ആഗ്രഹിച്ചു. പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞാലും അധികാരഭാവത്തോടെ ഉപദേശിക്കാനുള്ള യോഗ്യത പിടിച്ചെടുക്കരുതെന്നും. അപ്പോൾ അവർക്ക് ഈ അദ്ധ്യക്ഷശുശ്രൂഷയിലേക്കോ മൂപ്പന്മാരുടെ ശുശ്രൂഷയിലേക്കോ പ്രവേശിക്കാനോ അതിലേക്കു വിളിക്കപ്പെടാനോ കഴിയുമായിരുന്നു. ആവശ്യമായ പക്വതയും യോഗ്യതയും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ ശുശ്രൂഷ അവർക്കു തുറന്നിരുന്നു (പുരുഷന്മാർ ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോൾ മാത്രമല്ല). പൗലൊസ് ഇവിടെ സ്ത്രീകൾക്കു വാതിൽ തുറക്കുന്നു; അങ്ങനെയുള്ള സ്ത്രീകളെ തന്റെ സഹപ്രവർത്തകമാരായി അവൻ വളരെ മുമ്പേ അറിഞ്ഞിരുന്നു.

പിന്നെ ആവശ്യമായ യോഗ്യതകൾ വരുന്നു. തീർച്ചയായും പുരുഷന്മാരും ഈ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യണം എന്ന് അവയിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. പുരുഷന്മാർക്ക് ഒരു

ഭാര്യ മാത്രമേ ഉണ്ടാകാവൂ. വനിതാ മൂപ്പന്മാരാകാൻ ആഗ്രഹിച്ച സ്ത്രീകൾക്കും ഇതുതന്നെ ബാധകമായിരുന്നു. **പട്ടികയുടെ ആരംഭംമുതൽ സർവ്വനാമങ്ങൾ നിഷ്പക്ഷമാണ്. "ഏകഭാര്യയുടെ ഭർത്താവ്" എന്നത് അന്നു ദാമ്പത്യവിശ്വസ്തതയ്ക്കും ഏകപത്നീത്വത്തിനുമുള്ള ഒരു ശൈലിയായിരുന്നു; പുരുഷന്മാർക്കു മാത്രമേ മൂപ്പന്മാരാകാവൂ എന്ന ഒരു നിബന്ധനയ്ക്കുള്ളതായിരുന്നില്ല.**

അക്കാലത്ത് പുരുഷന്മാരാണ് pater familias എന്ന നിലയിൽ വീടിനെ നയിച്ചിരുന്നത്. അതിൽ മികവു പുലർത്തുക എന്നത് യോഗ്യതകളിൽ ഒന്നായിരുന്നു; അതു സ്ത്രീകൾക്കും അതുപോലെ ബാധകമാകാമായിരുന്നു (1 തിമൊഥെയൊസ് 5:14 – വീടു ഭരിക്കുക). പൗലൊസ് തന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ ഈ ഗുണങ്ങളെല്ലാം സ്ത്രീകളിൽനിന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഈ യോഗ്യതകളോ അദ്ധ്യക്ഷശുശ്രൂഷതന്നെയോ പുരുഷന്മാരുടെ മാത്രം കാര്യമല്ല.

സ്ത്രീകൾക്കും ഈ നല്ല വേല ആഗ്രഹിക്കാം!

ഡീക്കന്റെ ശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ചു ചർച്ചകൾ കുറവാണ്: സ്ത്രീകളും വനിതാ ഡീക്കന്മാരായിരിക്കണമെന്ന് 11-ാം വാക്യം കാണിക്കുന്നു.

സ്ത്രീകളെ സഭാനേതൃത്വത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കുന്നതു തനിക്കുതന്നെ ദോഷം ചെയ്യലാണ് (എഫെസ്യർ 5:29). ദുഃഖകരമെന്നു പറയട്ടെ, നേതൃസമിതികളിൽനിന്നും "സഹോദരന്മാരുടെ യോഗങ്ങളിൽ"നിന്നും സഹോദരിമാരെ ഒഴിവാക്കിയത്, യോഗ്യത കുറഞ്ഞതോ ഇല്ലാത്തതോ ആയ പുരുഷന്മാർ പലപ്പോഴും സഭകളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ എത്തുന്നതിനും ഇടയാക്കി. അതുമൂലം ഉണ്ടായ നാശം ഇവിടെ വിവരിക്കേണ്ടതില്ല.

പരിശുദ്ധാത്മാവ് പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും നേതൃത്വത്തിന്റെയും അധ്യക്ഷതയുടെയും കൃപാവരം നൽകുന്നു (1 കൊരിന്ത്യർ 12:28; റോമർ 12:8). അങ്ങനെയുള്ള സ്ത്രീകളെ കണ്ടെത്താനും അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും ഇത്തരം ശുശ്രൂഷകളിലേക്ക് അവരെ ക്ഷണിക്കാനും നമുക്കു തുടങ്ങാം. പുരുഷനേതാക്കളുടെ ഭാര്യമാരെയും ഉൾപ്പെടുത്തി നേതൃയോഗങ്ങൾ നടത്തുക എന്നതായിരിക്കും ആദ്യത്തെ ലളിതമായ ചുവട്.

സഭാനേതൃത്വം പുരുഷന്മാർക്കു മാത്രമായി നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ് പത്രൊസിന്റെയും പൗലൊസിന്റെയും അഭിപ്രായമെങ്കിൽ, നേതൃത്വത്തിന്റെ കൃപാവരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ ഈ പരിമിതി വ്യക്തമാക്കാതെ പുരുഷന്മാരോടും സ്ത്രീകളോടും ഒരുപോലെ പറയുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? സഭാനേതൃത്വത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പുതിയ ഉടമ്പടിയിൽ

പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ലെന്ന് ആത്മീയവരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ കാണിക്കുന്നു.

യേശു തന്റെ പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്ഥാപക അപ്പൊസ്തലന്മാരായി പന്ത്രണ്ട് അപ്പൊസ്തലന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നതും ഇതിനു വിരുദ്ധമല്ല. അതേ, അവർ എല്ലാവരും യഹൂദരും സ്വതന്ത്രരും പുരുഷന്മാരുമായിരുന്നു. **എന്നാൽ പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ സ്ഥാപനത്തിനു മുമ്പ്, ഒരു പരിവർത്തനകാലത്താണ് അവൻ അവരെ നിയമിച്ചത്. പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രപിതാക്കന്മാരെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, യേശുവിന്റെ അനുഗാമികളെന്ന നിലയിൽ ദൈവജനത്തിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനത്തെ അവർ പ്രതീകവൽക്കരിച്ചു.**

പെന്തക്കോസ്തിനുശേഷം, ആത്മാവിന്റെ യുഗത്തിൽ, പിന്നീടുവന്ന സഭാനേതാക്കൾ യഹൂദരല്ലാത്തവരോ അടിമകളോ ആകാമായിരുന്നു എന്നതിൽ തർക്കമില്ല. പന്തിരുവർ യഹൂദരും സ്വതന്ത്രരുമായിരുന്നു എന്നത് അങ്ങനെയുള്ള നേതാക്കൾക്കെതിരെയുള്ള ഒരു വാദമല്ല. അതുപോലെതന്നെ, പന്ത്രണ്ട് അപ്പൊസ്തലന്മാർ പുരുഷന്മാരായിരുന്നു എന്നത് പിൽക്കാലനേതാക്കൾ സ്ത്രീകളാകാം എന്നതിനെതിരെയുള്ള ഒരു വാദമല്ല.

നേതൃശുശ്രൂഷയിൽ സ്ത്രീകൾക്കു സ്ഥാനമില്ല എന്നത് അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു പ്രധാനമായിരുന്നെങ്കിൽ, അവർ അതു പറയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ സ്ത്രീകളെ ഒഴിവാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഒരിടത്തും ഒരു സൂചനപോലുമില്ല.

ഒടുവിൽ, ഇതെല്ലാം എല്ലാവരെയും ഒരുപോലെയാക്കലും പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള സൃഷ്ടിപരമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കലുമാണ് എന്ന എതിർവാദത്തെക്കുറിച്ച്. ഞാൻ അതിനെ വ്യക്തമായി എതിർക്കുന്നു; കാരണം, ആദാമിന്റെ അരികിൽ നിർത്തിയതു രണ്ടാമതൊരു ആദാമിനെയല്ല, ഒരു ഹവ്വയെയാണ്. ആദാമിന് ഇല്ലാത്തത് ഹവ്വയ്ക്കുണ്ട്. ഒരുമിച്ച് അവർ പരസ്പരം പൂരിപ്പിക്കുന്നു – ശ്രേണീപരമോ സ്ഥാനപരമോ ആയ കീഴ്സ്ഥാനമോ മേൽസ്ഥാനമോ ഇല്ലാതെ.

പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ തെറ്റില്ലാതെ തിരിച്ചറിയാവുന്നവയും അവഗണിക്കാനാവാത്തവയുമാണ്. ഈഗലിറ്റേറിയൻ എന്ന വാക്ക് – അതായത് പുരുഷന്റെയും സ്ത്രീയുടെയും തുല്യത – ഈ ചർച്ചയിൽ അത്ര സഹായകമല്ല. ഇവിടെ വിഷയം, സ്ത്രീയായിരിക്കുന്നതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി പുരുഷനായിരിക്കുന്നതിനെ – തിരിച്ചും – രൂപപ്പെടുത്തുന്നത് എന്ത് എന്നതല്ല; സഭയിലെ സ്ത്രീയുടെ

പ്രവർത്തനത്തെ പരിമിതപ്പെടുത്തുകയോ തടയുകപോലുമോ ചെയ്യുന്ന, ബൈബിളിനു നിരക്കാത്ത ഒരു സ്ഥാനവ്യത്യാസം ഒഴിവാക്കുക എന്നതാണ്. **സ്ത്രീകളുടെ പ്രവർത്തനത്തെ ഞെരുക്കുന്നത് ആത്യന്തികമായി പരിശുദ്ധാത്മാവിനോട് എതിർത്തുനിൽക്കലാണ്.**

12 ശിരോവസ്ത്രം – ഇന്നും?

ശിരോവസ്ത്രം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതു പുതിയനിയമത്തിൽ 1 കൊരിന്ത്യർ 11:2-16-ൽ മാത്രമേ വരുന്നുള്ളൂ. വ്യക്തമായും കൊരിന്തിൽ ഇതൊരു വിവാദവിഷയമായിരുന്നു. ഇവിടെയും ലേഖനം ലഭിച്ചവരുടെ പശ്ചാത്തലം നമുക്ക് അറിയില്ല. ഇതേക്കുറിച്ചു പൗലൊസ് എഴുതുന്ന ഓരോ വാക്യവും കൊരിന്ത്യർക്കു മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടാകും. എന്റെ വിശദീകരണശ്രമം അനേകങ്ങളിൽ ഒന്നു മാത്രമാണ്. നമുക്ക് ഇത് ഒരു പ്രയാസമുള്ള വേദഭാഗമായി തുടരുന്നു. ഇതു മനസ്സിലാക്കാൻ, പ്രിയ സഹോദരീ, നിങ്ങൾ തല മൂടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന്റെ കാരണം ഈ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഒരിക്കൽ സ്വയം വ്യക്തമാക്കാൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു. **എന്തുകൊണ്ട്, എവിടെ, എപ്പോഴാണ് നിങ്ങൾ തല മൂടുന്നത് (അതു നിങ്ങൾക്കു ബാധകമാണെങ്കിൽ)?**

നമുക്ക് എഴുതിയതല്ല, നമുക്കുവേണ്ടി എഴുതിയ പൗലൊസിന്റെ ഈ വേദഭാഗം പ്രയോഗിക്കുകയും ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകുകയുമാണ് ഇവിടെ ലക്ഷ്യം: അത് ഇന്നു ബാധകമാണോ? ആണെങ്കിൽ, എങ്ങനെ?

ഈ ഭാഗം പലപ്പോഴും ഇങ്ങനെ വിശദീകരിക്കപ്പെടുന്നു: പുരുഷൻ, അഥവാ ഭർത്താവ്, സ്ത്രീയുടെ തലയാണ്; സൃഷ്ടിപരമായ നേതൃസ്ഥാനം അവനുണ്ട്. സ്ത്രീ, അഥവാ ഭാര്യ, പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴും പ്രവചിക്കുമ്പോഴും തലയിൽ എന്തെങ്കിലും – ഒരു ശിരോവസ്ത്രം (ഇന്ന്: തട്ടം, തൊപ്പി, മൂടുപടം മുതലായവ) – ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഇതു പരസ്യമായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. മൂടാൻ ഏതുതരം വസ്ത്രമാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമല്ല. ഒരുപക്ഷേ മേലങ്കിയുടെ നീണ്ട അറ്റം ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ തലയ്ക്കുചുറ്റും തലയ്ക്കുമീതെയും ഇട്ടിരിക്കാം.

തല മൂടൽ എവിടെയാണ് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് എന്നതാണ് ആദ്യചോദ്യം: ആരാധനയിലോ, അതിനു പുറത്തോ? സഹോദരിമാർ **എവിടെ** പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രവചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ് വിഷയം. മുമ്പത്തെ ഒരു അധ്യായത്തിൽ (8-10 അധ്യായം) ഇത് ആരാധനയെ – അതായത് പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ഒരുമിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രവചിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇടത്തെ – സംബന്ധിക്കുന്നതായിരിക്കണം എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു.

സ്ത്രീകളോ അവരിൽ ചിലരോ തല മൂടാൻ ഇനി ആഗ്രഹിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് പൗലൊസ് അവരോടു തല മൂടാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതെന്നാണ് സാധാരണ കരുതപ്പെടുന്നത്. അങ്ങനെയാകാം. 10-ാം വാക്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഞാൻ അതിനെ മിക്കവാറും മറിച്ചാണ് കാണുന്നത്: **സ്ത്രീകൾ ശിരോവസ്ത്രം നീക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു.** ഒന്നുകിൽ പുതിയ ക്രിസ്തീയസ്വാതന്ത്ര്യമെന്ന നിലയിൽ; അല്ലെങ്കിൽ അധാർമ്മികമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളോടെ – അതായത് മറ്റുവിധത്തിൽ സാധ്യമല്ലാത്തതോ കഷ്ടിച്ചു മാത്രം സാധ്യമായതോ ആയ വിധത്തിൽ സഭയിലെ സ്ത്രീകളെയും അവരുടെ മുടിയും കാണാൻ. **അതുകൊണ്ട് പൗലൊസ് സ്ത്രീകളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും തല മൂടാനുള്ള അവകാശം എല്ലാ സ്ത്രീകൾക്കും നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു (10-ാം വാക്യം).** എന്നാൽ ആര് എന്ത് ആവശ്യപ്പെട്ടു എന്ന ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകേണ്ടത് അനിവാര്യമല്ല.

ഇതിന്, അക്കാലത്ത് ഗ്രീക്ക് നഗരമായ കൊരിന്തിലും റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലും ശിരോവസ്ത്രത്തിന് എന്തു പങ്കായിരുന്നു എന്ന് അറിയണം. വിവാഹിതരായ സ്ത്രീകൾ ആരാധനയിൽ മാത്രമല്ല, പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ എപ്പോഴും ശിരോവസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നു. മറ്റു പുരുഷന്മാർക്കു ലഭ്യയല്ലാത്ത വിവാഹിതയെന്ന നിലയിലുള്ള അവളുടെ മാന്യതയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു അത്. ശിരോവസ്ത്രം ധരിക്കാത്ത വേശ്യകളിൽനിന്നും അടിമസ്ത്രീകളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി. അടിമസ്ത്രീകൾക്ക് അതു വിലക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. തല മൂടൽ – ഒരുപക്ഷേ മൂടുപടംപോലുള്ള ഒരു മേൽവസ്ത്രം – ഒരു വശത്ത് സംരക്ഷണവും മറുവശത്ത് ഭർത്താവിനോടുള്ള വിശ്വസ്തതയുടെ അടയാളവുമായിരുന്നു. ഈ മൂടലിലൂടെ പ്രകടമായതു സാമൂഹികമായ ഒരു മാന്യതയായിരുന്നു. **ശിരോവസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കീഴ്പെടലിന്റെ ചോദ്യം പ്രസക്തമായിരുന്നില്ല. ആ പുരാതന സംസ്കാരത്തിൽ സ്ത്രീകൾ എന്തായാലും കീഴ്പെട്ടവരായിരുന്നു. ശിരോവസ്ത്രം കീഴ്പെടലിന്റെ അടയാളമല്ല, ബന്ധപ്പെടുത്തലിന്റെ – അതായത് ഭർത്താവിനോടുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ – അടയാളമായിരുന്നു. കീഴ്പെടൽ ഈ കൊരിന്ത്യവേദഭാഗത്തിന്റെ വിഷയമല്ല.** കൊരിന്തിലും അന്നു മിക്കവാറും എല്ലായിടത്തും നല്ല സാമൂഹികാചാരമായിരുന്നത് ഇന്നും ഇസ്ലാമിക രാജ്യങ്ങളിൽ അങ്ങനെതന്നെയാണ്; എന്നാൽ പാശ്ചാത്യനാടുകളിൽ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇനി അങ്ങനെയല്ല. ശിരോവസ്ത്രംപോലുള്ള പ്രതീകങ്ങൾക്ക് അർത്ഥമുള്ളത്, അവ എന്തിനെ

സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു സമൂഹത്തിനും അതിന്റെ സംസ്കാരത്തിനും അറിയാവുന്നിടത്തു മാത്രമാണ്.

ശിരോവസ്ത്രത്തിന്റെ കാര്യം ക്രമീകരിക്കാൻ പൗലൊസ് 10-ാം വാക്യത്തിൽ വ്യക്തമായ ഒരു പ്രഖ്യാപനം നടത്തുന്നു – **ശ്രദ്ധിക്കൂ, തലയിൽ അധികാരത്തിന്റെയോ ശക്തിയുടെയോ ഒരു അടയാളം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു മൂലപാഠത്തിൽ ഒന്നുമില്ല** (അതായത് ഒരു ശിരോവസ്ത്രം). ശരിയായി വിവർത്തനം ചെയ്താൽ ഇങ്ങനെയാണ്:

> **അതുകൊണ്ട് ദൂതന്മാർ നിമിത്തം സ്ത്രീക്കു തന്റെ തലയിൻമേൽ അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കണം.**

ഇനി ശിരോവസ്ത്രം ആവശ്യമില്ല എന്ന ഒരു ആവശ്യം ഒരുപക്ഷേ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന് ഈ വാക്യം കാണിക്കുന്നു; കാരണം പൗലൊസ് ഇപ്പോൾ പറയുന്നു: ശിരോവസ്ത്രം ധരിക്കണമോ എന്നു സ്ത്രീക്കു സ്വയം തീരുമാനിക്കാം. സഭയിലെ എല്ലാ സ്ത്രീകൾക്കും. വിശ്വാസത്തിലേക്കു വന്ന അവിവാഹിതർക്കും സ്വതന്ത്രരാക്കപ്പെട്ടവർക്കും അടിമസ്ത്രീകൾക്കും വേശ്യകൾക്കും. സഭയിൽ, അഥവാ ആരാധനയിൽ, തല മൂടാനുള്ള മാന്യത പൗലൊസ് ഓരോ സ്ത്രീക്കും നൽകുന്നു. ഒരുനാൾ ദൂതന്മാരെ ന്യായം വിധിക്കാൻ (1 കൊരിന്ത്യർ 6:3) യോഗ്യയായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടവൾക്ക് ഈ കാര്യം തീർച്ചയായും സ്വയം തീരുമാനിക്കാം.

ഈ വേദഭാഗം വായിക്കുമ്പോൾ 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നാം ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യത്തിനും പൗലൊസ് ഇതിലൂടെ ഉത്തരം നൽകുന്നു: തല മൂടുന്നതു തനിക്കു യോജിച്ചതാണോ എന്ന് ഓരോ സ്ത്രീയും സ്വയം തീരുമാനിക്കുന്നു. അവളുടെ ഭർത്താവോ സഭാനേതൃത്വത്തിലെ പുരുഷന്മാരോ അല്ല. ഇന്ന് ആരാധനയിലെ ശിരോവസ്ത്രം പുറത്തുനിന്നുള്ളവരിൽ മിക്കവാറും അമ്പരപ്പാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. കൊരിന്തിൽ അത് ഉണ്ടാക്കിയതിനു നേരെ വിപരീതമാണ് ഇത്. ഇന്നത്തെ ശിരോവസ്ത്രം അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽത്തന്നെ കാലഹരണപ്പെട്ടതാണ്.

സാംസ്കാരികവും കാലികവുമായ പൊരുത്തപ്പെടുത്തലുകളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി, ഈ വേദഭാഗത്തിൽനിന്ന് എല്ലാ കാലത്തിനും ബാധകമായി നിലനിൽക്കുന്നത് ഇവയാണ്:

- **തല എന്നതിന്റെ അർത്ഥം അധിപതി, നേതാവ്, മേലുള്ള അധികാരം എന്നല്ല; ഉത്ഭവം, ഉറവിടം എന്നാണ്.**

- തലയെന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തു പുരുഷന്റെ മാന്യമായ ഉത്ഭവമാണ് (അവന്റെ സ്രഷ്ടാവെന്ന നിലയിൽ); തലയെന്ന നിലയിൽ പുരുഷൻ (ആദാം) സ്ത്രീയുടെ (ഹവ്വയുടെ) മാന്യമായ ഉത്ഭവമാണ്; തലയെന്ന നിലയിൽ ദൈവം ക്രിസ്തുവിന്റെ മാന്യമായ ഉത്ഭവമാണ് (അവന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ).
- **പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ആരാധനയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രവചനപരമായി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.**
- ഓരോരുത്തരും തന്റെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ ഉറവിടവും ഉത്ഭവവുമായ തന്റെ മാന്യമായ തലയെ ബഹുമാനിക്കുന്നു, പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു മാനം-ലജ്ജ സംസ്കാരത്തിൽ. ലജ്ജയും അപമാനവും ദൈവത്തോടല്ല, സംസ്കാരത്തോടാണ് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.
- **പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം തിരിച്ചറിയാവുന്നതായി നിലനിൽക്കണം.**
- പുരുഷനും സ്ത്രീയും പരസ്പരം ആശ്രയിക്കുന്നവരാണ്, ഒരു ശ്രേണിയോ മൂല്യവ്യത്യാസമോ സ്ഥാനവ്യത്യാസമോ ഇല്ലാതെ അവർ പരസ്പരം പൂരിപ്പിക്കുന്നു.
- **ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വവും ബഹുമാനവുമാണ് മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നത്. ആരാധനയിൽ ഒന്നും ദൈവത്തിൽനിന്നു ശ്രദ്ധ തിരിക്കരുത്.**
- കൂടിവന്നിരിക്കുന്ന സഭയിലും ആരാധനയിലും ബാധകമായ തുല്യസ്ഥാനത്തെ കൃത്യമായി ആവിഷ്കരിക്കുന്ന ഒരു വാക്യത്തിൽ പൗലൊസ് ഈ ലിംഗവിഷയം സംഗ്രഹിക്കുന്നു:
- സ്ത്രീ പുരുഷനിൽനിന്ന് ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ പുരുഷനും സ്ത്രീയിലൂടെ ആകുന്നു; എന്നാൽ സകലവും ദൈവത്തിൽനിന്നുതന്നെ. [1 കൊരിന്ത്യർ 11:12]

സങ്കീർണ്ണമായ ഈ ഭാഗത്തിൽ, അതിന്റെ കൃത്യം മധ്യത്തിലുള്ള ഈ 10-൦൦ വാക്യത്തെക്കാൾ (അല്ലെങ്കിൽ 12-൦൦ വാക്യത്തെക്കാൾ) വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ തീർച്ചയായും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ട്, 1 തിമൊഥെയൊസ് 2-ന്റെ കാര്യത്തിലെന്നപോലെ, ഞാൻ ചുരുക്കത്തിൽ വിശദീകരിക്കുന്നതുപോലെ ഇവിടെയും വിശദീകരണസഹിതം ഈ ഭാഗത്തിന്റെ മുഴുവൻ വിവർത്തനം നൽകുന്നു:

കൊരിന്ത്യരേ, ഓരോ പുരുഷന്റെയും ഉത്ഭവം, അതായത് തല, ക്രിസ്തുവാണ് – മശീഹയാണ് – എന്നു നിങ്ങൾ ഓർക്കണമെന്നത് എനിക്കു പ്രധാനമാണ്. അവനിലൂടെയാണ് ആദാമും അവനോടൊപ്പം എല്ലാ പുരുഷന്മാരും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. പുരുഷന്മാരെന്ന നിലയിൽ നിങ്ങൾ അവനോടു ബന്ധപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സ്ത്രീയുടെ തല പുരുഷനാണ്. അവനോടൊപ്പം ഒന്നായിത്തീരാൻ അവന്റെ വശത്തുനിന്നാണ് ഹവ്വ രൂപപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത്. അവൻ തല, അവൾ ശരീരം. പുരുഷനാണ് അവളുടെ ഉത്ഭവം; അവളും അവനോടു ബന്ധപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു – ഭാര്യയെന്ന നിലയിൽ തുണയും പൂരകവുമായി.

ഈ ബന്ധം ക്രിസ്തുവിലും നാം കാണുന്നു. അവന്റെ തല ദൈവമാണ്. ക്രിസ്തു മനുഷ്യനായപ്പോൾ ദൈവം അവനെ – തനിക്കു തുല്യനായ തന്റെ പുത്രനെ – ജനിപ്പിച്ചു.

കൊരിന്തിൽ ഒരു പുരുഷൻ സഭായോഗത്തിൽ ഉറക്കെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ പ്രവചനപരമായി സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ തല മൂടിയിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അത് അപമാനകരമാണ്. അവൻ തന്റെ തലയായ ക്രിസ്തുവിനല്ല, തനിക്കുതന്നെയാണ് ബഹുമാനം നൽകുന്നത്. കാരണം, വിഗ്രഹാരാധികൾ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു യാഗം കഴിക്കുമ്പോൾ തല മൂടുന്നു. തല മൂടാതെ പുരുഷൻ താഴ്മ കാണിക്കുകയും അദൃശ്യനായ ക്രിസ്തുവിനു ബഹുമാനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്ത്രീകളുടെ കാര്യത്തിൽ നേരെ മറിച്ചാണ്. സഭായോഗത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രവചനപരമായി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ തല മൂടാത്ത സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ തലയ്ക്ക് അപമാനം വരുത്തുന്നു. അവർ തങ്ങളെത്തന്നെയും തങ്ങളുടെ തലയായ ഭർത്താവിനെയും അപമാനിക്കുന്നു. കാരണം, അഴിച്ചിട്ട മുടിയോടെ അവർ ദൈവത്തിലേക്കും ക്രിസ്തുവിലേക്കുമല്ല, തങ്ങളിലേക്കുതന്നെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുന്നു.

സ്ത്രീകൾ തല മൂടേണ്ടതില്ലെന്ന് ആരെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, അയാൾ അത് അവസാനംവരെ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. കാരണം, കൊരിന്തിൽ തല മൂടാത്ത ഒരു സ്ത്രീ മുണ്ഡനം ചെയ്തവളെപ്പോലെ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും, വേശ്യാവൃത്തി ചെയ്യുന്ന ഒരുവളെപ്പോലെയോ ലൈംഗികബന്ധം തേടുന്ന ഒരുവളെപ്പോലെയോ ആണെന്നും നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമല്ലോ. പൊതുസ്ഥലത്ത് അവൾ മൂടുപടം ഇടുകയോ തല മൂടുകയോ

ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, യുക്തിപരമായി അവൾ മുടി മുറിക്കുകയോ പൂർണ്ണമായി മുണ്ഡനം ചെയ്യുകയോ വേണം.

നിങ്ങളുടെ ആവശ്യംകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഇതല്ല ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കറിയാം! എന്നാൽ നിങ്ങൾ ജീവിക്കുന്ന സമൂഹത്തിൽ അതായിരിക്കും അനന്തരഫലം! അതുകൊണ്ട്, നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്ന്, പൊതുസ്ഥലത്തു തല മൂടുക എന്ന സാധാരണ ആചാരം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിരാകരിക്കപ്പെടുന്നതു കാണുന്ന മനുഷ്യർക്ക് ഇടർച്ചയായിത്തീരാനുള്ള സാധ്യത വരുത്തരുത്.

ആരാധനയിൽ, ദൈവസാന്നിധ്യത്തിൽ, പുരുഷന്മാർ തല മൂടരുത്. കാരണം, പുരുഷൻ ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപവും അവന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ പ്രതിഫലനവുമാണ്. സ്ത്രീയും ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപമാണ്; എന്നാൽ അതിനു പുറമെ അവൾ പുരുഷന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ പ്രതിഫലനവുമാണ്. അവളുടെ സൗന്ദര്യം, അവൾ ആരിൽനിന്നു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവോ, ആരുമായി ഒന്നായിരിക്കുന്നുവോ ആ ഭർത്താവിന്റേതാണ്.

അവൾ അവന്റെ മഹത്വമായിത്തീർന്നത് എങ്ങനെ? തീർച്ചയായും അവൻ അവളിൽനിന്നു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടല്ല; അവൾ അവനിൽനിന്ന്, അവന്റെ വശത്തുനിന്ന് രൂപപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ്. പുരുഷൻ അവൾക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടല്ല അവൾ പുരുഷന്റെ മഹത്വമായിരിക്കുന്നത്; നേരെ മറിച്ചാണ്. അവൻ ഏകനായിരുന്നതുകൊണ്ടും അവനു തുണ ആവശ്യമായിരുന്നതുകൊണ്ടും അവൾ അവനുവേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു.

അതുകൊണ്ട്, സ്ത്രീക്ക് ഇത്ര വലിയ മൂല്യമുള്ളതുകൊണ്ടും അവൾ പുരുഷന് ഇത്ര വലിയ അനുഗ്രഹമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, തന്റെ തല മൂടുന്ന കാര്യം അവൾതന്നെ തീരുമാനിക്കുകയും അതിന്മേൽ അധികാരം നടത്തുകയും വേണം. ആരും അവളോട് ഇതു കല്പിക്കരുത്. ശിരോവസ്ത്രം ധരിക്കരുതെന്നോ (ധരിക്കണമെന്നോ) അവളോടു കല്പിക്കാൻ അവളുടെ ഭർത്താവിനോ സഭാനേതാക്കൾക്കോ അവകാശമില്ല. ഒരുനാൾ അവൾ ദൂതന്മാരെപ്പോലും ന്യായം വിധിക്കും – അപ്പോൾ ഈ കാര്യത്തിൽ തീരുമാനിക്കാൻ അവൾക്കു തീർച്ചയായും കഴിയും, അവകാശവുമുണ്ട്.

എങ്കിലും തന്റെ സ്വാശ്രയത്വത്തിലും തീരുമാനസ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും താൻ ഭർത്താവിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രയല്ല എന്നു സ്ത്രീ ഓർക്കണം. പുരുഷനെ കൂടാതെ അവളില്ല; സ്ത്രീയെ കൂടാതെ പുരുഷനുമില്ല. പുരുഷന്റെയും സ്ത്രീയുടെയും ഒരുമിച്ചുള്ള ജീവിതവും സഹവാസവുമായിരുന്നു എന്നും ദൈവത്തിന്റെ ആശയം. തലയുടെയും ശരീരത്തിന്റെയും ഐക്യത്തിൽ അവർ ഒരുമിച്ച്,

യോജിപ്പോടെ, അന്യോന്യം കീഴ്പെട്ടും പരസ്പരം പൂരിപ്പിച്ചും പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ഒരാൾ മറ്റേയാളെ കൂടാതെ ഇല്ല എന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്ത്? ആദ്യ മനുഷ്യദമ്പതികളുടെ സൃഷ്ടി ഒരിക്കൽക്കൂടി ഓർക്കുവിൻ. ആരംഭത്തിൽ സ്ത്രീ പുരുഷനിൽനിന്നു വന്നു. അവന്റെ വശത്തുനിന്ന്. അവനോടു വീണ്ടും ഏകദേഹമാകാൻ അവൾ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. എന്നാൽ കൂടുതൽ ചിന്തിക്കുവിൻ: അന്നുമുതൽ ഓരോ പുരുഷനും ഒരു സ്ത്രീയിൽനിന്നാണ് വരുന്നത്. പുരുഷനില്ലാതെ സ്ത്രീയും സ്ത്രീയില്ലാതെ പുരുഷനും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ഇരുവരും തുല്യമാന്യതയും തുല്യമൂല്യവും തുല്യസ്ഥാനവുമുള്ളവരാണ്; അവരുടെ വ്യത്യസ്തതയിൽ പരസ്പരമുള്ള പൂർണ്ണമായ പൂരകം. ഇതെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ ആശയമായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം ഉത്ഭവിച്ച തല അവനാണ്.

ഇതു കണക്കിലെടുത്ത് ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചോദിക്കുന്നു: ഒരു സ്ത്രീ പരസ്യമായി, എന്നാൽ മൂടുപടമില്ലാതെ, തല മൂടാതെ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു മാന്യമാണോ? അല്ല – നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കും – കൊരിന്തിലെയും റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെയും ആചാരങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്താൽ അതു മാന്യമല്ല. മനുഷ്യർക്കു പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾപോലെയുള്ള ആചാരങ്ങളും കീഴ്വഴക്കങ്ങളുമുണ്ടല്ലോ. ഒരു പുരുഷൻ സാധാരണ ആചാരത്തിനു വിരുദ്ധമായി നീണ്ട മുടി വളർത്തിയാൽ അത് അപമാനമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഇവിടെയും സ്ത്രീകളുടെ കാര്യത്തിൽ നേരെ മറിച്ചാണ്. സ്ത്രീകളുടെ നീണ്ട മുടി അവരുടെ മഹത്വമാണ്, അങ്ങനെതന്നെ കാണപ്പെടുന്ന അവരുടെ സ്വാഭാവികമായ അലങ്കാരം. പുരുഷന്റെ മഹത്വമായിരിക്കാൻ, അലങ്കരിക്കുന്ന ഒരു മൂടുപടമോ മേലാടയോ പോലെയാണ് നീണ്ട മുടി അവൾക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

പുരുഷന്മാർക്ക് ഇത്ര ആകർഷകമായി തോന്നുന്ന ഈ അലങ്കാരം സഭായോഗത്തിൽ അവൾ മൂടണം. പുരുഷൻ മൂടാത്ത തലയോടെ തന്റെ താഴ്മ പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതുപോലെതന്നെ, ഈ മഹത്വംകൊണ്ടു ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റാനുള്ള ഇടമല്ല ഇത്. കാരണം, ദൈവത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുവിന്റെയും ബഹുമാനവും മഹത്വവുമാണ് വിഷയം.

കൊരിന്തിൽ ആരെങ്കിലും ഇതേക്കുറിച്ചു തർക്കിക്കാനും ശിരോവസ്ത്രത്തിന്റെ ഈ ആചാരത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഇത് ഒരിടത്തും ഇങ്ങനെയല്ല എന്ന് അയാൾ സ്വയം ഓർക്കണം. ശിരോവസ്ത്രം ധരിക്കരുതെന്നു സ്ത്രീകളോടു കല്പിക്കാൻ

നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ. ഒരു സഭയും ഇങ്ങനെയൊന്ന് ആചരിക്കുന്നില്ല; അതുകൊണ്ട് ശിരോവസ്ത്രത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ സാധാരണ ബാധകമായതും മാന്യമായതും ആർക്കും ഇടർച്ച വരുത്താത്തതുമായ രീതി പാലിക്കുവിൻ.

13 പുരുഷൻ തലയായി – ഏകപക്ഷീയമായ കീഴ്പെടലോ?

ഭാര്യമാർ തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാർക്കു കീഴ്പെട്ടിരിക്കണമെന്ന് – ഭർത്താക്കന്മാർ വിശ്വാസികളല്ലാത്തപ്പോഴും സ്നേഹത്തോടെ പെരുമാറാത്തപ്പോഴും – ഏഴിൽ കുറയാത്ത പ്രാവശ്യം പൗലൊസും പത്രൊസും ഭാര്യമാരോടു പറയുന്നു. അക്കാലത്ത് സ്ത്രീകൾ ഇങ്ങനെ പെരുമാറേണ്ടിയിരുന്നത് തികച്ചും സാധാരണവും പുതുമയില്ലാത്തതുമായിരുന്നു. ഭർത്താവായിരുന്നു വീടിന്റെ യജമാനൻ. അവൻ ഭരിച്ചു; എല്ലാവരും അവനു കീഴിലായിരുന്നു: ഭാര്യ(മാർ), മക്കൾ, അടിമകൾ, മറ്റു താമസക്കാർ. മഹാനായ തത്ത്വചിന്തകൻ അരിസ്റ്റോട്ടിൽ (Aristoteles) പ്രാചീനകാലത്തെ ഭവനം ഇങ്ങനെയാണ് ക്രമീകരിച്ചിരുന്നത് – മുകളിൽനിന്നു താഴേക്ക്, വ്യക്തമായ ശ്രേണിയോടെ. ഇങ്ങനെയാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്; ഇങ്ങനെയാണ് അതു സാമ്രാജ്യത്തിനും പ്രാചീനസമൂഹത്തിനും സ്ഥിരതയും ക്രമവും നൽകിയത്. ഇതിൽനിന്നുള്ള വ്യതിയാനങ്ങൾ സഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അതു ബൈബിളിന്റെ ആദർശമായിരുന്നില്ല; കാരണം, ആ വ്യവസ്ഥ പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും ശ്രേണിയില്ലാത്ത തുല്യപങ്കാളികളായി വിവരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ പതനത്തിനുശേഷം മുൻകൂട്ടി പറയപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ കാര്യങ്ങൾ അങ്ങനെയായിത്തീർന്നിരുന്നു (ഉല്പത്തി 3:16). റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ എല്ലായിടത്തും സുവിശേഷം കണ്ടുമുട്ടുന്നതു കൃത്യമായി ഈ സാമൂഹികഘടനയെയാണ്.

കീഴ്പെടലിന് ഇത്ര ഊന്നൽ നൽകുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? അത് ഇന്നും അതുപോലെതന്നെ ബാധകമാണോ? അനേകം സ്ത്രീകൾക്കു തങ്ങളുടെ പങ്ക് സഹിക്കാൻ പ്രയാസമുള്ളതും രക്ഷാമാർഗ്ഗമില്ലാത്തതുമായി അനുഭവപ്പെട്ടു. കഴിയുന്നിടത്തോളം അവർ പൊരുത്തപ്പെട്ടു. മിക്കപ്പോഴും അവർ ഭർത്താവിനെക്കാൾ വളരെ പ്രായം കുറഞ്ഞവരായിരുന്നു; അവർ അവന്റെ സ്വത്തായിരുന്നു; അവർക്കു ശബ്ദമില്ലായിരുന്നു, സ്വാതന്ത്ര്യം കഷ്ടിച്ചേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ, അവകാശങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നു. പ്രണയവിവാഹം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല! കീഴ്പെടൽ സന്തോഷത്തെക്കാൾ അധികം ഭാരവും നിർബന്ധവുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ, യേശുവിനെ ഏറ്റുപറയുന്നവരെന്ന നിലയിൽ, അവർ യേശുക്രിസ്തുവുമായി ജീവനുള്ള ഒരു ബന്ധത്തിലേക്കു വന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അവർ അവനോടൊപ്പം ജീവിക്കുന്നു; കർത്താവിന്

എന്നപോലെ ഹൃദയപൂർവ്വം തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാർക്കു കീഴ്പെട്ടിരിക്കാൻ ഇപ്പോൾ അവർക്കു പഠിക്കാം. സുവിശേഷം അവർക്കു കൊണ്ടുവന്ന സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്ത്രീയെന്ന നിലയിൽ അത് അവർക്കു തിരികെ നൽകിയ മാന്യതയും ഭർത്താക്കന്മാർക്കെതിരെ മത്സരിക്കാനുള്ള ഒരു കാരണമാകേണ്ടതില്ലായിരുന്നു. ഈ പെരുമാറ്റത്തിലൂടെ അന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ സുവിശേഷത്തിനു ദുഷ്പേരു വരാതിരിക്കുന്നതിന് അപ്പൊസ്തലന്മാർ വലിയ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു.

ഈ പ്രാചീനലോകത്തിൽ വീടിന്റെ യജമാനന്മാരായ ഭർത്താക്കന്മാർ സ്ത്രീയുടെ തലയായി കാണപ്പെടുന്നു. മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ, ഇതു ബൈബിളിന്റെ ആദർശമല്ല; കൂടുതൽ വിലയിരുത്തപ്പെടാത്ത ഒരു ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യമാണ്. എന്നാൽ അതു പുതുതായി നിർവ്വചിക്കപ്പെടുന്നു. കാരണം, നന്നായി ഭരിക്കാനോ ജ്ഞാനത്തോടെ ഭരണം നടത്താനോ പുതിയനിയമത്തിൽ ഒരിടത്തും പുരുഷന്മാരോടു കല്പിക്കുന്നില്ല. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃകയിൽ തലയായിരിക്കലിന് ഒരു പുതിയ നിർവ്വചനം ലഭിക്കുന്നു (എഫെസ്യർ 5:21-33): തല, അതായത് ഭർത്താവ്, തന്റെ ഭാര്യയെ തന്നെപ്പോലെതന്നെ സ്നേഹിക്കണം – സ്വയം യാഗമാകുന്നതുവരെ സ്നേഹിക്കണം. അവൻ അവളെ പോറ്റുകയും പരിപാലിക്കുകയും വേണം.

വീട്ടിൽ കൂടിവന്ന സഭയുടെ മുമ്പിൽ ഈ വാക്കുകൾ വായിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, പ്രാചീനഭവനത്തിലെ ഓരോ താമസക്കാരനെയും നേരിട്ട് അഭിസംബോധന ചെയ്തു. അതുതന്നെ അസാധാരണമായിരുന്നു. എന്നാൽ അതു മാത്രമല്ല; പൗലൊസ് പുരുഷന്മാരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടതു വിപ്ലവകരമായിരുന്നു. ദമ്പതികൾ പരസ്പരവും മക്കളോടും അടിമകളോടും ഇങ്ങനെ പെരുമാറിയപ്പോൾ, ഭവനത്തിന്റെ പിതൃമേധാവിത്വഘടന ഒരുതരം സ്നേഹപിതൃമേധാവിത്വമായി മാറി. അങ്ങനെ പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള ഘടന ദൈവം ആരംഭത്തിൽ ആഗ്രഹിച്ചതിനോട് അടുക്കാൻ തുടങ്ങി. അന്നത്തെ സാമൂഹികഘടനകളെ ആക്രമിക്കാതെതന്നെ. അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അതു സുവിശേഷത്തിനു പരമാവധി ദോഷം ചെയ്യുമായിരുന്നു. പതിതലോകത്തിന്റെ ഈ ഉറച്ച ഘടനകൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്താൽ ഉള്ളിൽനിന്നു തുരക്കപ്പെടുകയും അയവുവരുത്തപ്പെടുകയും മാറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

മാനസാന്തരപ്പെട്ട അടിമകൾക്കും ഇതുതന്നെ ബാധകമായിരുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ യജമാനന്മാർക്കു കീഴ്പെട്ടിരിക്കണമായിരുന്നു. അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ഈ വാക്കുകൾകൊണ്ട് അടിമത്തത്തെ ന്യായീകരിക്കാമെന്ന് ഇന്ന് ആരും ചിന്തിക്കില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികൾ 19-ാം

നൂറ്റാണ്ടുവരെ അതും ചെയ്തിരുന്നു. പ്രാചീനകാലത്ത് അതു സമൂഹത്തിന്റെ ഉറച്ചതും അസ്തിത്വപരവുമായ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു. ഇന്നു നമുക്ക് അതു സങ്കല്പിക്കാൻപോലും കഴിയില്ല. അടിമത്തം ഒരിക്കലും ദൈവഹിതമായിരുന്നില്ല – അതു മനുഷ്യത്വത്തെ നിന്ദിക്കുന്നതാണ്. എങ്കിലും മാനസാന്തരപ്പെട്ട അടിമ ഇപ്പോൾ കർത്താവിനെ സേവിക്കുന്നതുപോലെ ഹൃദയപൂർവ്വം സേവിക്കാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. അതുപോലെതന്നെ, യജമാനന്മാർ തങ്ങളുടെ അടിമകളോടു ദയയോടെ പെരുമാറാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു – അവരിൽ അനേകർ ഇപ്പോൾ അവരുടെ സഹോദരന്മാരായിരുന്നതിനാൽ വിശേഷിച്ചും. ക്രിസ്തുവിൽ ഇപ്പോൾ സ്വതന്ത്രരും അടിമകളും ഇല്ലായിരുന്നു.

പ്രാചീനഭവനത്തിന്റെ ക്രമത്തെ ഈ ഘടനയിൽ (ഭർത്താവ്, ഭാര്യ, മക്കൾ, അടിമകൾ) അപ്പൊസ്തലന്മാർ അഭിസംബോധന ചെയ്തു എന്നത്, ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നമുക്ക് എഴുതിയതല്ല, നമുക്കുവേണ്ടി എഴുതിയതാണ് എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു. വ്യത്യാസം ഇതാണ്: നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ സാമൂഹികഘടനയിൽ അടിമത്തമില്ല; pater familias-ഓടുകൂടിയ – അതായത് ഭരിക്കുന്ന കുടുംബനാഥനോടുകൂടിയ – പ്രാചീനഭവനവുമില്ല. നിയമപരമായി പുരുഷനും സ്ത്രീയും തുല്യാവകാശമുള്ളവരാണ്. അതിനു നമുക്കു നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കാനേ കഴിയൂ. ഇന്നു പലരും ഒരുമിച്ചു താമസിക്കുന്ന ഭവനങ്ങളും ഒറ്റയ്ക്കു താമസിക്കുന്നവരുടെ ഭവനങ്ങളും വൃദ്ധസദനങ്ങളും ധാരാളമുണ്ട്; അന്ന് അവ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അതുകൊണ്ട് അവയെക്കുറിച്ച് അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളുമില്ല.

pater familias അല്ല വീടിന്റെ ഭരണാധിപൻ, ക്രിസ്തുവാണ് എല്ലാവരുടെയും കർത്താവ് എന്നു പൗലൊസ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. എല്ലാവരും ആദ്യം ഉത്തരവാദികളായിരിക്കുന്നത് ഈ സ്വർഗ്ഗീയ കർത്താവിനോടാണ്.

അപ്പോൾ ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾകൊണ്ടു നാം എന്തു ചെയ്യും?

സ്ത്രീയുടെ കീഴ്പെടൽ സൃഷ്ടിക്രമത്തിൽ വേരൂന്നിയിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് വ്യാപകമായ ഒരു വീക്ഷണം. എന്നാൽ നല്ലതായ ഏക ക്രമം പതനത്തിനു മുമ്പുള്ളതാണ്. ശ്രേണിയില്ലാതെ, പുരുഷന്റെ തലയായിരിക്കലില്ലാതെ, സ്ത്രീയുടെ ഏകപക്ഷീയമായ കീഴ്പെടലില്ലാതെ. പതനത്തിനുശേഷമാണ് ക്രമക്കേട് ഉണ്ടായത്; അതിൽ പുരുഷൻ അന്യായമായും നിയോഗമില്ലാതെയും സ്ത്രീയെ ഭരിക്കുന്നു. ഇത് എപ്പോഴും അടിസ്ഥാനപരമായി മോശമായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല; എന്നാൽ അടിമത്തം തിരികെ വരണമെന്ന് ആരും ആഗ്രഹിക്കാത്തതുപോലെ ഇതും ആരും ആഗ്രഹിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ

ബൈബിൾവചനങ്ങളെ അവയുടെ ചരിത്രപശ്ചാത്തലത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലും നാം യഥാർത്ഥത്തിൽ മനസ്സിലാക്കണം.

പെട്ടെന്നു നിഗമനം ചെയ്തേക്കാവുന്നതുപോലെ, ദൈവവചനത്തെ ഇനി ഗൗരവമായി എടുക്കുന്നില്ല എന്ന് ഇതിന് അർത്ഥമില്ല. നേരെ മറിച്ച്, കീഴ്പെടലിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ജീവിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അതു ദൈവികാദർശത്തിനു യോജിക്കുന്നു. എന്നാൽ പൗലൊസും പത്രൊസും തന്നെ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു മെച്ചപ്പെട്ട വഴിയുണ്ട്. പൗലൊസ് അന്യോന്യം കീഴ്പെടൽ എന്നതിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു (എഫെസ്യർ 5:21); പിന്നെ അതു നടപ്പാക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ ഒരു ഉദാഹരണമായി ദാമ്പത്യബന്ധത്തെ എടുത്തുകാട്ടുന്നു. **പുതിയനിയമത്തിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രമേ ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ എങ്കിലും, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭാര്യയും തന്റെ ഭർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കണം. അതുപോലെതന്നെ ഭർത്താവും തന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു കീഴ്പെട്ടിരിക്കണം. 3:7-ൽ, സ്ത്രീകളെ കീഴ്പെടലിന് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന 3:1-നെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് "അങ്ങനെതന്നെ ഭർത്താക്കന്മാരേ" എന്നു പറയുമ്പോൾ പത്രൊസ് പറയുന്നത് ഇതാണ്. കൂടാതെ, നാം എല്ലാവരും അന്യോന്യം താഴ്മ ഉറപ്പായി ധരിച്ചിരിക്കണമെന്നും അവൻ പറയുന്നു (1 പത്രൊസ് 5:5).**

ഇന്നത്തെ വിവാഹം പ്രാചീനകാലത്തെപ്പോലെ ജീവിക്കാനാവില്ല. ചിലർ അതു മയപ്പെടുത്തിയ ഒരു രൂപത്തിൽ ശ്രമിക്കുന്നു. **എന്നാൽ തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കിയ ഒരു സൃഷ്ടിക്രമംകൊണ്ടു കീഴ്പെടലിനെ ന്യായീകരിക്കുമ്പോൾ, അതു നന്നായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും, ബൈബിൾപരമല്ല.** ക്രിസ്തീയ കീഴ്പെടൽ (അതായത് സഹവിശ്വാസികൾ തമ്മിലുള്ളത്, വിശ്വാസികളായ ഭർത്താക്കന്മാരും ഭാര്യമാരും ഉൾപ്പെടെ) അടിമത്തപരമോ അപമാനകരമോ അല്ല. അതു താഴ്മയും വിശ്വസ്തതയും സ്നേഹവും നിറഞ്ഞ ആദരവും സഹകരണവും പിന്തുണയുമാണ്. താഴ്മയും സൗമ്യതയുംപോലെ കീഴ്പെടലും ഒരു സാധാരണ ക്രിസ്തീയസ്വഭാവഗുണമായിരിക്കണം. ആദർശപരമായി അതു പരസ്പരമുള്ളതായിരിക്കണം.

പുരുഷന്മാരായ ഞങ്ങൾ ഇത്തരം ആഹ്വാനങ്ങളെ ഏകപക്ഷീയമായ കീഴ്പെടലായി വികാരമൊന്നുമില്ലാതെ സ്വീകരിക്കുന്നു എന്ന് എന്നെക്കുറിച്ചുതന്നെ എനിക്കു തോന്നിയിരുന്നു; മറ്റു പുരുഷന്മാരിലും ഞാൻ ഇതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ബാധിക്കപ്പെടുന്നതു സ്ത്രീകളാണല്ലോ, പുരുഷന്മാരല്ല. ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചതുപോലെയും, ഞങ്ങളുടെ സഭകളിലും ഭാഗികമായി

സമൂഹത്തിലും ഞങ്ങൾ വളർത്തപ്പെട്ടതുപോലെയുമാണ് ഞങ്ങൾ അവയെ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ദുഃഖകരമെന്നു പറയട്ടെ, ഇതു ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ പ്രവണത കാണിക്കുന്നു.

ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ സ്ത്രീകൾ പരിമിതപ്പെടുത്തപ്പെടുമ്പോൾ, ബന്ധപ്പെട്ട ബൈബിൾഭാഗങ്ങൾ എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കണമെന്നു ചോദിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്? ഞങ്ങൾക്കു ബാധകമായിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യുമായിരുന്ന ഒന്നിനോടു ഞങ്ങൾ എളുപ്പം പൊരുത്തപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങൾ മാറ്റപ്പെടാൻ നമുക്ക് അനുവദിക്കാം; യേശുവിന്റെയും പൗലൊസിന്റെയും അടുക്കൽ പഠിക്കാൻ നമുക്കു പോകാം.

14 ആണും പെണ്ണും എന്നില്ല

ലിംഗപരമായ പങ്കുകളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ ഗലാത്യർ 3:28 പലപ്പോഴും ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു:

> [ഗലാത്യർ 3:26-28, ജർമ്മൻ എൽബർഫെൽഡർ ബൈബിളിൽനിന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തത്] ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാരാണല്ലോ. ക്രിസ്തുവിനോടു ചേരുവാൻ സ്നാനം ഏറ്റിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിനെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.
>
> യഹൂദനും ഗ്രീക്കുകാരനും എന്നില്ല, ദാസനും സ്വതന്ത്രനും എന്നില്ല, ആണും പെണ്ണും എന്നില്ല (പുല്ലിംഗമോ സ്ത്രീലിംഗമോ ഇല്ല); നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഒന്നാണല്ലോ.

പൗലൊസ് ഇവിടെ രക്ഷയെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത് എന്നു ഞാൻ പലപ്പോഴും കേൾക്കുന്നു – ഇവിടെ എണ്ണിപ്പറയുന്ന എല്ലാ ദേശീയ-മതവിഭാഗങ്ങൾക്കും ഒടുവിൽ ഇരു ലിംഗങ്ങൾക്കും വ്യത്യാസമില്ലാതെ തുറന്നിരിക്കുന്ന രക്ഷയെക്കുറിച്ച്. ക്രിസ്തുവിലുള്ള അസ്തിത്വമാണ് വിഷയം, പതിതസൃഷ്ടിയിലെ നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ ജീവിതമല്ല എന്ന് അവർ പറയുന്നു. അവിടെ ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇപ്പോഴും നിലവിലുണ്ടത്രേ.

എന്നാൽ ലേഖനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ പൗലൊസ് എന്താണ് വിഷയമാക്കുന്നത്? പത്രൊസും യഹൂദന്മാരും വേറെ മേശകളിൽ ഇരിക്കാൻ ജാതികളിൽനിന്നുള്ളവരിൽനിന്നു വേർപിരിഞ്ഞു. ഗലാത്യർ 3:28 അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്ന പ്രശ്നം അതായിരുന്നു. അതായത്, ഈ വാക്യം പരിഹരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന തികച്ചും പ്രായോഗികമായ ഒരു സഭാപ്രശ്നം.

ശരിയാണ്, നാം എന്താണോ അതായിത്തന്നെ തുടരുന്നു; എന്നാൽ വംശം, വർഗ്ഗം, ലിംഗം എന്നിവയനുസരിച്ചു നാം ആയിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ വലിയ ഒന്ന് എല്ലാവർക്കും കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടുന്നു: പുത്രത്വം. പ്രാചീനകാലത്തെ പുത്രത്വപദവിയെക്കുറിച്ചാണ് പൗലൊസ് പറയുന്നത്. അതിൽ പ്രത്യേകാനുകൂല്യങ്ങളും മാന്യതയും അവകാശങ്ങളും പൈതൃകവും ഉൾപ്പെടുന്നു. പുത്രിമാർക്ക് ഇതു ബാധകമായിരുന്നില്ല. ദൈവപുത്രത്വം അവൻ വിശ്വാസികൾക്കു – പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും ഒരുപോലെ – നൽകുന്നു!

യഹൂദമതത്തിൽ, രക്ഷയും പഴയ ഉടമ്പടിയിൽ അതുകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതും ഇവിടെ പറയുന്ന വിഭാഗങ്ങൾക്ക് ഇതിനകം

ലഭ്യമായിരുന്നു. ഗ്രീക്കുകാരൻ ഒരു യഹൂദമതാനുസാരിയായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; പരിച്ഛേദന ഉണ്ടെന്നു മുൻകൂട്ടി കരുതിക്കൊണ്ട്. പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും എന്നപോലെ സ്വതന്ത്രരും അടിമകളും യിസ്രായേൽ ജനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ പൗലൊസ് വലിയ പുതുമയൊന്നും പറയുമായിരുന്നില്ല. രക്ഷയുടെ വീക്ഷണകോണിൽനിന്നുള്ള ഈ വിശദീകരണം തെറ്റല്ലെങ്കിലും, അത് എല്ലാമല്ല.

വിഷയം അതിലും വലുതാണ് – ഒരു മനുഷ്യസങ്കല്പം. എല്ലാ മനുഷ്യരും ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപമാണെന്നും, എല്ലാവർക്കും ഒരേ മാന്യതയും പാപികളെന്ന നിലയിൽ ഒരേ പ്രശ്നവുമുണ്ടെന്നുമാണ് ഈ 28-൩൦ വാക്യം കാതലായി പറയുന്നത്: അവർക്കു ക്രിസ്തുവിനെ ആവശ്യമുണ്ട്, അവർക്കു ക്രിസ്തുവിനെ ലഭിക്കുന്നു. ഈ മൂന്നു ജോടികൾ തുടരാവുന്നതാണ്: വൃദ്ധരും യുവാക്കളും, ദരിദ്രരും ധനികരും, ശക്തരും ബലഹീനരും, മക്കളും മാതാപിതാക്കളും, വൈകല്യമുള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരും, ആചാരപരമായി ശുദ്ധരും അശുദ്ധരും. ഗലാത്യർക്ക്, മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുപോലെ, ഒന്നാം സ്ഥാനത്തുള്ളത് ഇതാണ്: ഇപ്പോൾ മശീഹയുടെ കുടുംബത്തിൽ യഹൂദന്മാരും ജാതികളും എല്ലാവരും തുല്യരും എല്ലാവരും ഒന്നുമാണ്. എല്ലാവരും ദൈവപുത്രന്മാരാണ്. സഭയിൽ നാം ഓരോരുത്തരെയും ഒരു ദൈവപുത്രനായി കണ്ടുമുട്ടുന്നു. ഇപ്പോഴും നിലവിലുള്ള മറ്റെല്ലാ വ്യത്യാസങ്ങളും പിന്നണിയിലേക്കു മാറുന്നു; പരസ്പരമുള്ള നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയെയും സംസാരത്തെയും അവ ഇനി നിർണ്ണയിക്കുന്നില്ല.

വീണ്ടെടുക്കപ്പെടാത്ത ലോകത്തിൽ പരസ്പരം സംഘർഷത്തിലായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് പൗലൊസ് ഈ മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളെ പരാമർശിക്കുന്നത്. സഭയിൽ ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ സംഘർഷങ്ങൾക്കു കാരണമാകാൻ പാടില്ല. യഹൂദന്മാർ തങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ദൈവജനമായി കണക്കാക്കി; ജാതികളെ അവർ താഴ്ത്തിക്കണ്ടു. പരിച്ഛേദന കൂടാതെ ജാതികൾക്കു ദൈവജനത്തിൽ ഉൾപ്പെടാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അടിമകൾ ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു സ്വത്തായിരുന്നു. അവർക്ക് ഒരു വിലയുമില്ലായിരുന്നു; ശബ്ദമോ അവകാശങ്ങളോ ഇല്ലായിരുന്നു. അക്കാലത്തു സ്ത്രീകളും സ്വത്തും പുരുഷനെക്കാൾ താഴ്ന്നവരുമായിരുന്നു. അവർക്കും ശബ്ദമില്ലായിരുന്നു, അവകാശങ്ങൾ കുറവായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ ഇപ്പോൾ ദൈവം എന്നും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതുപോലെ നാം പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടുന്നു. സ്നാനത്തിലൂടെയും വിശ്വാസത്തിലൂടെയും എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിനെ ഏറ്റുപറയുന്നവരായിത്തീരുന്നു. എല്ലാ സാമൂഹികവും വംശീയവും

ശ്രേണീപരവുമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൽ അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. സഭയിൽ ഇനി സഹോദരന്മാരും സഹോദരിമാരും മാത്രമേയുള്ളൂ. അവിടെ ദൈവത്തിന്റെ കണ്മുമ്പിൽ ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾക്ക് ഇനി ഒരു പങ്കും ഉണ്ടാകരുത്. സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാർക്കും ഒരേ മാന്യതയുണ്ടെങ്കിൽ, സഭയിലുള്ള എല്ലാ ശുശ്രൂഷകളും ഇരുവർക്കും ചെയ്യാം. ഈ വാക്യം ശുശ്രൂഷകളെക്കുറിച്ചല്ലെങ്കിലും, ഇതൊരു യുക്തിസഹമായ നിഗമനമാണ്.

ഉല്പത്തി 1:27-ലെ “ആണും പെണ്ണും” എന്ന പ്രയോഗമാണ് പൗലൊസ് ഇവിടെ എടുക്കുന്നത്. ഒരുതരം ലിംഗനിഷ്പക്ഷമായ അസ്തിത്വത്തിനുവേണ്ടിയല്ല അവൻ വാദിക്കുന്നത്. ആരാധനയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ പ്രവചനപരമായി സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ സ്ത്രീകൾ സ്ത്രീകളായിത്തന്നെ ദൃശ്യമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടണമെന്നും പുരുഷന്മാർ പുരുഷന്മാരായി കാണപ്പെടണമെന്നും 1 കൊരിന്ത്യർ 11-ൽ അവൻ ശഠിക്കുന്നു; ലിംഗം മനഃപൂർവ്വം മറയ്ക്കപ്പെടുകയോ ഇല്ലാതാക്കപ്പെടുകപോലുമോ ചെയ്തിരുന്ന വിജാതീയ സംസ്കാരങ്ങളുടെയും ആരാധനാരീതികളുടെയും വിവിധ വശങ്ങളെക്കുറിച്ചു പൗലൊസിന് അറിയാമായിരുന്നിരിക്കാം; എന്നാൽ ഇവിടെ അതല്ല വിഷയം.

സൃഷ്ടിക്രമവും രക്ഷാക്രമവും പരസ്പരം വിരുദ്ധമാകാൻ കഴിയില്ല. രക്ഷാക്രമം ദൈവം ആഗ്രഹിച്ച ആദിമ സൃഷ്ടിക്രമത്തെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നു. അതിൽ പുരുഷനും സ്ത്രീയും തുല്യസ്ഥാനമുള്ളവരാണ്. സുവിശേഷത്തിനു സൗഖ്യദായകമായ ഫലങ്ങളുണ്ട്. ആദ്യം സഭയിൽ, അതായത് വിശ്വാസികളായ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ. അവ ക്രിയാത്മകവും സമൂലവുമായ മാറ്റങ്ങളാണ്. ആയിരക്കണക്കിനു വർഷം പഴക്കമുള്ള പാപപൂർണ്ണമായ ഘടനകളെ ഇല്ലാതാക്കാനും സംസ്കാരങ്ങളെയും ജനതകളെയും മുഴുവനായി മാറ്റാനും രക്ഷിക്കാനും കഴിയുന്ന, രക്ഷയ്ക്കുള്ള ശക്തിയാണ് അത്. ആത്യന്തികമായി, അടിമത്തനിർമ്മാർജ്ജനവും നമ്മുടെ ജനാധിപത്യവും നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യാവകാശങ്ങളും ലിംഗങ്ങളുടെ തുല്യാവകാശവും ഭാഗികമായി പൗലൊസിന്റെ ഈ വചനത്തിൽനിന്നാണ് ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. ദീർഘകാലംകൊണ്ട് അവ സമൂഹത്തിൽ തങ്ങളുടെ സ്വാധീനം വ്യാപിപ്പിച്ചു. പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും പങ്കുകളുടെ കാര്യത്തിൽ സഭ ഇതിനു പിന്നിലായിപ്പോകരുത്.

ഈ വാക്യം ഈ പങ്കുകളെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നു പറയാനാവില്ല. തങ്ങൾക്കു കൃപാവരമോ പ്രാപ്തിയോ ഉള്ള ഏതു ശുശ്രൂഷയും വ്യത്യാസമോ ഏകപക്ഷീയമായ കീഴ്പെടലോ കൂടാതെ ചെയ്യാൻ സഹോദരിമാർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്ന ഒരു അടിസ്ഥാനമാണ് ഈ

വാക്യം. അതിന് ഒരു സംവരണവ്യവസ്ഥയല്ല, താഴ്മയും ജ്ഞാനവുമുള്ള പരസ്പരപെരുമാറ്റമാണ് ആവശ്യം.

ഗലാത്യർ 3:28 ഹൃദയങ്ങളിൽ കൊത്തിവയ്ക്കപ്പെടണം. ദൈവം മുൻവിധിയോടെ മുഖം നോക്കുന്നില്ല; അപ്പോൾ നാമും അങ്ങനെ ചെയ്യരുത് (റോമർ 2:11; യാക്കോബ് 2:1).

15 ഞങ്ങളുടെ കുറ്റസമ്മതം

“പുരുഷത്വമുള്ള സഹോദരന്മാർ” – അത് എന്താണ്? 1 കൊരിന്ത്യർ 16:13-ൽ പൗലൊസ് സഹോദരിമാരോടും സഹോദരന്മാരോടും പുരുഷോചിതരോ പുരുഷത്വമുള്ളവരോ ആയിരിക്കാനും ശക്തരായിരിക്കാനും ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. ഇതു സ്ത്രീത്വത്തിനല്ല, ഭയപ്പെട്ട പെരുമാറ്റത്തിനാണ് വിപരീതം. പുരുഷത്വം എന്നതിനെ ഞാൻ ഇവിടെ ഇങ്ങനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു: ക്രിസ്തുവിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ സഹോദരിമാരുടെ മുമ്പിൽ എന്നേ നടത്തേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു കുറ്റസമ്മതം ധൈര്യത്തോടെ പറയുകയും അതിനു ചേർന്ന പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് പുരുഷന്മാരായ ഞങ്ങൾ പുരുഷത്വം കാണിക്കണം. പുരുഷന്മാരായ ഞങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനാധികാരം ഞങ്ങൾക്കായി അവകാശപ്പെട്ടു; അതോടൊപ്പം പ്രവർത്തനാധികാരവും; അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ സ്ത്രീകളെ സഭയിലെ ശുശ്രൂഷകളിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കി.

ദൈവത്തിന് ഒരു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുകയാണെന്നു ഞങ്ങൾ കരുതി; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ വരുത്തിയതു നേരെ വിപരീതമാണ്!

ദൈവമേ, യാഹ്വെ എലോഹീം, പുരുഷന്റെയും സ്ത്രീയുടെയും സ്രഷ്ടാവേ, സഹോദരിമാർ തുല്യസ്ഥാനമുള്ളവരല്ല, താഴ്ന്ന സ്ഥാനമുള്ളവരാണ് എന്നമട്ടിൽ ഞങ്ങൾ ചിന്തിക്കുകയും ആവശ്യപ്പെടുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തതിനു ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കേണമേ. മുഖാമുഖം നിൽക്കുന്ന തുല്യപങ്കാളിയല്ല, ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു പടി താഴെ.

കർത്താവായ യേശുവേ, സ്ത്രീകൾ മൗനമായിരിക്കുകയും പൊതുരംഗത്തുനിന്നു പിന്മാറിനിൽക്കുകയും വേണമെന്നു ഞങ്ങൾ കരുതിയതിനു ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കേണമേ.

അവർ അങ്ങയെയും അങ്ങയുടെ സത്യത്തെയും പരസ്യമായി പ്രസംഗിക്കുന്നത് അങ്ങ് ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല എന്നു ഞങ്ങൾ കരുതിയതിനു ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കേണമേ.

പ്രിയ സഹോദരിമാരേ, ദൈവികവും ബൈബിൾപരവുമാണെന്നു ഞങ്ങൾ കരുതിയ ഈ തെറ്റായ മനോഭാവത്തിനു ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കേണമേ! ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ ന്യായമില്ലാതെ നിങ്ങളിൽ കുറ്റബോധം ഉണ്ടാക്കിയതിനു ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കേണമേ.

പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളും ചോദ്യങ്ങളും നിങ്ങളെ കൂടാതെ ചർച്ച ചെയ്യുകയും തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തതിനു ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കേണമേ. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ആലോചന തേടിയില്ല!

പുരുഷന്മാരായ ഞങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടു. പലപ്പോഴും, അറിയാതെതന്നെ, ഞങ്ങൾ സ്വാർത്ഥരും ആധിപത്യം പുലർത്തുന്നവരും എല്ലാം അറിയാമെന്നു ഭാവിക്കുന്നവരുമായിരുന്നു. ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചുതന്നെ അന്ധർ. സ്ത്രീകളായ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചും നിങ്ങളുടെ വിളികളെയും കൃപാവരങ്ങളെയും കുറിച്ചും അന്ധർ.

ഞങ്ങൾ ഉറച്ചുനിന്നു മുന്നിട്ടിറങ്ങേണ്ടിയിരുന്നിടത്ത്, നിങ്ങൾ ന്യായമായും അതു പ്രതീക്ഷിച്ചിടത്ത്, ഭീരുക്കളായി നിങ്ങളെ മുന്നിലേക്കു തള്ളിവിടുകയും നിങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്തതിനു ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കേണമേ.

നിങ്ങൾക്കു പ്രയാസമായിരുന്നതും നിങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും മനസ്സിലാകാതിരുന്നതുമായ കാര്യങ്ങളോടുള്ള ഞങ്ങളുടെ നിസ്സംഗതയ്ക്കു ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കേണമേ. അതുമൂലം നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെയുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചില്ല. വിവേചനപരമായ ഈ മനോഭാവങ്ങളെയും ഉപദേശങ്ങളെയും കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്ക് എന്തു തോന്നുന്നു എന്നു ചോദിക്കാതിരുന്നതിനു ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കേണമേ.

ഞങ്ങൾ ഖേദിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു തെറ്റുപറ്റി.

സ്വതന്ത്രരായിരിക്കൂ! സന്തോഷത്തോടെ കർത്താവിനെ സേവിക്കൂ!

ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കും – ഞങ്ങൾ ചെയ്തതെല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നും ഞങ്ങളെ പിന്തുണച്ചതുപോലെ.

16 ഉപസംഹാരം

ബൈബിൾ ഏക മാനദണ്ഡമായിരിക്കുന്ന അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികൾ "സ്ത്രീപ്രശ്നം" വളരെ മുമ്പേ പരിഹരിക്കുകയും സഹോദരിമാർക്കു വഴി തുറന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ദുഃഖകരമെന്നു പറയട്ടെ, എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഈ തിരിച്ചറിവ് വളരെ വൈകിയാണ് വന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ പുസ്തകവും യഥാർത്ഥത്തിൽ കാലഹരണപ്പെട്ടതാണ്; കാരണം, സഭാജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും സഹോദരിമാരുടെ ശുശ്രൂഷ നമുക്ക് ഒഴിവാക്കാനാവില്ല എന്നു വളരെ മുമ്പേ വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു. പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും കുറിച്ചുള്ള ഒരു ശ്രേണീബദ്ധ വീക്ഷണത്തിൽ മുറുകെപ്പിടിക്കുമ്പോൾ പുരുഷന്മാരായ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കുതന്നെ ദോഷം ചെയ്യുകയാണ്. എന്നാൽ ബോധ്യങ്ങൾ മാറ്റാൻ ഒരിക്കലും വൈകിയിട്ടില്ല.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ പലയിടത്തും വളരെ മുമ്പേ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ഒരു പിൻനിരക്കാരനായി പിന്നാലെ വരുന്നു. യുദ്ധം വളരെ മുമ്പേ കഴിഞ്ഞു. കഴിഞ്ഞ 30 വർഷം മറ്റുള്ളവർ ഈ പോർമുഖത്തു പോരാടി. അവരുടെ ദൈവശാസ്ത്രകൃതികളിൽനിന്ന് എനിക്കു വളരെയധികം പ്രയോജനം ലഭിച്ചു.

ഇതിലും വളരെ ആഴമേറിയ വിഷയങ്ങൾ സഭയുടെ മുമ്പിലേക്കു വരുന്നു. ലിംഗവിഷയത്തെ വല്ലാതെ കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ – ഉദാഹരണത്തിന് ട്രാൻസ്സെക്ഷ്വാലിറ്റി – ഇന്നു ചർച്ചാവിഷയങ്ങളാണ്; അവ സമൂഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിലേക്കു ശക്തമായി കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെന്ന നിലയിൽ ഇവയ്ക്കു നമുക്ക് ഉത്തരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. രണ്ടു ലിംഗങ്ങൾ എന്ന ദൈവത്തിന്റെ ആശയം അതുല്യമാണെന്നും അതു സംരക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നും ക്രിസ്ത്യാനികളായ നാം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കണം. എന്നാൽ സ്ത്രീകൾക്കു സഭയിൽ സംസാരിക്കാനും ഉപദേശിക്കാനും പാടുണ്ടോ എന്നതിനെക്കുറിച്ചു നാം ഇപ്പോഴും സംസാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നമുക്ക് എല്ലാ പ്രസക്തിയും എന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെടും; യഥാർത്ഥത്തിൽ കാലികമായ വിഷയങ്ങളിൽ ആരും നമ്മെ ഗൗരവമായി എടുക്കുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യില്ല.

ഈ കാലികവിഷയങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ട്രാൻസ്ഹ്യൂമനിസം; ബൈബിൾ നിർവ്വചിക്കുന്നതിൽനിന്നു തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായാണ് അതു മനുഷ്യനെ

നിർവ്വചിക്കുന്നത് – അവിടെ വിഷയം ലിംഗപ്രശ്നത്തെക്കാൾ വളരെ വലുതാണ്. ബൈബിൾ നമുക്കു വിവരിച്ചുതരുന്ന അന്ത്യകാലചിത്രത്തിനു യോജിക്കുന്ന മറ്റൊരു ബാബേൽഗോപുരനിർമ്മാണം ഇവിടെ നമ്മുടെ കണ്മുമ്പിൽ രൂപംകൊള്ളുന്നു.

“ഈ ലോകത്തിനു മുമ്പിൽ വിവാഹത്തിലും കുടുംബത്തിലും സഭയിലും പുരുഷന്റെയും സ്ത്രീയുടെയും സ്നേഹപൂർവ്വമായ സഹജീവിതം ജീവിച്ചുകാണിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളാകാം നമുക്ക്. സത്യസന്ധവും യഥാർത്ഥവുമായ മാതൃകകളെ തേടുന്ന, ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായ, ദിശ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു സമൂഹത്തിൽ പ്രത്യാശയുടെ വാഹകരാകാം നമുക്ക്. മറ്റേ ലിംഗത്തോടുള്ള ആദരവിനാലും വിലമതിപ്പിനാലും ശ്രദ്ധേയരായ മാതൃകകളാകാം നമുക്ക്. അപ്പോൾ, അപ്പോൾ മാത്രമേ, ഇന്നത്തെ മനുഷ്യർ നമ്മെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ഗൗരവമായി എടുക്കുകയും ചെയ്യൂ.”

ഗബ്രിയേലെ സിംഗർ (Gabriele Singer)

പുരുഷനും സ്ത്രീയുമായി

സ്നേഹിക്കുക, നയിക്കുക, ഉപദേശിക്കുക

ഒരുമിച്ചാകുമ്പോൾ കൂടുതൽ നല്ലത്!

ഒന്നിച്ചാകുമ്പോൾ കൂടുതൽ നല്ലത്!

പരസ്പരം ചേർന്നാകുമ്പോൾ കൂടുതൽ നല്ലത്!

“ദൈവവചനത്തിൽ ഞാൻ ഇതു കാണുന്നു: ഒരു പുരുഷന്റെ പങ്കില്ലാതെ ഒരു സ്ത്രീയിൽ ഗർഭത്തിൽ ഉരുവായ യേശു സ്ത്രീകളെ മൗനികളാക്കിയില്ല; നേരെ മറിച്ച്, സംസാരിക്കാൻ അവരെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. പൗലൊസ് ഗമാലിയേലിന്റെ കാൽക്കൽ ഇരുന്നതുപോലെ, ഒരു സ്ത്രീ റബ്ബിയുടെ കാൽക്കൽ ഇരുന്നു പഠിക്കുന്നതിനെ അവൻ അംഗീകരിച്ചു. ഒരു സ്ത്രീയെക്കൊണ്ടു തന്റെമേൽ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷ ചെയ്യിക്കുകയും തന്റെ ശവസംസ്കാരത്തിനായുള്ള അഭിഷേകം അവളിൽനിന്നു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്ത്രീകൾ ക്രൂശിനരികിൽ അവസാനത്തവരും കല്ലറയ്ക്കരികിൽ ആദ്യത്തവരുമായിരുന്നു. ‘ക്രൂശിലെ 7 മൊഴികളിൽ’ 5 എണ്ണം സ്ത്രീകൾ മാത്രമാണ് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി കൈമാറിയത് (റോമൻ പടയാളികൾ ഒഴികെ); രക്ഷാചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട നാഴികക്കല്ലുകൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയതു സ്ത്രീകൾ മാത്രമാണ്. പുനരുത്ഥാനത്തിനുശേഷം യേശു ബോധപൂർവ്വം സ്ത്രീകളെ കണ്ടുമുട്ടുകയും താൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു തന്റെ സഹോദരന്മാരോടു പറയാൻ അവരെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട സഭയിൽ സ്ത്രീയുടെ പൂർണ്ണമായ തുല്യത ദൈവത്തിന്റെ ആദിമവും മാറ്റമില്ലാത്തതുമായ ഉദ്ദേശ്യമാണ് എന്ന് എന്നെന്നേക്കുമായി വ്യക്തമാക്കാൻ അവന് ഇതിലധികം എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയുമായിരുന്നു?” ക്രിസ്റ്റ്യൻ ബേസെ (Christian Beese)

ഭേദമാക്കാനാവാത്ത ഒരു രോഗംപോലെ, അതിപുരാതനവും ആഴത്തിൽ ഉറച്ചു വേരൂന്നിയതും എല്ലായിടത്തും പടർന്നുപിടിക്കുന്നതുമായ ഒരു കളപോലെ, ക്രിസ്ത്യാനികളായ പുരുഷന്മാരുടെ സ്ത്രീസങ്കല്പം ആരംഭംമുതൽ അവരുടെ ചുറ്റുപാടിന്റെയും – ദുഃഖകരമെന്നു പറയട്ടെ – അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്റെയും പ്രതിധ്വനിയാണ്. ബോധപൂർവ്വമോ അബോധപൂർവ്വമോ, കടുത്ത രീതിയിലോ മിതമായ രീതിയിലോ സ്നേഹപൂർവ്വമായ രീതിയിൽപ്പോലുമോ അതു ജീവിക്കപ്പെട്ടാലും, ബൈബിൾപരവും അതുകൊണ്ടുതന്നെ ദൈവികവുമായ സത്യത്തിലേക്കുള്ള തിരിഞ്ഞുവരവല്ലാതെ മറ്റൊരു വഴിയുമില്ല; ആ സത്യം മാത്രമാണ് സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നത്.

Hans-Jörg Ronsdorf

“പിതൃമേധാവിത്വപരമായ ചിന്താരീതിയിൽനിന്നു സ്ത്രീസൗഹൃദപരമായ ഒരു ചിന്താരീതിയിലേക്ക് എത്തുക എളുപ്പമുള്ള വഴിയല്ല. നമ്മുടെ ലോകത്തെയും അതിന്റെ പ്രവർത്തനരീതിയെയും, നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെയും ദൈവവുമായും പരസ്പരവും നമ്മുടെ പ്രപഞ്ചവുമായുമുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധത്തെയും കുറിച്ചു

നാം മനസ്സിലാക്കിയെന്നു കരുതിയതെല്ലാം നാം പുതുതായി സങ്കല്പിക്കണം എന്ന് അതിന് അർത്ഥമുണ്ട്. ഭൂകേന്ദ്രിതമായ ഒരു പ്രപഞ്ചധാരണയിൽനിന്നു സൂര്യകേന്ദ്രിതമായ ഒന്നിലേക്കു മാറുക നമ്മുടെ പൂർവ്വികർക്ക് എത്ര പ്രയാസമായിരുന്നുവോ, അത്രതന്നെ പ്രയാസമുള്ള ഒരു മാറ്റമാണ് ഇത്. സൂര്യൻ ഭൂമിയെയല്ല, ഭൂമി സൂര്യനെ ചുറ്റുന്നു എന്നു നിർദ്ദേശിച്ച ആദ്യകാല ശാസ്ത്രജ്ഞർ സഭാഭ്രഷ്ടരാക്കപ്പെട്ടു; ഇതു ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിക്ക് ഒരു ഭീഷണിയാണെന്നു കരുതപ്പെട്ടു. അതുപോലെതന്നെ, സ്ത്രീകൾ പുരുഷന്മാരാൽ നയിക്കപ്പെടുകയും അവരുടെ ആധിപത്യത്തിനു വിധേയരാകുകയും ചെയ്യുന്നതും വ്യവസ്ഥകളും സ്ഥാപനങ്ങളും പുരുഷന്മാർ സംഘടിപ്പിക്കുകയും നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും സാധാരണമായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പിതൃമേധാവിത്വ ലോകവീക്ഷണത്തിൽനിന്നു മോചിതരാകുക വളരെ പ്രയാസമാണ്. സ്ത്രീകളെയും പുരുഷന്മാരെയും പരസ്പരബന്ധത്തിൽ കാണുന്ന ഒരു ലോകവീക്ഷണമാണ് തുല്യാവകാശപരമായ-ഈഗലിറ്റേറിയൻ ലോകവീക്ഷണം; അവർ അധികാരം പങ്കിടുന്നു, പരസ്പരം കൃപാവരങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും സ്വതന്ത്രമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തുല്യമായ ആദരവോടും തുല്യമായ മാന്യതയോടുംകൂടെ അവർ പരസ്പരം ഇടപെടുന്നു.” ബാർബറ റീഡ് (Barbara Reid)

“സുവിശേഷത്തിന്റെ ആത്മാവ് പിടികൂടിയിട്ടുള്ളവർ ഇതിനോടു യോജിക്കും: സ്ത്രീകളുടെമേൽ രക്ഷാകർതൃത്വം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുകയും ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി അവരെ തളർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന പിതൃമേധാവിത്വപരമായ ഒരു പങ്കുധാരണ അനീതി മാത്രമല്ല, ദൈവസഭയ്ക്കു പറഞ്ഞറിയിക്കാനാവാത്ത നാശം വരുത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇത് ഒരിക്കലും അധികാരമത്സരത്തിന്റെ ആത്മാവിലോ മനഃപൂർവ്വം താഴ്ത്താനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയോ ഹീനമായ ലക്ഷ്യങ്ങളോടെ സംഭവിച്ചതല്ലെങ്കിലും, മിക്കപ്പോഴും വിശുദ്ധ തിരുവെഴുത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള ദാരുണമായ ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണ നിമിത്തമാണ് സംഭവിച്ചതെങ്കിലും, മാന്യത കെടുത്തുന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളെ ധൈര്യത്തോടെ ചോദ്യം ചെയ്യാനും അവയിൽനിന്നു തിരിയാനുമുള്ള സമയം ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ സ്ത്രീകൾക്കും തങ്ങളുടെ കാലുകൾ ‘വിശാലമായ ഒരു സ്ഥലത്തു’ വയ്ക്കാനും, യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ നേടിയ പൂർണ്ണമായ വീണ്ടെടുപ്പ് ഒടുവിൽ നന്ദിയോടെ അനുഭവിക്കാനും കഴിയും.” ഹാർട്ട്മുട്ട് ക്രൂഗർ (Hartmut Krüger)

ബൈബിൾപാഠങ്ങളുടെ സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലം അവഗണിക്കുന്നത്, പാഠങ്ങളുടെ വാക്കുകളിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നതിലേക്കല്ല നയിക്കുന്നത്;

പിന്നെയോ, ബൈബിളിലെ വാക്കുകൾ പലപ്പോഴും – മിക്കപ്പോഴുമല്ലെങ്കിൽ – സ്വന്തം വർത്തമാനകാലത്തിലെ സ്വന്തം സാംസ്കാരികബോധ്യങ്ങളുടെ പ്രതിഫലനപ്രതലമായി മാറുന്നതിലേക്കാണ്. അനേകം ഇവാഞ്ചലിക്കൽ ക്രിസ്ത്യാനികളോട് ഒരു നിത്യമായ ബൈബിൾസത്യമായി പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടതു യഥാർത്ഥത്തിൽ 19-ഉം 20-ഉം നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ ഒരു ഉൽപ്പന്നമാണ്. അതുകൊണ്ട്, സഭാശുശ്രൂഷയിൽ സ്ത്രീകളുടെ തുല്യാവകാശത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നത് ഫെമിനിസത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ കാലത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ പിന്തുടരലല്ല; കാരണം അവിടെ വിഷയം വളരെ മുമ്പേ ഇതിലും ദൂരവ്യാപകമായ ആവശ്യങ്ങളാണ്. 20-൦൦ നൂറ്റാണ്ടുവരെ നിലനിന്നിരുന്ന പങ്കുകൾ പരസ്പരം വെച്ചുമാറുന്നതോ, ലിംഗത്തെത്തന്നെ മൊത്തത്തിൽ ഇല്ലാതാക്കുന്നതോ ആണ് അവിടെ വിഷയം. ദശകങ്ങളോളം പിടിവാശിയുള്ള വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനങ്ങളോ ബോധ്യങ്ങളോ അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ പരിശീലിക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി പോരാടുകയും ചെയ്തവർ, തർക്കവിഷയങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ത നിലപാടുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഗൗരവമായ ചർച്ചയെങ്കിലും നടത്താൻ എങ്ങനെ പഠിക്കും?

തോർസ്റ്റൻ ഡീറ്റ്സ് (Thorsten Dietz)

17 ഗ്രന്ഥകാരന്റെ മറ്റു പുസ്തകങ്ങൾ

Und die Toten leben doch (എങ്കിലും മരിച്ചവർ ജീവിക്കുന്നു), Bielefeld, 1992

Seitenwechsel – Von Adam zu Christus (പക്ഷം മാറൽ – ആദാമിൽനിന്നു ക്രിസ്തുവിലേക്ക്), Bielefeld, 2011

Entrückung, Himmel, Ewigkeit – Ein neuer Blick auf alte Themen (എടുക്കപ്പെടൽ, സ്വർഗ്ഗം, നിത്യത – പഴയ വിഷയങ്ങളിലേക്ക് ഒരു പുതിയ നോട്ടം), Nürnberg, 2015

Gottes Lamm, Golgota und die Ewigkeit (ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട്, ഗൊല്ഗോഥാ, നിത്യത), Wuppertal, 2015

Fantastische Himmelwelt, Lehre und Leben der Himmelwelt im Epheserbrief (അത്ഭുതകരമായ സ്വർഗ്ഗീയലോകം – എഫെസ്യലേഖനത്തിലെ സ്വർഗ്ഗീയലോകത്തിന്റെ ഉപദേശവും ജീവിതവും), Nürnberg, 2016

Gott spricht, Eine erklärende Übertragung der allgemeinen Briefe und der Offenbarung (ദൈവം സംസാരിക്കുന്നു – പൊതുലേഖനങ്ങളുടെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും വിശദീകരണസഹിതമുള്ള വിവർത്തനം), Sulzberg, 2017

Epheser, nacherzählt, erklärt für heute (എഫെസ്യർ – പുനരാഖ്യാനം, ഇന്നത്തേക്കുള്ള വിശദീകരണം), Sulzberg, 2018

Gods good Gospel, Gottes gutes Evangelium (ദൈവത്തിന്റെ നല്ല സുവിശേഷം), Sulzberg, 2019

Markus, nacherzählt, erklärt für heute (മർക്കൊസ് – പുനരാഖ്യാനം, ഇന്നത്തേക്കുള്ള വിശദീകരണം), Sulzberg, 2019

Galater, nacherzählt, erklärt für heute (ഗലാത്യർ – പുനരാഖ്യാനം, ഇന്നത്തേക്കുള്ള വിശദീകരണം), Sulzberg, 2020

Die Briefe des Johannes, nacherzählt, erklärt für heute (യോഹന്നാന്റെ ലേഖനങ്ങൾ – പുനരാഖ്യാനം, ഇന്നത്തേക്കുള്ള വിശദീകരണം), Sulzberg, 2020

Frauen, vergebt uns! – Die Rolle von Frau und Mann (സ്ത്രീകളേ, ഞങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കേണമേ! – സ്ത്രീയുടെയും പുരുഷന്റെയും പങ്ക്), Sulzberg, 2020

Ein König voller Pracht – Die gute Botschaft von Jesus, dem Messias (മഹത്വപൂർണ്ണനായ ഒരു രാജാവ് – മശീഹയായ യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സന്തോഷവാർത്ത), Augsburg, 2022